سورة الاسرآء

17. സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഉ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 111 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 12

ജുസ്ഉ് - 15

[‘സൂറത്ത് ബനൂ ഇസ്റാഈൽ’ എന്നും ‘സൂറത്ത് സുബ്ഹാന’ എന്നും ഈ സൂറത്തിന് പേര് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ പലതും ഇതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്നാണ് ‘സൂറത്ത് ബനൂഇസ്റാഈൽ’ എന്ന പേര് വന്നത്. ‘സുബ്ഹാന’ എന്ന പേര് സൂറത്തിന്റെ തുടക്കത്തെയും, ‘ഇസ്റാഉ്’ എന്ന പേര് ആദ്യ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഇസ്റാഉ് (രാപ്രയാണ) സംഭവത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽപെട്ടതായി എണ്ണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവസാനത്തിലെ ഏതാനും ചില വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അവ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നുള്ളതിൽ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമില്ല.]

എല്ലാ രാത്രിയിലും നബി തിരുമേനി ﷺ സൂറത്ത് ബനൂഇസ്റാഈലും, സൂറത്തുസ്സുമറും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആഇശാ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, തിർമദി, നസാഈ (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ

﴾1﴿ യാതൊരുവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! തന്റെ അടിയാനെ ഒരു രാത്രിയിൽ ‘മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ’ [പവിത്രമായ പള്ളിയിൽ] നിന്ന് അവൻ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുറ്റുപാടും നാം ആശീർവദിച്ചിട്ടുള്ള (അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള) ‘മസ്ജിദുൽ അക്സ്വാ’ [അങ്ങേഅറ്റത്തെ പള്ളി]യിലേക്ക്; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലതെല്ലാം) അദ്ദേ

ഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി.

നിശ്ചയമായും അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനുമായുള്ളവൻ.

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١﴾

﴿1﴾ سُبْحَانَ മഹാപരിശുദ്ധൻ, ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു الَّذِي أَسْرَى രാപ്രയാണം (രാവുയാത്ര) ചെയ്യിച്ചവനെ بِعَبْدِهِ തന്റെ അടിമയെ, അടിയാനെ لَيْلًا ഒരു രാത്രിയിൽ مِنَ الْمَسْجِدِ മസ്ജിദിൽ (പള്ളിയിൽ) നിന്ന് الْحَرَامِ ഹറാമായ (അലംഘനീയമായ-പവിത്രമായ) إِلَى الْمَسْجِدِ മസ്ജിദിലേക്ക് (പള്ളിയിലേക്ക്) الْأَقْصَى അക്സ്വായാകുന്ന (അങ്ങേ അറ്റത്തുള്ള) الَّذِي യാതൊരു (പള്ളി) بَارَكْنَا നാം ബർക്കത്ത് (ആശീർവ്വാദം- അനുഗ്രഹം-ഗുണവർധന) ചെയ്തിരിക്കുന്നു حَوْلَهُ അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ لِنُرِيَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവനത്രെ السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ الْبَصِيرُ കാണുന്നവൻ, കാണുന്നവനായ

[നമ്മുടെ അടിയാന്ന് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലതെല്ലാം) കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി, 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ നിന്ന് ഒരു രാത്രിയിൽ ചുറ്റുപാടും നാം അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദിച്ചിട്ടുള്ള 'മസ്ജിദുൽ അക്സ്വാ'യിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചവൻ (അല്ലാഹു) മഹാപരിശുദ്ധൻ തന്നെ. അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമായുള്ളവൻ]

ഒരു രാത്രിയിൽ മക്കയിൽ നിന്ന് ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്കും, പിന്നീട് അവിടെ നിന്ന് ആകാശത്തേക്കും നബിﷺ ചെയ്ത രണ്ട് യാത്രകളിൽ ഒന്നാമത്തെത് الإِسْرَاء (രാപ്രയാണം-അഥവാ രാവുയാത്ര) എന്നും, രണ്ടാമത്തെത് المِعْرَاج (ആകാശാരോഹണം-അഥവാ-വാനയാത്ര) എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും അവയെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തവർ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആകാശാരോഹണത്തെ ('മിഅ്റാജിനെ') സംബന്ധിച്ച ചില പരാമർശങ്ങൾ സൂറത്തുന്നജ്മ്: 13-18 ൽ കാണാവുന്നതാണ്. (ആ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) രാപ്രയാണത്തെ ('ഇസ്റാഉ്' നെ) ക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത രണ്ട് സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശദവിവരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് പരിശോധിക്കാം.

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ (തന്റെ അടിയാനെ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ.) എന്നുള്ള 'തസ്ബീഹി' ന്റെ പ്രയോഗം, ആ പ്രയാണം കേവലം സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു യാത്രയല്ലെന്നും, അൽഭുതകരവും അസാധാരണവുമായ ഒരു യാത്രയായിരുന്നുവെന്നും കാണിക്കുന്നു. سُبْحَانَ (സുബ്ഹാന) എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി ക്വുർആനിൽ വന്നിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. أَسْرَى (അസ്റാ) എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന്

തന്നെ ആ യാത്ര രാത്രി കാലത്തായിരുന്നുവെന്നറിയാമെങ്കിലും ഒരു രാത്രിയുടെ ഏതാനും ഭാഗമേ അതിന് എടുത്തിട്ടുള്ളൂവെന്ന് لَيْلًا(ഒരു രാത്രിയിൽ) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. യാത്രയുടെ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ('മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ' നിന്ന്) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

കഅ്ബഃയുടെ ചുറ്റുപുറങ്ങളിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പള്ളിക്കാണ് സാധാരണയായി 'മസ്ജിദുൽഹറാം' എന്ന് പറയാറുള്ളത്. ഹദീഥുകളിലാകട്ടെ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ നിന്ന് എന്നും, ഉമ്മുഹാനീ (റ)യുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് എന്നും, ഹിജ്റിൽ നിന്ന് എന്നും രിവായത്തുകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് താനും. അതുകൊണ്ട് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് - പല മഹാൻമാരും പറയുന്നത് പോലെ, മക്കാഹറമോ, മക്കാരാജ്യമോ ആണെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മക്കയെയും, മക്കാഹറമിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' എന്ന് പറയാമെന്നും അൽബക്വറഃ 191, 196 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്താനും. ഉമ്മുഹാനീ (റ) യുടെ വീടും മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ പരിസരത്തിലായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും, ഹിജ്ർ കഅ്ബയുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നുള്ളതും ***(*)*** പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇതും ഹദീഥിന്റെ രിവായത്തുകളും കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നബിﷺ സഹോദരി ഉമ്മുഹാനി (റ)യുടെ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നേടത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലേക്ക് പോയെന്നും, പിന്നീട് ഹിജ്റിൽവെച്ച് തിരുമേനി ഉറക്കത്തിനും ഉണർച്ചക്കുമിടയിലുള്ള (ശരിക്കും ഉറങ്ങികഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത) അവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഇസ്റാഇന്റെ തുടക്കമുണ്ടായതെന്നും, കിടന്നിരുന്ന വിരുപ്പിൽ തന്നെ യാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തിയെന്നും പല മഹാൻമാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى 'മസ്ജിദുൽ അക്സ്വാ' യിലേക്ക് -അഥവാ ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസുവരെ- ആയിരുന്നു ആ യാത്ര. അവിടുന്നങ്ങോട്ട് ഉപരി ലോകത്തേക്കുണ്ടായ യാത്രയാണ് 'മിഅ്റാജ്'. അതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പരാമർശമൊന്നുമില്ല. ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലെ പള്ളി മക്കയിൽ നിന്ന് വളരെ- അഥവാ അക്കാലത്ത് ഒരു മാസത്തെ യാത്രാദൂരം- അകലെയായത്കൊണ്ടും, അക്കാലത്ത് അതിനപ്പുറം പള്ളി ഇല്ലാതിരുന്നത് കൊണ്ടുമാണ് അതിനെ അങ്ങേഅറ്റത്തേത് (الْأَقْصَى) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ (ചുറ്റുപാടും നാം അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദിച്ചത്) എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധതരം കൃഷികളാലും തോട്ടങ്ങളാലും സമൃദ്ധവും അനുഗ്രഹീതവുമത്രെ അന്നും ഇന്നും ആ പ്രദേശങ്ങൾ. അതോട്കൂടി,ഇബ്റാഹീം നബി (അ) മുതൽ അനേകം പ്രവാചകൻമാരുടെയും അവരുടെ മതപ്രബോധന സംരംഭങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾക്ക് ചിരകാലസാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും ആ നാടുകൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. ഇതായിരുന്നു ആ പ്രയാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത യാത്രാവേളയിൽ നബിﷺ കണ്ടതും, അനുഭവിച്ചതുമായി പ്രബലമായ ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള അത്ഭു

(*) ഇപ്പോഴുള്ള കഅ്ബഃ കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽപെടുത്താതെ, അതോട്ചേർത്ത് അൽപം ഉയരത്തിൽ മതിൽ കെട്ടപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതും, സാക്ഷാൽ കഅ്ബഃയുടെ സ്ഥാനം തന്നെ ഉള്ളതുമായ സ്ഥലത്തിനത്രെ ഹിജ്ർ- അഥവാ ഹിജ്ർ ഇസ്മാഈൽ-എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്.

തകരമായ സംഭവങ്ങളും അവിടുത്തേക്ക് സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളുമായിരിക്കും അതു കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു രാത്രിയുടെ ഏതാനും സമയം കൊണ്ട് ഒരു മാസത്തെ വഴിദൂരമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തി മടങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞത്, ചരിത്രപ്രധാനമായ ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസും പള്ളിയും കണ്ടത്, കഴിഞ്ഞു പോയ പല പ്രവാചകൻമാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിയത് എന്നിങ്ങനെ ഹദീഥുക ളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു.

തന്റെ അടിയാന്റെ -നബി തിരുമേനിﷺയുടെ-എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും കേട്ടും കണ്ടും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് അസാധാരണവും അത്ഭുതകരവുമായ ഈ യാത്രപോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചതും. ഇങ്ങിനെയുള്ള സൂചനയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. (നിശ്ചയമായും, അവൻ കേട്ടറിയുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു)

'ഇസ്റാഉം', 'മിഅ്റാജും'.

(രാവുയാത്രയും, വാനയാത്രയും)

ഉമർ, അലി, ഇബ്നുമസ്ഊദ്, അനസ്, അബൂഹുറയ്റഃ, അബൂദർറ്ഃ, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) മുതലായ സ്വഹാബീ പ്രമുഖൻമാരിൽ നിന്നും, ഉമ്മുഹാനീ, അസ്മാഉ് (റ) എന്നീ പ്രമുഖ വനിതാ സ്വഹാബികളിൽ നിന്നുമായി ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (റ) തുട ങ്ങിയ ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാർ പല മാർഗങ്ങളിൽക്കൂടി ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം ഹദീഥുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചിലതിൽ സുദീർഘമായും, ചിലതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശദാംശങ്ങളിൽ ചില രിവായ ത്തുകൾ തമ്മിൽ അൽപം ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുമെങ്കിലും പ്രധാന വശങ്ങ ളിൽ അവ തമ്മിൽ യോജിപ്പ് കാണാവുന്നതാണ്. മിക്കവാറും ഹദീഥുകളും രിവായ ത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഇസ്റാഇനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:-

'നബിﷺ ഉണർച്ചയിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ-സ്വപ്നത്തിലല്ല- മക്കയിൽ നിന്ന് ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്ക് 'ബുറാക്വി'ൻമേൽ രാത്രിയിൽ തിരുമേനി കൊണ്ടുപോക പ്പെട്ടു. പള്ളിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ മൃഗത്തെ (ബുറാക്വിനെ) വാതിൽക്കൽ കെട്ടി. പള്ളിയിൽ കടന്ന് രണ്ട് റക്അത്ത് 'തഹിയ്യത്ത്' *(*)* നമസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് 'മിഅ്റാജ്' *(**)* കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. പല പടികളുള്ള കോണിപോലെയായിരുന്നു അത്. അതിലായി അടുത്ത ആകാശത്തിലേക്കും, മറ്റുള്ള ആകാശത്തിലേക്കും തിരുമേനി കയ റിപ്പോയി. അതതിലെ പ്രധാനികളായ ആളുകൾ (മലക്കുകൾ) തിരുമേനിയെ സ്വീക രിച്ചു. ആകാശങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ *(***)* അവരവരുടെ പദവിക്രമമനു സരിച്ച് നബിﷺ സലാം പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ആറാം ആകാശത്തിൽ 'കലീ

(*) പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ഉപചാരമെ ന്നോണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന നമസ്കാരമാണ് തഹിയ്യത്ത്.

(**) കയറിപ്പോകാനുള്ള സാധനം.

(***) ഈ കാഴ്ചയെപ്പറ്റിയും മറ്റും താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

മായ' (അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം നേരിൽ കേട്ട പ്രവാചകനായ) മൂസാനബി(അ)യുടെയും, ഏഴാം ആകാശത്തിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതി എന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ച) ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെയും അടുക്കൽ തിരുമേനി ചെന്നു. പിന്നീട് അവിടെ നിന്നും അപ്പുറം കടന്നു അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പേനകളുടെ ചലനം കേൾക്കുമാറുള്ള ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ തിരുമേനി എത്തി. 'സിദ്റതുൽ മുൻതഹാ'*(*)* എന്ന വൃക്ഷവും കണ്ടു. അതിമഹത്തായ പല കാര്യങ്ങളും കണക്കറ്റ വർണങ്ങളും, മലക്കുകളും അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് ജിബ്രീൽ (അ)നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ അറുന്നൂറ് ചിറകുകൾ സഹിതം തിരുമേനി കാണുകയുണ്ടായി ***(**).*** ബൈതുൽമഅ്മൂറും തിരുമേനി കണ്ടു ***(***).*** ഭൂമിയിലെ 'കഅ്ബഃ' യുടെ സ്ഥാപകനായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ) അതിലേക്ക് പുറംചാരി ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് തിരുമേനി കണ്ടത്. കാരണം അത് ആകാശത്തിലെ 'കഅ്ബഃ'യാകുന്നു. ദിവസംതോറും എഴുപതിനായിരം മലക്കുകൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു ആരാധനാകർമങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അവർ പിന്നീട് ക്വിയാമത്തുനാൾവരെ അതിലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയില്ല. തിരുമേനി സ്വർഗവും നരകവും കണ്ടു. അമ്പത്നേരത്തെ നമസ്കാരം അവിടെ വെച്ച്നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം (മൂസാനബിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ച് എണ്ണം കുറേശ്ശെ ചുരുക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട്) അതിൽ ലഘുത്വം നൽകി. അത് അഞ്ച്നേരമാക്കി ഇളവ് ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നമസ്കാരത്തിന്റെ മഹത്വവും, മനുഷ്യരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കാരുണ്യവും നിമിത്തമാണത്. പിന്നീട് തിരുമേനി ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോരുകയും (അവിടെ വെച്ചുകണ്ട) പ്രവാചകൻമാരെയും കൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, തിരുമേനി ബുറാകിൻമേൽ കയറിക്കൊണ്ട് (നിശാന്ത്യത്തിലെ) ഇരുട്ടത്ത് തന്നെ മക്കയിലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ആ യാത്രയിൽ നബിﷺക്ക് പാലും തേനും മറ്റും കാണിക്കപ്പെട്ടതും അവിടുന്ന് പാൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിൽ വെച്ചാണെന്നും, ആകാശത്ത് വെച്ചാണെന്നും (രിവായത്ത്) വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ, രണ്ടിടത്ത് വെച്ചും അത് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കാരണം, സന്ദർശനത്തിന് വരുന്ന ആൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു സൽക്കാരം പോലെയുള്ളതാണല്ലോ അത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ['ഇബ്നു കഥീറി' ന്റെ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ചു].

നേരം പുലർന്നശേഷം രാത്രിയിലുണ്ടായ അസാധാരണവും അൽഭുതകരവുമായ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് നബിﷺ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട താമസം, ജനമധ്യെ അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ കോലാഹലങ്ങൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നവർ, തലയിൽ കൈവെച്ചു ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ പലരൂപത്തിലും

(*) സ്വർഗത്തിനടുത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരൽഭുത മഹാവൃക്ഷമാണ് 'സിദ്റതുൽ മുൻതഹാ' (سدرة المنتهى) ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറതുന്നജ്മ്, 14-18ലും, ഹദീഥുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂറതുന്നജ്മിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക.

(**) ഇതിനെപറ്റിയും സൂറതുന്നജ്മിൽ പരാമർശമുണ്ട്.

(***) സദാ പെരുമാറ്റമുള്ള ഭവനം എന്നാണ്. 'ബൈതുൽ മഅ്മൂർ' എന്ന വാക്കിന്റെ സാരം. തുടർന്നുള്ള വിവരണത്തിൽ നിന്ന് ഇതിനെപ്പറ്റി സാമാന്യം ഗ്രഹിക്കാം.

അവർ പരിഹാസത്തിന്റെയും, നിഷേധത്തിന്റെയും പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. ചിലർ അബൂബക്ർ (റ)ന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി വിവരം പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം ആരാഞ്ഞു. നബിﷺ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവോ? എന്ന് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 'അതെ, അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു' എന്നറിഞ്ഞതോടെ അബൂബക്ർ (റ) പറഞ്ഞു: 'അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് സത്യമാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.' 'ഒരു രാത്രി കൊണ്ട് അവൻ ശാമിൽ പോയി വന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അതിനെക്കാൾ വിദൂരമായ വിഷയത്തിലും ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കും. ആകാശത്ത്നിന്നുള്ള വർത്തമാനത്തിൽ ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു.' -ഇത് മുതൽക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'സിദ്ദീക്' (**الصديق** മഹാ സത്യവാൻ-അഥവാ സത്യസന്ധൻ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

പിന്നീട്, ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസ് നേരിൽ പോയി കണ്ടിട്ടുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ആ പള്ളിയെപ്പറ്റി പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് മുശ്‌രിക്കുകൾ നബിﷺയെ പരീക്ഷണം നടത്തിനോക്കി. നബിﷺയുടെ വിവരണം തികച്ചും ശരിയാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി. 'ഈ വിവരണമൊക്കെ ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ ഒരു വർത്തകസംഘം ശാമിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വർത്തമാനമെന്താണ്? ഇതായിരുന്നു അടുത്ത ചോദ്യം. ആ സംഘത്തിൽ ഇത്ര ആളുകളുണ്ട്. ഇത്ര ഒട്ടകങ്ങളുണ്ട്; ഇന്ന ദിവസം അവർ തിരിച്ചെത്തും എന്നൊക്കെ നബിﷺ പ്രതിവചിച്ചു. അത്പോലെ അവർ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഇത്കൊണ്ടൊന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'മുഹമ്മദിന്റെ സിഹ്ർ വല്ലാത്ത സിഹ്ർ തന്നെ' എന്ന് പറഞ്ഞു തടിതപ്പിക്കളയുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്.'

ബലവത്തായ അനേകം ഹദീഥുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇസ്റാഉലും മിഅ്റാജിലും നടന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഇന്നവയാണെന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (റ)ന്റെ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. ഇസ്റാഉന്റെ ലക്ഷ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട്. لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا(അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഏറെക്കുറെ അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. മിഅ്റാജിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറതുന്നജ്മിലെ വചനങ്ങളിലും ഇത്പോലെ അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൂറതുന്നജ്മിൽ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ (തീർച്ചയായും, അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിന്റെ അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞുകാണാം. കൂടാതെ, ഹദീഥുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മേലുദ്ധരിച്ചതിൽപെട്ട ചില കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യുക്തിവാദക്കാർക്കും, ക്വുർആനിലോ, ഹദീഥിലോ കാണപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ കഴിവതും സാധാരണവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമെടുക്കുന്നവർക്കും ഇസ്റാഉന്റെയും മിഅ്റാജിന്റെയും വിവരണത്തിൽ പലതും ദഹിക്കാത്തവയുണ്ടായിരിക്കും. അത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏതുകാര്യവും മുഖവിലക്ക് തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകുന്നു. ഒരു രാത്രി കൊണ്ട് മക്കയിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസിൽ പോയി വന്നത്, ഒരു മനുഷ്യൻ ആകാശത്തേക്ക് കയറി തിരിച്ചുവന്നത്; മരണപ്പെട്ടുപോയ പ്രവാചകൻമാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് രൂപം

നൽകപ്പെട്ടത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെ നമ്മുടെ അറിവിലും പരിചയത്തിലുമുള്ള പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കതീതം തന്നെ. പക്ഷേ, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അവയൊന്നും അസംഭവ്യങ്ങളല്ല. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാറ്റം സ്വീകരിക്കാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നില്ലതാനും. പ്രകൃതിയെന്ന് നാം ഏതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുവോ അത്, അല്ലാഹു സാധാരണമായി നടപ്പാക്കിവരുന്ന ചില നടപടി ക്രമങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. നമുക്ക് അതിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നത് ശരി. അല്ലാഹുവിന്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. (ويفعل الله ما يشاء)

ഉണർച്ചയിൽ നബിﷺയുടെ ശരീരത്തോട് കൂടിതന്നെയായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്നും, ഉറക്കത്തിൽ സ്വപ്നരൂപത്തിലായിരുന്നു അതെന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ നിലവിലുണ്ട്. ആധുനിക കാലത്ത് ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിന് പൂർവാധികം സ്വീകരണവും, പ്രചാരവും കാണുമെങ്കിലും, സ്വഹാബികൾതൊട്ട് അടുത്ത കാലംവരെയുള്ള-മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമടങ്ങുന്ന - ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ആഇശഃ, മുആവിയ, ഹസൻ (റ) എന്നിവർ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇസ്റാഉ് ശാരീരികവും മിഅ്റാജ് ആത്മീയവും (അഥവാ സ്വപ്നത്തിലും) ആയിരുന്നുവെന്ന മൂന്നാമതൊരു അഭിപ്രായവും നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായേ അത് ഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

നബിﷺ ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടും കൂടിത്തന്നെയായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് താഴെ കാണുംവിധം പല തെളിവുകളും ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നുകഥീർ, റാസീ (റ) പോലെയുള്ള പ്രമുഖ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (റ) പോലെയുള്ള ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും അവരവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി:-

(1) سُبْحَانَ الَّذِي الخ എന്ന 'തസ്ബീഹിന്റെ വാക്യത്തോടെയാണ് അല്ലാഹു ഇസ്റാഇനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത്. വമ്പിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള തസ്ബീഹിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള വാചകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുക പതിവ്. അത് കേവലം ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ പ്രയോഗത്തിന് ഇവിടെ വിശേഷിച്ച് സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല.

(2) അതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നെങ്കിൽ, ക്വുറൈശികൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാനോ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ചിലർ സംശയത്തോടെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനോ മുതിരുമായിരുന്നില്ല. അബൂബക്ർ (റ) ആ വാർത്ത കേട്ട ഉടനെ അത് ശരിവെച്ചതിൽ ഒരു പ്രത്യേകതയും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനും അവകാശമില്ല. അത് നബിﷺയുടെ സത്യസന്ധതക്ക് ഒരു തെളിവായിരിക്കുകയുമില്ല. സ്വപ്നത്തിൽ ഇത്പോലെയുള്ള പലതും സംഭവിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരാരും തർക്കിക്കുകയില്ലല്ലോ.

(3) أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ (തന്റെ അടിയാനെ അവൻ രാവുയാത്ര ചെയ്യിച്ചു) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ആത്മാവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു അടിയാൻ (عَبْد) എന്ന് പറയപ്പെടാറില്ല.

(4) 'ബുറാക്വ്' എന്ന ഒരു മൃഗത്തിന്റെ പുറത്തായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്നല്ലാതെ- ആത്മാവിന് ഒരു മൃഗത്തിൻമേൽ

സവാരി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

(5) രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും ഓരോ മാസത്തെ വഴിദൂരം സുലൈമാൻ നബി (അ)യെയും കൊണ്ട് കാറ്റ് ചലിച്ചിരുന്നുവെന്നും 34:12ലും, കണ്ണടച്ചു മിഴി തുറക്കുമ്പോഴേക്കും യമനിലെ രാജ്ഞിയുടെ സിംഹാസനം അവിടെ നിന്ന് ശാമിൽ സുലൈമാൻ (അ)ന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായി 27:40ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ രാത്രിയിൽ ഒരു മാസത്തെ ദൂരം നബിﷺ സഞ്ചരിച്ചതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല.

(6) ക്വുർആനിലും ഹദീഥുകളിലും വന്ന വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ നേർക്കുനേരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് ആ യാത്ര ശാരീരികവും ഉണർച്ചയിലും ആയിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ ആത്മീയമെന്നോ, സ്വപ്നക്കാഴ്ച എന്നോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ന്യായമല്ല.

(7) സ്വഹാബികളിൽപെട്ട ചുരുക്കം പേർ അത് ആത്മീയമായിരുന്നുവെന്നോ, സ്വപ്നത്തിലായിരുന്നുവെന്നോ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരെക്കാൾ എത്രയോ അധികം സ്വഹാബികൾ അതിന് എതിരായിക്കെ ചിലരുടെ മാത്രം പ്രസ്താവന തെളിവായി എടുത്തുകൂടാത്തതാണ്. മാത്രമല്ല, എതിരഭിപ്രായക്കാരായി അറിയപ്പെടുന്ന സ്വഹാബികൾ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ നബിﷺയുമായി അധികകാലം സഹവസിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമാകുന്നുവെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ആത്മീയമായിരുന്നു, അഥവാ സ്വപ്നമായിരുന്നു എന്നതിന് പറയപ്പെടാറുള്ള പ്രധാന തെളിവുകൾ ഇവയാകുന്നു:

(1) അന്ന് റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ ശരീരം കാണപ്പെടാതായിട്ടില്ല എന്ന് ആഇശാ (റ)യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന.

(2) അത് സ്വപ്നത്തിൽ അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത കാഴ്ചയായിരുന്നുവെന്ന മുആവിയഃ(റ)യുടെ പ്രസ്താവന. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രണ്ട് തെളിവുകളും വിമർശന വിധേയങ്ങളാകുന്നു. കാരണം, നബിﷺയുടെ ആ യാത്ര ഉണ്ടായകാലത്ത് ആഇശഃ(റ) നബിയുടെ പത്നിയായിട്ടില്ലെന്ന്മാത്രമല്ല, വളരെ ചെറുപ്പവുമായിരുന്നു. മുആവിയഃ (റ) ആകട്ടെ, ആ സംഭവകാലത്ത് മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായതും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ രണ്ടുപേർക്കും വിഷയത്തിന്റെ യഥാർഥ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിക്ക് അറിയുവാനിടയില്ല. പിന്നീടത് ഏതാനും ചില യുക്തിന്യായങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവയെ അതേ നിലവാരത്തിലുള്ള യുക്തിന്യായങ്ങൾ കൊണ്ട്തന്നെ വിമർശിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. والله اعلم

ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ റസൂലാണ് നബിതിരുമേനിﷺ. എക്കാലത്തേക്കും ബാധകവും പക്വവുമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും നിയമസംഹിതയുമാണ് തിരുമേനിക്ക് ജനമധ്യെ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ളതും. നബിﷺക്കാണെങ്കിൽ, വല്ല പാഠശാലയിൽ നിന്നോ, അന്യരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ വെച്ചോ മറ്റോ ഒന്നും പഠിച്ചറിയുവാൻ സന്ദർഭം കിട്ടിയിട്ടുമില്ല. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോ, ചരിത്രകൃതികളോ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. എഴുത്തും വായനയുംപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മനുഷ്യസമുദായമാകട്ടെ, ബുദ്ധിപരവും, ചിന്താപരവും, ശാസ്ത്രപരവുമെല്ലാം തന്നെ വളർന്നു വളർന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ക്രമേണ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനമണ്ഡലങ്ങളുടെയും പരോഗമന

സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ഫലമായി ഭാവിതലമുറകൾ പുതിയ പുതിയ അറിവുകളും അനുഭവങ്ങളും നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഓർക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്ത പല കാര്യങ്ങളും, അന്ന് അസംഭവ്യമാണെന്ന് പരക്കെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ഇന്ന് മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ നിത്യസംഭവങ്ങളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണമായി: വായുവിൽ മനുഷ്യൻ യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുൻകാലത്ത് വിഭാവനം ചെയ്‌വാൻപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇന്ന് വായുവിലെ യാത്രയെ അല്ല- വായുമണ്ഡലത്തിനപ്പുറം കടന്നു- ഗോളാന്തരയാത്രകൾകൂടി മനുഷ്യൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാളത്തെ കഥ എന്തൊക്കെയായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ! അപ്പോൾ, മനുഷ്യസാധാരണമായ പ്രകൃതിയുടെ പരിമിതികളെ കവച്ചുവെക്കുമാറ് ആത്മീയ സവിശേഷതകളാൽ അനുഗൃഹീതരായ പ്രവാചകൻമാർക്ക് -വിശേഷിച്ചും പ്രവാചക പ്രഭുവായ നബിതിരുമേനിﷺക്ക്-ഈ ഭൗതിക മണ്ഡലങ്ങൾക്കപ്പുറം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില യാഥാർഥ്യങ്ങൾ സർവ്വശക്തനും, സർവ്വജ്ഞനുമായ അല്ലാഹു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത മനുഷ്യർക്ക് സിദ്ധിക്കാവതല്ലാത്ത ചില സിദ്ധികൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യുക്തിവിരുദ്ധമായി എന്താണുള്ളത്? ഇത് ബാഹ്യലോകത്തിനപ്പുറം നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും വിഭാവനത്തിനും അതീതമായ കണക്കറ്റ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ നടമാടുന്ന മറ്റൊരു ആത്മീയ ലോകമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഇസ്റാഇലോ, മിഅ്റാജിലോ അസംഗതമായി ഒന്നുമില്ല.

അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു: وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا (നിനക്ക് അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തരികയും നിനക്കറിയാതിരുന്നത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. (സൂറഃ നിസാഉ്. 113)

وَءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا۟ مِن دُونِى وَكِيلًا ﴿٢﴾

﴾2﴿ മൂസാക്ക് നാം (വേദ)ഗ്രന്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നു; അതിനെ നാം ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് മാർഗദർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു; എന്നെക്കൂടാതെ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കരുതെന്ന് (കൽപിച്ചുകൊണ്ട്);

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

﴾3﴿ നൂഹിന്റെ കൂടെ നാം (കപ്പലിൽ) കയറ്റിയവരുടെ സന്തതികളേ! [നിങ്ങളോടാണ് ഇങ്ങിനെ കൽപിച്ചത്.] നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം വളരെ നന്ദിയുള്ള ഒരു അടിയാനായിരുന്നു.

﴾2﴿ وَآتَيْنَا നാം നൽകി مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം وَجَعَلْنَاهُ അതിനെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു هُدًى മാർഗദർശനം لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് أَلَّا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത് (സ്വീകരിക്കരുത്-ഏർപ്പെടുത്തരുത്) എന്ന് مِن دُونِي എന്നെ

ക്കൂടാതെ, എനിക്ക്പുറമെ وَكِيلًا ഒരു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനെ, കൈകാര്യക്കാരനെ.
﴾3﴿ ذُرِّيَّةَ സന്തതികളേ مَنْ حَمَلْنَا നാം വഹിച്ച (കയറ്റിയ) വരുടെ مَعَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ
ഒപ്പം إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം كَانَ ആയിരുന്നു عَبْدًا ഒരു അടിയാൻ, അടിമ شَكُورًا
വളരെ നന്ദിയുള്ള.

'ഇസ്റാഉ്' എന്ന രാവുയാത്ര മുഖേന നബിﷺയെ അനുഗ്രഹിച്ചാദരിച്ച സംഭവത്തെതുടർന്നു മൂസാനബി (അ) ക്ക് തൗറാത്ത് നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച വിവരം ഉണർത്തുകയാണ്. നബി തിരുമേനിﷺയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം മൂസാനബി(അ)യെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുക ക്വുർആനിൽ പലപ്പോഴും പതിവുള്ളതാകുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തെ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമസംഹിതയുടെയും കീഴിൽ ഏകീകരിച്ചു സമുദ്ധരിക്കുകയെന്ന ഗൗരവമേറിയ ചുമതലാനിർവഹണത്തിൽ, നബിﷺക്ക് മുമ്പ് ഒരു ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച പ്രവാചകവര്യനാണല്ലോ അദ്ദേഹം. പ്രസ്തുത കൃത്യനിർവഹണത്തിൽ മൂസാ നബി(അ)യുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് നബിﷺക്ക് പലതും പഠിക്കുവാനുള്ളതായിരിക്കണം അതിന് കാരണം.

ഇസ്റാഈല്യർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുവാനും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയും കൈകാര്യക്കാരാക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് മൂസാ (അ)ക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയതെന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ ഒരു പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണ് നിങ്ങൾ– അഥവാ നൂഹ് നബി(അ)യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കപ്പലിൽ കയറി ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസികളുടെ സന്താനപരമ്പരയാണല്ലോ നിങ്ങൾ– എന്ന് ഇസ്റാഈല്യരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നൂഹ് നബി(അ)യാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ കൂറും നന്ദിയും അനുസരണവുമുള്ള ആളായിരുന്നു. ആ മാതൃക നിങ്ങളും പിൻപറ്റേണ്ടതാണല്ലോ എന്നും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മാതൃകക്കും പാരമ്പര്യത്തിനും എതിരായി ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഉണ്ടായ ചില ചെയ്തികളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:–

وَقَضَيْنَآ إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ فِى ٱلْكِتَٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾

﴾4﴿ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് (ആ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം തീരുമാനി (ച്ചറിയി)ക്കുകയും ചെയ്തു; തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും; തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ വലിയ ഔന്നത്യം (പൊങ്ങച്ചം) കാണിക്കുകയും ചെയ്യും.

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا۟ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِ ۚ

﴾5﴿ അങ്ങനെ, ആ രണ്ടിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ വാഗ്ദത്തം (ശിക്ഷാവധി) വന്നാൽ, നമ്മുടെ കടുത്ത ശൗര്യശാലികളായ ചില അടിയാൻമാരെ നാം നിങ്ങളുടെമേൽ നിയോഗിക്കുന്നതാണ്; എന്നിട്ടവർ (നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തേടിത്തി

രിഞ്ഞു നടക്കുന്നതാണ്.

وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

അത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം (തന്നെ) ആയിരുന്നുതാനും.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ ٱلْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَٰكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَٰكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

﴿6﴾ പിന്നീട്, അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾക്ക് നാം ഊക്ക് (വിജയം) തിരിച്ചുതന്നു; സ്വത്തുക്കളും മക്കളും കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് നാം സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങളെ നാം വളരെ കൂടുതൽ സംഘ (ബല)മുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്തു.

﴿4﴾ وَقَضَيْنَا നാം തീരുമാനം നടത്തി (തീരുമാനം അറിയിച്ചു) إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക് فِي الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ لَتُفْسِدُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും, നാശമുണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مَرَّتَيْنِ രണ്ടു പ്രാവശ്യം وَلَتَعْلُنَّ നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം കാണിക്ക (പൊങ്ങച്ചം കാട്ടുക)യും തന്നെ ചെയ്യും. عُلُوًّا ഔന്നത്യം (പൊങ്ങച്ചം) كَبِيرًا വലുതായ ﴿5﴾ فَإِذَا جَاءَ അങ്ങനെ വന്നാൽ وَعْدُ വാഗ്ദത്തം, താക്കീത് أُولَاهُمَا ആ രണ്ടിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ بَعَثْنَا നാം അയക്കും, എഴുന്നേൽപിക്കും (നിയോഗിക്കും) عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്കെതിരെ عِبَادًا ചില അടിയാൻമാരെ لَنَا നമ്മുടെ أُولِي ഉള്ളവരായ, ഉടയവരായ بَأْسٍ ശൗര്യം (പരാക്രമ ശക്തി) شَدِيدٍ കഠിനമായ, കടുത്ത فَجَاسُوا എന്നിട്ടവർ തേടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കും, നാശവിഹാരം ചെയ്യും, പരതും خِلَالَ ഇടയിലൂടെ الدِّيَارِ വീട് (വസതി- വാസസ്ഥലം) കളുടെ وَكَانَ അതായിരിക്കുന്നു, (ആകുന്നു) താനും وَعْدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം مَفْعُولًا ചെയ്യപ്പെടുന്ന (പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന) ﴿6﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا പിന്നെ നാം മടക്കി (തിരിച്ചു) തരുന്നതാണ് لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الْكَرَّةَ എടുത്തുചാട്ടം (ശക്തി-വിജയം) عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ (എതിരെ) وَأَمْدَدْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം സഹായം (പോഷണം) നൽകുകയും ചെയ്യും بِأَمْوَالٍ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടും وَبَنِينَ മക്കളും (കൊണ്ടും) وَجَعَلْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്യും. أَكْثَرَ വളരെ അധികമുള്ളവർ نَفِيرًا സംഘം (കൂട്ടം)

إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ

﴿7﴾ നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക് (തന്നെ) നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് (ചെയ്യുന്നത്). നിങ്ങൾ തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിലാകട്ടെ, അതിന്നായിരിക്കും (അതും).

فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُـٔۥُواْ وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ﴿٧﴾

എന്നാൽ, അവസാനത്തേതിന്റെ വാഗ്ദത്തം (ശിക്ഷാ വിധി) വന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവർ (ശത്രുക്കൾ) വഷളാക്കുവാനും, ആദ്യപ്രാവശ്യം അവർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചത്പോലെ, (വീണ്ടും) അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും, അവർ ഔന്നത്യം നേടിയത് (ജയിച്ചടക്കിയത്) അവർ ഒരു (കടുത്ത) നശിപ്പിക്കൽ നശിപ്പിച്ചു തകർക്കുവാനും (അവരെ നാം നിയോഗിക്കും).

عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يَرۡحَمَكُمۡۚ وَإِنۡ عُدتُّمۡ عُدۡنَاۘ وَجَعَلۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുമാറായേക്കാം.

നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, നാമും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് 'ജഹന്നമി' നെ (നരകത്തെ) നാം തടങ്ങൽ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾7﴿ إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നപക്ഷം أَحۡسَنتُمۡ നിങ്ങൾ നൻമ ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു) لِأَنفُسِكُمۡ നിങ്ങൾക്ക്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക് وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ നിങ്ങൾ തിൻമ ചെയ്തുവെങ്കിലാകട്ടെ فَلَهَا എന്നാലതിന് (തന്നെ), അതിന്നായിരിക്കും فَإِذَا جَآءَ എനി (എന്നാൽ) വന്നാൽ وَعۡدُ വാഗ്ദത്തം الۡآخِرَةِ അവസാനത്തേതിന്റെ لِيَسُوءُوا അവർ തിൻമ (മോശം-വഷളത്വം) ചെയ്വാൻ വേണ്ടി وُجُوهَكُمۡ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ وَلِيَدۡخُلُوا അവർ പ്രവേശിക്കുവാനും الۡمَسۡجِدَ പള്ളിയിൽ كَمَا دَخَلُوهُ അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചത്പോലെ أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം وَلِيُتَبِّرُوا അവർ നശിപ്പിക്കുവാനും, തകർക്കുവാനും, مَا عَلَوۡا അവർ ഔന്നത്യം (മേൻമ-വിജയം-ഊക്ക്) നേടിയതിനെ تَتۡبِيرًا ഒരു (കടുത്ത) നശിപ്പിക്കൽ. ﴾8﴿ عَسَى ആയേക്കാം رَبُّكُمۡ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَنۡ يَرۡحَمَكُمۡ നിങ്ങളോട് (നിങ്ങൾക്ക്) കരുണ ചെയ്യുമാറ് وَإِنۡ عُدتُّمۡ നിങ്ങൾ മടങ്ങിയെങ്കിലോ, ആവർത്തിച്ചാലാകട്ടെ عُدۡنَا നാം (നാമും) മടങ്ങുന്നതാണ്, ആവർത്തിക്കുകയായി وَجَعَلۡنَا നാം ആക്കുന്നതുമാണ്, ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ لِلۡكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് حَصِيرًا തടങ്ങൽ സ്ഥാനം, ഒരു തടങ്ങൽ, പായ

മുൻകൂട്ടി വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകിയിട്ടും അതിനെ വിലവെക്കാതെ ഇസ്റാഈല്യർ കൈക്കൊണ്ട ചില അഴിമതികളെയും, അതിന്റെ അനന്തര

ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മതകൽപനകളെ ലംഘിക്കലും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കലും ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിത്യസംഭവങ്ങളായിരുന്നു. അവയിൽ ഏറ്റവും അതിരുകവിഞ്ഞ രണ്ട്അവസരങ്ങളെ (അഥവാ കുഴപ്പങ്ങളെ)പ്പറ്റി അല്ലാഹു അവരെ പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്തിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കുഴപ്പത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ശഅ്യാഉ് (شَعْيَاء – ع) നബി കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നും, അവർക്ക് നേരിടുവാൻ പോകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന അർമിയാഉ് (അ) ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അത്പോലെ, രണ്ടാമത്തെ കുഴപ്പത്തിന്റെ കാലത്താണ് സകരിയ്യാ (അ) യഹ്‌യാ (അ) എന്നീ നബിമാർ കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നും പറയപ്പെട്ടുകാണുന്നു.

രണ്ടിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ, അവർ പിൻമാറാത്തപക്ഷം അവർക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന അനുഭവങ്ങളെയും ദുരിതങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നേരത്തെ തന്നെ അവർക്ക് അല്ലാഹു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു. ഒന്നാം പ്രാവശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതാണ് 5-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ ചിലരെ അവരിൽ നിയോഗിക്കും. അവർ കനത്ത പരാക്രമശാലികളും ഊക്കൻമാരുമായിരിക്കും. അവർ നാട്ടിലൂടെയും പാർപ്പിടങ്ങളിലൂടെയും പരതി നടക്കും എന്നൊക്കെയായിരുന്നു താക്കീതിന്റെ ചുരുക്കം. അഥവാ, കണ്ടതും കിട്ടിയതുമെല്ലാം നശിപ്പിക്കും. തേടിത്തിരിഞ്ഞു കണ്ടുകിട്ടിയവരെയെല്ലാം കൊല്ലുകയോ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയോ അടിമകളാക്കുകയോ ചെയ്യും. കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തും. അങ്ങനെ അവരെയും അവരുടെ സർവസ്വവും നശിപ്പിക്കും എന്ന് സാരം. അത് അപ്പടി തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഈ അടിയാൻമാർ' ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ട് മൂന്നഭിപ്രായങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. (1) ജാലൂത്ത് (جَالُوت) രാജാവും സൈന്യവുമാണെന്നും, (2) സൻഹാരീബ് (سَنْحَارِيب) രാജാവും കൂട്ടരുമായിരുന്നുവെന്നും (3) ബുഖ്തുനസ്വറും (بُخْتُنَصر) സൈന്യവുമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ഇവയിൽ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത് الله اعلم ജാലൂത്തിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽബക്വറഃയിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേരെ പടയെടുക്കുകയും, വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിവെക്കുകയും നിർദ്ദയം കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു സൻഹാരീബ്. *(*)* ബുഖ്തുനസ്വറും ഒരു ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു. ഇയാൾ ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലെ പള്ളിയും, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മതസംസ്കാര ചിഹ്നങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം തകർക്കുകയും അവരെ കൂട്ടത്തോടെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. *(**)* ബാബിലോണ്യരുടെ ആക്രമങ്ങളിൽ തൗറാത്തിന്റെ

(*) ക്രി. മു.701 ൽ സൻഹേരീബ് സിരിയാ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. നാൽപത്താറ് കോട്ടകൾ പിടിച്ചു. രണ്ടുലക്ഷം ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കി നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി... പിന്നീട് യെരുശലേം പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. (വേ.പു. നിഘണ്ടു. പേ. 28)

(**) നെബൂഖദ് നേസർ (ബുഖ്തുന്നസ്വർ) ക്രി.മു. 604 മുതൽ 561 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു... യെരുശലേമിനെ വീണ്ടും വന്ന് നിരോധിച്ചു. അതിലെ ജനങ്ങളെ ആസകലം ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണ്യായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ശലെമോൺ ▸▸

പകർപ്പുകളെല്ലാം- സാക്ഷാൽ തൗറാത്തുപോലും-അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. (പിന്നീട് കുറേ കാലത്തിന് ശേഷം സ്വന്തം ഓർമയിൽ നിന്നും മറ്റുമായിട്ടാണ് ഉസൈർ (അ) ന്റെ കാലത്ത് അത് പുനർലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ഇസ്റാഈല്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന ശിക്ഷകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈ മൂന്നിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, പിന്നീട് അതിന്ശേഷം ക്രമേണ അവരുടെ സ്ഥിതി ഗതി മാറി. അവർ നന്നായിത്തീരുകയും അന്യരുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യവും രാഷ്ട്രവും പുനർനിർമാണം ചെയ്യുവാനും, സംസ്കാരവും പ്രതാപവും നിറഞ്ഞ ഭരണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. ജനസംഖ്യയിലും സമ്പൽസമൃദ്ധിയിലും അവർ മികച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. പല രാജാക്കൻമാരും പ്രവാചകൻമാരും അവരെ നയിക്കുവാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 6-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവരുടെ സ്വന്തം നിലപാട് നന്നായിത്തീർന്നപ്പോഴാണ് അവരുടെ ദുഃസ്ഥിതി മാറി നൻമ കൈവന്നതെന്നും മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന നൻമ തിൻമകളുടെ ഫലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അതോടൊപ്പം 7-ാം വചനത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

കാലക്രമത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നില വീണ്ടും പഴയപടിയായിത്തീർന്നു. മതമൂല്യങ്ങൾക്ക് വിലകൽപിക്കാതായി. ശിർക്കിലും തോന്നിയവാസങ്ങളിലും മുഴുകി. ഈ ഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ് 7-ാം വചനത്തിൽ പിന്നീട് പറയുന്നത് എന്നത്രെ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളിൽ വരുത്തിത്തീർത്ത അതേമാതിരി നാശനഷ്ടങ്ങളും അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും വീണ്ടും അഴിച്ചുവിടുമാറ് നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ശത്രുക്കളെ നിയോഗിക്കുമെന്ന് സാരം. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഇസ്റാഈല്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന യാതനകൾ ആരുടെ കൈകൊണ്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടതെന്ന് നിർണയിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചില റോമൻ കൈസർമാരുടെ കാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യർ കണക്കറ്റ അക്രമങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ജൂദ- ക്രിസ്തീയ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇവയുടെ നീണ്ട പട്ടിക തന്നെ കാണാം. ഇവയിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഏതുകാലത്ത് ആരുടെ കൈക്കാണത് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിർണയിച്ചറിയായ്കകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങൾ നൽകുന്ന പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

അവസാനം ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

(1) عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ (നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്തേക്കാം) നിങ്ങളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം രണ്ടു പ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമാകേണ്ടി വന്നാലും അവന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നിങ്ങൾ നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ അവന്റെ കാരുണ്യം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം. ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു അവരിൽ പാലിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും എല്ലാ നിലക്കും ആ സമുദായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

▶▶ *(സുലൈമാൻ നബി) പണിത ദേവാലയത്തെ (ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസ് പള്ളിയെ) ക്രി.മു. 586-ൽ ഇവൻ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. (വേ.പു.നി.പേജ് 209,390)*

(2) وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا(നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാൽ നാമും ആവർത്തിക്കും). അതായത് പിന്നെയും നിങ്ങളുടെ നില മുമ്പുണ്ടായതുപോലെ വഷളായിത്തീരുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുവാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്ന് താൽപര്യം. ഈ മുന്നറിയിപ്പും അവരിൽ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുണ്ടായി. തൗറാത്തിന്റെയും പ്രവാചകൻമാരുടെയും അധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നകന്ന് കൊണ്ടിരുന്ന അവർ, നബി തിരുമേനി ﷺ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെയും ഇസ്‌ലാമിന്റെയും കഠിനശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. നബിﷺക്കും ഇസ്‌ലാമിനുമെതിരിൽ അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് കുപ്രസിദ്ധമാണ്. അതിൻഫലമായി മുസ്‌ലിംകളുടെ കൈക്ക് പല അവശതകളും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുകയും ഒടുക്കം അറേബ്യയിൽ നിന്ന് കൂട്ടത്തോടെ അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്‌ലാമിക ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കുറേയൊക്കെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയശേഷം ദുഃസ്വാർഥങ്ങൾമൂലം ഇസ്‌ലാമിനെതിരെയുള്ള ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അടുത്തകാലംവരെ അവഹേളിക്കപ്പെട്ട ഒരധമ സമൂഹമായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ലോകത്ത് ജീവിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാലു ദശകങ്ങൾക്കപ്പുറം ജർമനിയിലെ സർവാധിപതിയായിരുന്ന ഹിററ്ലറുടെ കൈക്ക് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന കൂട്ടക്കൊലകളുടെയും കഷ്ടതകളുടെയും കഥ പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഹിറ്റ്ലറുടെ എതിരാളികളായിരുന്ന വൻകോയ്മകളുടെ ഇടപെടൽ നിമിത്തം അവരുടെ വകയായി ഫലസ്തീനിൽ ഒരു ഇസ്റാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവരുടെ ധിക്കാരവും വൈരവും പൂർവാധികം ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുത ഇന്നാരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിന്റെ ഫലം ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കൈക്കല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കൈക്ക് അവർ അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. 'നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാൽ നാമും ആവർത്തിക്കുമെ' ന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പുലരാതിരിക്കുകയില്ല.

(3) وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا (അവിശ്വാസികൾക്ക് നാം ജഹന്നമിനെ തടങ്ങൽ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു). മേൽകണ്ടതെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് വെച്ചുതന്നെയുള്ള നടപടികളാണ്. ഇതുകൊണ്ട് അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരായ അവിശ്വാസികളടക്കം എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും പരലോകത്ത് നരകമായിരിക്കും ആധാരമെന്ന് സാരം. ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, അവരുടെ ചരിത്രമെന്ന നിലക്കുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതെങ്കിലും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ടെന്ന് തീർച്ച. അതിനുവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇസ്റാഈൽ സമുദായത്തെപ്പോലെ മുസ്‌ലിം സമുദായം ധിക്കാരത്തിൽ മുഴുകിയാൽ അവരും ഇതുപോലെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് പാത്രമാകേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതിന് പുറമെ മറ്റൊരു പാഠംകൂടി നാം ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് നേരിട്ട കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അവരെക്കാൾ സത്യവിശ്വാസത്തിലും സൻമാർഗത്തിലും മികച്ചുനിന്നിരുന്ന മറ്റൊരു സമുദായത്തിന്റെ കൈക്കായിരുന്നില്ല. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ അവരെക്കാൾ ദുഷിച്ച ചില സമുദായക്കാരുടെ കൈക്കായിരുന്നു അത്. അതുപോലെ മുസ്‌ലിം സമുദായം ദുഷിക്കുമ്പോഴും അവരെക്കാൾ ദുഷിച്ച മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ കൈക്കാവാം അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും. ചരിത്രം

പരിശോധിച്ചാൽ ഈ യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ഇതഃപര്യന്തം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്താനും. അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് സൻമാർഗവും തന്റേടവും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

إِنَّ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

《9》 നിശ്ചയമായും ഈ ഖുർആൻ ഏറ്റവും ചൊവ്വായ (അഥവാ ബലവത്തായ) തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു. സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വലുതായ പ്രതിഫലം ഉണ്ടെന്ന് അതവരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

《10》 പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ, അവർക്ക് നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും.

വിഭാഗം - 2

وَيَدْعُ ٱلْإِنسَـٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلْخَيْرِ ۖ وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ عَجُولًا ﴿١١﴾

《11》 മനുഷ്യൻ ഗുണത്തിനു പ്രാർഥിക്കുന്ന പ്രകാരം, ദോഷത്തിനും പ്രാർഥിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ധൃതികൂട്ടുന്നവനാകുന്നുതാനും.

《9》 إِنَّ هَـٰذَا നിശ്ചയമായും ഇത് الْقُرْآنَ (ഈ) ഖുർആൻ يَهْدِي മാർഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴികാട്ടും لِلَّتِي യാതൊന്നിലേക്ക് هِيَ അത് أَقْوَمُ ഏറ്റം ചൊവ്വായതാണ്, കൂടുതൽ ബലവത്താണ് وَيُبَشِّرُ അതു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങളെ أَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന് أَجْرًا പ്രതിഫലം, കൂലി كَبِيرًا വലിയ 《10》 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നും) لَهُمْ അവർക്ക് عَذَابًا ശിക്ഷ أَلِيمًا വേദനയേറിയ 《11》 وَيَدْعُ പ്രാർഥിക്കുന്നു الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ بِالشَّرِّ ദോഷത്തിന്, തിൻമയെക്കുറിച്ച് دُعَاءَهُ അവന്റെ പ്രാർഥന بِالْخَيْرِ ഗുണത്തിന്, നൻമയെപ്പറ്റി وَكَانَ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു (ആയിരിക്കുന്നു)താനും عَجُولًا ധൃതി കൂട്ടുന്നവൻ.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവദോഷമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അനിഷ്ടകരമായ വല്ല കാര്യവും വന്നു ഭവിക്കുമ്പോഴേക്കും അവൻ അക്ഷമനും വികാരഭരിതനു

മായിത്തീരുന്നു. തനിക്കോ, തന്റെ മക്കൾ, സ്വത്തുക്കൾ മുതലായവക്കോ ദോഷകരമായ പ്രാർഥനകളും ശാപവാക്കുകളും അവനിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. 'ഞാൻ മരിച്ചെങ്കിൽ! ഇവൻ നശിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു! തുലഞ്ഞു നശിക്കട്ടെ!' എന്നിത്യാദി പലതും അവന്റെ നൻമ ക്കുവേണ്ടി ധൃതിപ്പെടുന്ന അതേ രൂപത്തിൽ തിൻമക്കും അവൻ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടി രിക്കും. ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ, ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി കാര്യങ്ങളെ വില യിരുത്തുവാനോ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള സുപ്രതീക്ഷയോടു കൂടിയിരിക്കുവാനോ അവനു കഴിയാതെ പോകുന്നു. പക്ഷേ, അവന്റെ കഥകേടും അക്ഷമയുമെല്ലാം അറിയുന്നവനും, പരമകാരുണികനുമാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് അത്തരം പ്രാർഥനകളെ അപ്പടി സ്വീകരിക്കാതെ അല്ലാഹു അവനോട് വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ (സാരം: മനുഷ്യർ ഗുണത്തിന് ധൃതികാണിക്കുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവർക്ക് ദോഷത്തെ ധൃതികൂട്ടിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടെ അവധി തീരു മാനമാക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. (10:11) ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കോ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കോ എതിരായി പ്രാർഥിക്കരുത്. അല്ലാഹു പ്രാർഥനകൾക്കുത്തരം ചെയ്യുന്ന വല്ല സമയവുമായി അത് ഒത്തുകൂടിയെന്നു വരാം.' (മു) അഥവാ അതിന് ഇടവരുന്നത് സൂക്ഷിക്കണമെന്നർഥം.

وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَآ ءَايَةَ ٱلَّيْلِ وَجَعَلْنَآ ءَايَةَ ٱلنَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا۟ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ فَصَّلْنَٰهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ രാത്രിയെയും പകലിനെയും നാം രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, രാത്രിയാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം മായിച്ചു (ഇരുട്ടിയതാക്കി) വെച്ചു; നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കാൻ വേണ്ടി പകലാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം കാണത്തക്ക (വെളിച്ചമുള്ള)താക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും, കണക്കും അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും.

എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, നാമത് വിസ്തരിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. (ആവശ്യമായതൊന്നും നാം വിവരിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.)

﴾12﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ وَالنَّهَارَ പകലിനെയും آيَتَيْنِ രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ فَمَحَوْنَا എന്നാൽ (എന്നിട്ട്-അങ്ങനെ) നാം മായിച്ചു آيَةَ اللَّيْلِ രാത്രിയുടെ (രാത്രിയാകുന്ന) ദൃഷ്ടാന്തത്തെ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു آيَةَ النَّهَارِ പകലിന്റെ (പകലാകുന്ന) ദൃഷ്ടാന്തത്തെ مُبْصِرَةً കാണത്തക്കത് (കാണാവുന്നത്) لِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടു (തേടിയെടുക്കു-അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടി فَضْلًا അനു

ഗ്രഹത്തെ, ദയവിനെ مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള وَلِتَعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും عَدَدَ എണ്ണം السِّنِينَ കൊല്ലങ്ങളുടെ وَالْحِسَابَ കണക്കും وَكُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും (വസ്‌തുവും) فَصَّلْنَاهُ നാമതിനെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു تَفْصِيلًا ഒരു (നല്ല)വിശദീകരണം.

ശാന്തത, സ്വസ്ഥത, വിശ്രമം എന്നിവക്ക് ഉതകുമാറ് രാത്രിയെ ഇരുട്ടുമയമാക്കിയത്, ഉപജീവന മാർഗങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് പകലിനെ വെളിച്ചമാക്കിയത്, രാവും പകലും മാറി മാറിക്കൊണ്ടു വരുന്നത് എന്നിവയിലൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിതമഹത്വങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ക്വുർആനിൽ ഉണർത്തിക്കാണാം. രാപ്പകലുകളുടെ മാറ്റത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ സമയങ്ങളുടെയും മറ്റും കണക്കുകൾ നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്. സൂ: ക്വസ്വസ് 71, 72 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, സദാസമയവും പകലോ, രാത്രിയോ മാത്രമായിരുന്നാലത്തെ അവസ്ഥയെന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِى عُنُقِهِۦ

﴾13﴿ എല്ലാ മനുഷ്യനും തന്നെ, അവന്റെ ശകുനം അവന്റെ കഴുത്തിൽ നാം ഏർപ്പെടുത്തി (ഉറപ്പിച്ചു) വെച്ചിരിക്കുന്നു.

وَنُخْرِجُ لَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا يَلْقَىٰهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾

ക്വിയാമത്തു നാളിൽ അവന് ഒരു ഗ്രന്ഥം (രേഖ) നാം വെളിക്കുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; (തുറന്നു) വിരുത്തപ്പെട്ടതായി അതവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

ٱقْرَأْ كِتَٰبَكَ

﴾14﴿ (പറയപ്പെടും:) 'നിന്റെ ഗ്രന്ഥം നീ വായിച്ചുകൊള്ളുക!-

كَفَىٰ بِنَفْسِكَ ٱلْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

നിന്റെ പേരിൽ കണക്ക്നോക്കുന്നവനായി ഇന്ന് നീ തന്നെ മതി!'

﴾13﴿ وَكُلَّ إِنسَانٍ എല്ലാ മനുഷ്യനും أَلْزَمْنَاهُ അവനു നാം ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു (അനിവാര്യമാക്കി-വേറിടാതാക്കിയിരിക്കുന്നു) طَائِرَهُ അവന്റെ ശകുനം, ലക്ഷണം فِي عُنُقِهِ അവന്റെ കഴുത്തിൽ وَنُخْرِجُ നാം പുറപ്പെടുവിക്കുക (വെളിക്കു കൊണ്ടുവരുക)യും ചെയ്യും. لَهُ അവന് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തു നാളിൽ كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം, രേഖ, يَلْقَاهُ അതവൻ കാണും, കണ്ടെത്തും مَنْشُورًا വിരുത്ത(നിവർത്ത)പ്പെട്ടതായി ﴾14﴿ اقْرَأْ വായിക്കുക كِتَابَكَ നിന്റെ ഗ്രന്ഥം كَفَى മതി بِنَفْسِكَ നീ തന്നെ, നിന്റെ സ്വന്തം الْيَوْمَ ഇന്ന് عَلَيْكَ നിന്റെ പേരിൽ حَسِيبًا കണക്ക് നോക്കുന്നവനായി.

കൂട്ടിൽ നിന്ന് പക്ഷികൾ വലത്തോട്ട് പാറിയാൽ ശുഭം, ഇടത്തോട്ട് പാറിയാൽ അശുഭം എന്നും മറ്റും പക്ഷികളുടെ ചലനം നോക്കി ശകുനം നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് അറബികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് 'പക്ഷി' എന്നർഥമുള്ള طَائِر(ത്വാഇർ) എന്ന വാക്ക് 'ശകുനം' എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വന്നു. ഇവിടെയും ഈ അർഥമാണ് അതിനുള്ളത്. പക്ഷേ, ഇവിടെ പക്ഷിയല്ല-മനുഷ്യകർമങ്ങളാണ്-പക്ഷി (ശകുനം) എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഓരോരുത്തന്റെയും ശകുനം അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള താലി പോലെ അവനോടൊപ്പം തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും കർമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവന്റെ ശുഭാശുഭ ഫലങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. പക്ഷികളെയോ മറ്റോ ആശ്രയിച്ചല്ല അത്. അതിന് പുറമെ, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ, ഓരോരുവന്റെയും സകല കർമങ്ങളും സവിസ്തരം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതിൽ എല്ലാം അവന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തി കാണാവുന്നതായിരിക്കും. അത് കാണുമ്പോൾ, തന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെയും, രക്ഷാശിക്ഷകളെയും, നേട്ടകോട്ടങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും ശരിക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പരസഹായമൊന്നും കൂടാതെ, തന്റെ കണക്ക് തികച്ചും തനിക്കുതന്നെ പരിശോധിച്ചറിയാം.

مَّنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ

﴾15﴿ ആർ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ, തന്റെ സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടിതന്നെയാണ് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴിപിഴച്ചുവോ അവൻ അതിനെതിരായി തന്നെയാണ് വഴിപിഴക്കുന്നതും. കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും (അഥവാ ആത്മാവും) മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല.

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

ഒരു റസൂലിനെ അയക്കുന്നത്വരെ നാം (ആരെയും) ശിക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കില്ലതാനും.

﴾15﴿ مَنِ ആർ, ആരെങ്കിലും, യാതൊരുവൻ اهْتَدَى നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചു (എങ്കിൽ) فَإِنَّمَا يَهْتَدِي എന്നാലവൻ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നത് لِنَفْسِهِ തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെ, തന്റെ സ്വന്തത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം وَمَنْ ആരെങ്കിലും, വല്ലവനും ضَلَّ വഴിപിഴച്ചു (എങ്കിൽ) فَإِنَّمَا يَضِلُّ എന്നാലവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത് عَلَيْهَا അതിന്റെമേൽ (എതിരിൽ) തന്നെ وَلَا تَزِرُ (കുറ്റം) പേറുക (വഹിക്കുക)യില്ല وَازِرَةٌ ഒരു (കുറ്റം) പേറിയ ദേഹം (ആൾ) وِزْرَ കുറ്റത്തെ, കുറ്റഭാരം أُخْرَى മറ്റേതിന്റെ, മറ്റൊന്നിന്റെ وَمَا كُنَّا നാമായിരിക്കുകയുമില്ല مُعَذِّبِينَ

ശിക്ഷിക്കുന്നവർ حَتَّىٰ نَبْعَثَ നാം അയക്കുന്ന (എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന)തുവരെ رَسُولًا ഒരു റസൂലിനെ.

മനുഷ്യരുടെ രക്ഷാശിക്ഷകളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

(1) ഓരോ ആളുടെയും സൽക്കർമ ദുഷ്കർമങ്ങളുടെ ഫലം ആ ആൾക്ക് തന്നെയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക.

(2) ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയോ, വഹിക്കേണ്ടി വരുകയോ ഇല്ല. ഈ രണ്ടു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. 1-ാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 10:108; 27:92;39:41 മുതലായ വചനങ്ങളിലും, 2-ാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 6:164; 35:18; 39:7; 53:38 മുതലായ വചനങ്ങളിലും നോക്കുക.

(3) റസൂലുകളെ അയച്ചു നേർമാർഗവും, ദുർമാർഗവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെ അല്ലാഹു ആരെയും ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. പ്രവാചകൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയോ, പ്രവാചകൻമാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവ് ലഭിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, അവർ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കയില്ല എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

പക്ഷേ, ഒരു സമുദായത്തിലും അല്ലാഹു നബിമാരെ അയക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ (ഒരു സമുദായവും അതിൽ ഒരു താക്കീതുകാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതിരുന്നിട്ടില്ല. 35:24) പ്രവാചകന്മാരുമായി നേരിൽ ബന്ധപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് അവരുടെ അധ്യാപനങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റു മതോപദേഷ്ടാക്കൾ വഴിയോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയോ അറിവായാലും മതിയല്ലോ. നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരായിത്തീരുന്ന ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും അതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ, നരകത്തിന്റെ കാവൽക്കാർ അവരോട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു താക്കീതുകാരനും വന്നില്ലേ (أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ) എന്ന് ചോദിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ അവർ: ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീതുകാർ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന് (بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا الخ) അവർ മറുപടി പറയുമെന്നും സൂറതുൽ മുൽകിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا۟ فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا ٱلْقَوْلُ فَدَمَّرْنَٰهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

﴿16﴾ ഒരു രാജ്യത്തെ നാം നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിലെ സുഖിയൻമാരോട് നാം കൽപിക്കും (അനുസരിക്കുവാൻ കൽപന കൊടുക്കും): എന്നിട്ട് അവർ അതിൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും; അങ്ങനെ, അതിന്റെമേൽ (ആ) വാക്ക് (ന്യായമായി) സ്ഥിരപ്പെടും; അപ്പോൾ, നാം അതിനെ ഒരു തകർക്കൽ തകർക്കുന്നതാണ്.

﴾16﴿ وَإِذَآ أَرَدْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ أَن نُّهْلِكَ നാം നശിപ്പിക്കുവാൻ قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്തെ, വല്ല രാജ്യത്തെയും أَمَرْنَا നാം കൽപിക്കുന്നതാണ് مُتْرَفِيهَا അതിലെ സുഖിയൻ (സുഖ ലോലുപൻ) മാരോട് فَفَسَقُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ തോന്നിയവാസം (തെമ്മാടിത്തം-ധിക്കാരം) പ്രവർത്തിക്കും فِيهَا അതിൽ فَحَقَّ അപ്പോൾ സ്ഥിരപ്പെടും, ന്യായമാകും, അവകാശപ്പെടും, യഥാർഥമാകും عَلَيْهَا അതിന്റെ മേൽ الْقَوْلُ വാക്ക് (ആ പറഞ്ഞത്) فَدَمَّرْنَاهَا അപ്പോൾ നാം അതിനെ തകർക്കും تَدْمِيرًا ഒരു തകർക്കൽ.

റസൂലുകൾ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള കൽപനകളെ വകവെക്കാതെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് രാജ്യത്തുള്ള നേതാക്കൾ, മൂപ്പൻമാർ തുടങ്ങിയ സുഖലോലുപൻമാർ തോന്നിയവാസത്തിലും, ദുർമാർഗത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നാട്ടിൽ ധാർമികമായ അരാജകത്വം നടമാടുകയും അപ്പോൾ രാജ്യം ഉന്മൂല നാശത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴാണ് അല്ലാഹു അവിടെ ഉൻമൂലനാശം വരുത്തുന്നത്. അല്ലാതെ, നാട്ടുകാർ പൊതുവെ നിരപരാധികളായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാജ്യവും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കാറില്ല, അങ്ങിനെ അവന് ഉദ്ദേശവുമില്ല എന്ന് സാരം. എവിടെ നോക്കിയാലും തോന്നിയവാസത്തിലും, സദാചാര ലംഘനങ്ങളിലും മുമ്പന്മാരായിരിക്കുക അവിടത്തെ സുഖലോലുപന്മാരായിരിക്കുമല്ലോ. പൊതുജനങ്ങളും, സാധാരണക്കാരും ക്രമേണ അവരുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്ക്വഴങ്ങി അവരിൽ ലയിക്കുകയാണ് പതിവ്. അതുകൊണ്ടാണ് സുഖിയൻമാരുടെ തോന്നിയവാസത്തെപ്പറ്റി എടുത്തുപറയുന്നത്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ مِنۢ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ നൂഹിനുശേഷമായി എത്ര (യേറെ) തലമുറകളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?! തന്റെ അടിയാന്മാരുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമായി നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെ മതിതാനും!

﴾17﴿ وَكَمْ എത്രയാണ്, എത്രയോ أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽ (കാലക്കാരിൽ) നിന്നും مِنۢ بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായിട്ട് نُوحٍ നൂഹിന്റെ وَكَفَىٰ മതിതാനും بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് (തന്നെ) بِذُنُوبِ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാന്മാരുടെ خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായിട്ട് بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവനായിട്ട്, കാണുന്നവനായ.

നൂഹ് നബി(അ)യുടെ കാലശേഷം മുതൽ ഇതുവരെയായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകേണ്ടിവന്ന എത്രയോ ജനസമൂഹങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്! ഓരോ കൂട്ടരുടെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നും, അത് എത്രമാത്രം കവിഞ്ഞുപോയിരുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായും അറിയാം. അതനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് അവരെ അവൻ ശിക്ഷിച്ചതും. അല്ലാതെ ഒരു മൊത്തക്കണക്കിലോ, ഏകദേശ അനുമാനപ്രകാരമോ അല്ല അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്തത് എന്ന് താൽപര്യം. അതുപോലെയുള്ള വല്ല പൊതുശിക്ഷക്കും ബാധ്യസ്ഥ

രായിത്തീർന്നേക്കാനിടയുണ്ടെന്ന് നിലവിലുള്ള ഈ മുശ്‌രിക്കുകളും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾

﴿18﴾ ആർ (ഈ) ക്ഷണികമായതിനെ (ഐഹിക ജീവിതത്തെ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അതിൽ അവന്- (അതെ) നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് നാം വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്; പിന്നെ, അവന് നാം 'ജഹന്നമി'നെ (നരകത്തെ) ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതിൽ അവൻ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും (കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും) ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് കടന്നെരിയും.

وَمَنْ أَرَادَ ٱلْـَٔاخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾

﴿19﴾ ആർ പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി അതിന്റേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു (വോ), എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

كُلًّا نُّمِدُّ هَـٰٓؤُلَآءِ وَهَـٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ

﴿20﴾ എല്ലാവർക്കും - ഇക്കൂട്ടർക്കും അക്കൂട്ടർക്കും (തന്നെ) - നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതിയിൽ (ദാനത്തിൽ) നിന്നും നാം അയച്ചു (നീട്ടി) കൊടുക്കുന്നതാണ്.

وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതി (ദാനം) മുടക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കില്ല താനും.

﴿18﴾ مَنْ كَانَ ആർ ആയിരുന്നു (വോ), ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും الْعَاجِلَةَ ധൃതിയിൽ തീരുന്നതിനെ, വേഗം കഴിയുന്നത്, ക്ഷണികമായത് عَجَّلْنَا നാം ധൃതിയാക്കി (വേഗമാക്കി) കൊടുക്കും لَهُ അവന് فِيهَا അതിൽ مَا نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് لِمَنْ نُرِيدُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ثُمَّ جَعَلْنَا പിന്നെ നാം ആക്കും (ഏർപ്പെടുത്തും) لَهُ അവന് جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ يَصْلَاهَا അവൻ അതിൽ എരിയും, കടക്കും

(കടന്നെരിയും) مَذْمُومًا ആക്ഷേപിക്ക (കുറ്റപ്പെടുത്ത)പ്പെട്ടവനായിട്ട് مَدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ട (അകറ്റപ്പെട്ട) വനായി. ﴾19﴿ وَمَنْ أَرَادَ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ الْآخِرَةَ പിന്നീടുള്ളതിനെ (പരലോകത്തെ) وَسَعَىٰ لَهَا അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുക (യത്നിക്കുക) യും (ചെയ്താൽ) سَعْيَهَا അതിന്റെ (തായ) പരിശ്രമം وَهُوَ അവൻ, അവ നാകട്ടെ مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയുമാണ് فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ ആ കൂട്ടർ كَانَ ആയിരിക്കും سَعْيُهُم അവരുടെ പരിശ്രമം مَشْكُورًا നന്ദി ചെയ്യപ്പെടുന്ന (നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കപ്പെ ടുന്ന) ത്. ﴾20﴿ كُلًّا എല്ലാവർക്കും نُمِدُّ നാം അയച്ചുകൊടുക്കും, നീട്ടിക്കൊടുക്കും. هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക്, ഇവർക്ക് وَهَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്കും, അവർക്കും مِنْ عَطَاءِ കൊടുതിയിൽ (ദാനത്തിൽ) നിന്ന് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَمَا كَانَ ആയിട്ടില്ല ആയിരിക്കയില്ല عَطَاءُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതി مَحْظُورًا മുടക്കപ്പെട്ട (തടയപ്പെട്ട)ത്.

ക്ഷണികമായ ഈ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നവരിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഇഹത്തിൽ താനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതാനും ചില നേട്ടങ്ങൾ അല്ലാഹു തൽക്കാലം നൽകിയേക്കും. എല്ലാവർക്കും പൂർണമായി ലഭിക്കുകയില്ല. അവരുടെ പര്യവസാനം നരകവുമായിരിക്കും. ശാശ്വതമായ പരലോക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെക്കുകയും, അതോടുകൂടി അതിനുവേണ്ടി വിശ്വാസപൂർവം പ്രയത്നം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനം അല്ലാഹു സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും, അർഹമായ പ്രതിഫലം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും. ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ ആദിയായ ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കും അവൻ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല, എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കമെന്ന് പറയാം. എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്ന് നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി:-

(1) ഐഹിക ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا(അതിനുവേണ്ടി അതിന്റെ തായ പരിശ്രമം നടത്തി) എന്നോ മറ്റോ ഒരു ഉപാധി പറഞ്ഞിട്ടില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരലോകത്ത് ഗുണം കിട്ടുമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമുള്ള സൽകർമങ്ങളും അനുഷ്ഠാനമുറകളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ദീനിൽ പുതുതായി നിർമിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ബിദ്അത്തുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അവ തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും നിർദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ചുരുക്കത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം പരലോക വിജയമായിരിക്കണം.

(2) എന്നാൽ ഐഹിക നേട്ടങ്ങളെ ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചുകിട്ടുമോ? അതുമില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അവൻ കണക്കാക്കിയതും മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളുതാനും. ആർക്കൊക്കെ, എന്തൊക്കെയാണ് വേണ്ടത് എന്നുള്ള കാര്യവും അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം വല്ലതും നേടുവാൻ അവർക്കും സാധ്യമല്ല.

(3) പരലോകത്തെ ഉന്നംവെക്കുന്നവരുടെ യത്നങ്ങളും കർമങ്ങളും അല്ലാഹു ഒന്നും പാഴാക്കുകയില്ല. എല്ലാം നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അഥവാ, അവരുടെ ഓരോ ചലനങ്ങൾക്കും ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുകയും, അവയെ വളർത്തി പോഷിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

(4) ജീവിതലക്ഷ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി മനുഷ്യർ മേൽക്കണ്ടപ്രകാരം രണ്ടു തരക്കാരായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആഹാരം, ആരോഗ്യം, ധനം, സന്താനം ആദിയായ ഭൗതികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ആ വിവേചനം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. സത്യവിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, ഇഹലോക ജീവിതത്തെ ഉന്നംവെച്ചവൻ എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അല്ലാഹു എല്ലാവർക്കും അത് പ്രദാനം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയുടെ തോത് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമത്രെ. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഈ യാഥാർഥ്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

﴾21﴿ നോക്കുക; അവരിൽ (മനുഷ്യരിൽ) ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന്! പരലോകമാകട്ടെ, പദവികളിൽ ഏറ്റം വലുതും, ശ്രേഷ്ഠതയിൽ ഏറ്റം വലുതും തന്നെയാകുന്നു.

﴾21﴿ انظُرْ നോക്കുക كَيْفَ എങ്ങിനെ, എപ്രകാരമാണ് فَضَّلْنَا നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കി (മെച്ചപ്പെടുത്തി)യത് بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ وَلَلْآخِرَةُ പരലോകം തന്നെ أَكْبَرُ ഏറ്റം വലുത് دَرَجَاتٍ പദവികളിൽ, പടികളാൽ, وَأَكْبَرُ ഏറ്റം വലുതും تَفْضِيلًا ശ്രേഷ്ഠത നൽകുന്നതിലും (ശ്രേഷ്ഠതയാലും.)

ധനം, ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, ആരോഗ്യം, സുഖം, ദുഃഖം, സന്താനലാഭം, സന്താനനഷ്ടം, ജ്ഞാനം, അജ്ഞാനം, ബുദ്ധി, ഭോഷത്തം ആദിയായ അനേകമനേകം ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊതുവെ വ്യത്യാസപ്പെടാറില്ല. പക്ഷേ, രണ്ടു വിഭാഗത്തിലെയും വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഇതിന്-വ്യക്തിപരമോ സാഹചര്യപരമോ ആയ- ബാഹ്യമായ വല്ല കാരണങ്ങളും നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ ഈ ഏറ്റക്കുറവിന്റെ സാക്ഷാൽ കാരണം അല്ലാഹുവിനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തെയും, നിയന്ത്രണത്തെയും മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് അതുള്ളത് എന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ബുദ്ധിമതികളും, വിദ്യാസമ്പന്നരും, അതിസമർഥരുമായ ആളുകളെ ദരിദ്രന്മാരും രോഗികളുമായി കാണപ്പെടുകയും, മറിച്ച് ഭോഷൻമാരും വിഡ്ഢികളും ദുർബ്ബലരുമായവരെ ആരോഗ്യവാന്മാരും, ധനാഢ്യൻമാരുമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് ദുർല്ലഭമല്ലല്ലോ. ആവശ്യമായ പോഷകാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഭക്ഷണക്രമവും ആരോഗ്യശാസ്ത്ര വിധികളും മുറതെറ്റാതെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് മഹാരോഗം പിടിപെടു

ന്നതും, താളും തവരയും തിന്നും, വൈദ്യോപദേശങ്ങൾ അറിയാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന വ്യക്തികൾ അരോഗദൃഢഗാത്രന്മാരായി നടക്കുന്നതും അപൂർവമല്ല. അപ്പോൾ, ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ ഒരു അദൃശ്യമായ നിയന്ത്രണം നടക്കുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അത് അല്ലാഹുവിന്റെതല്ലാതെ മറ്റാരുടെതുമല്ല. അതാണ് ഈ വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ വിഷയം സൂ: അൻആം 165; സുഖ്റുഫ് 32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരും കുറഞ്ഞവരുമായിരിക്കും. എന്നാൽ, പരലോകത്തിൽ ഈ ഏറ്റക്കുറവ് ഏറ്റവും അധികം വമ്പിച്ച തോതിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ നിത്യാനന്ദരായിരിക്കും. ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകീയ കഠിനശിക്ഷകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ഇരുവിഭാഗക്കാരിലുമുള്ള വ്യക്തികളാകട്ടെ, ഓരോരുത്തരുടെയും കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പദവികളിൽ വ്യത്യസ്തരുമായിരിക്കും. നബി ﷺ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാന്മാർക്ക് ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരാളുടെ മനസ്സിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതും (ആയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ) അവൻ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.' (ബു;മു.) മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: 'ഉന്നത പദവിക്കാരായ ആളുകൾ 'ഇല്ലിയ്യീനി'ൽ വസിക്കുന്നവരെ കാണുന്നത് നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ വിദൂര നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണുന്നതുപോലെയായിരിക്കും' (ബു:മു.) സ്വർഗവാസികളായ സജ്ജനങ്ങളിൽ തന്നെയുള്ള പദവി വ്യത്യാസമാണ് നബി ﷺ ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതുപോലെ നരകവാസികൾക്കിടയിലും ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പരലോക നന്മക്ക്‌വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയാണ് വിജയത്തിനുള്ള മാർഗമെന്ന് മുൻവചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ആ മാർഗം ഏതാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു വിശദീകരണമാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ. സ്വാഭാവികമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസമാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും അടിത്തറയെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَّا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ അല്ലാഹുവോട്കൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ ഏർപ്പെടുത്തരുത്; എന്നാൽ (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ), നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, കൈവെടിയപ്പെട്ടവനായും ഇരിക്കേണ്ടിവരും.

വിഭാഗം - 3

۞ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۚ

﴾23﴿ നിന്റെ റബ്ബ് തീരുമാനി (ച്ചു കൽപി) ച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്; മാതാപിതാക്കളിൽ നന്മ ചെയ്യണമെന്നും.

إِمَّا يَبۡلُغَنَّ عِندَكَ ٱلۡكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوۡ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفّٖ وَلَا تَنۡهَرۡهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوۡلٗا كَرِيمٗا ﴿٢٣﴾

അവർ രണ്ടിലൊരാൾ അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളും (തന്നെ) നിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ച് വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചേക്കുന്നപക്ഷം, അവരോട് 'പ്ഫെ!' (അഥവാ-'ച്ഛെ!') എന്ന് നീ പറയരുത്; അവരോട് കയർക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവരോട് നീ മാന്യമായ വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യുക.

وَٱخۡفِضۡ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحۡمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرۡحَمۡهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرٗا ﴿٢٤﴾

《24》 കാരുണ്യം നിമിത്തം എളിമയുടെ ചിറക് അവർക്ക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. നീ പറയുകയും ചെയ്യണം: 'റബ്ബേ! അവർ രണ്ടാളും എന്നെ ചെറുപ്പ [പ്രായ]ത്തിൽ പരിപാലിച്ചു വളർത്തിയത്പോലെ നീ അവരോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ!' എന്ന്.

《22》 لَاتَجْعَلْ നീ ആക്ക (ഉണ്ടാക്ക-ഏർപ്പെടുത്ത)രുത് مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ إِلَهًا آخَرَ വേറെ ആരാധ്യനെ فَتَقْعُدَ എന്നാൽ നീ ഇരുന്നുപോകും, ഇരിക്കേണ്ടിവരും مَذْمُومًا ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായി مَخْذُولًا കൈവെടിയപ്പെട്ട (സഹായം ലഭിക്കാത്ത) വനായി. 《23》 وَقَضَى തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു (കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു), വിധിച്ചു رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് أَلَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് إِلَّا إِيَّاهُ അവനെയല്ലാതെ وَبِالْوَالِدَيْنِ മാതാപിതാക്കളോട് إِحْسَانًا നന്മ ചെയ്വാനും, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും (വേണമെന്ന്) إِمَّا يَبْلُغَنَّ പ്രാപിച്ചേക്കുന്നപക്ഷം عِندَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ الْكِبَرَ വാർദ്ധക്യം أَحَدُهُمَا ആ രണ്ടിലൊരാൾ أَوْ كِلَاهُمَا അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളും فَلَا تَقُلْ എന്നാൽ നീ പറയരുത് لَهُمَا അവർ രണ്ടാളോട് أُفٍّ പ്ഫെ!, ച്ഛെ! (എന്ന്) وَلَا تَنْهَرْهُمَا അവരോട് കയർക്കുക (അധിക്ഷേപിക്കുക) യും ചെയ്യരുത് وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക لَهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും قَوْلًا വാക്ക്, പറയൽ كَرِيمًا മാന്യമായ, ആദരവുള്ള. 《24》 وَاخْفِضْ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക لَهُمَا അവർക്ക് جَنَاحَ ചിറക്, പക്ഷം الذُّلِّ എളിമയുടെ, താഴ്മയാകുന്ന مِنَ الرَّحْمَةِ കാരുണ്യത്താൽ, കരുണ നിമിത്തം وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ ارْحَمْهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും (രണ്ടാൾക്കും) നീ കരുണ ചെയ്യണേ كَمَا رَبَّيَانِي രണ്ടുപേരും എന്നെ വളർത്തിയ (പരിപാലിച്ച) തുപോലെ صَغِيرًا ചെറുപ്പമായിരിക്കെ (ചെറുപ്പത്തിൽ).

ഈ വചനങ്ങളിലും, തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും 'നീ' എന്നും 'നിന്റെ' എന്നും പോലെയുള്ള സംബോധനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ അവ സമുദായത്തെ മുഴുവനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊ

ണ്ടുള്ളതാകുന്നു. പ്രസംഗവേളകളിൽ സദസ്യരെ മുഴുവനും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ട് 'സഹോദരാ' എന്നും മറ്റും ഏകവചന രൂപത്തിൽ സംബോധന ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ.

യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ട് കൽപനകളും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(1) അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കരുതെന്ന്. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

(2) മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന്. മനുഷ്യന്റെ ജന്മത്തിന് കാരണക്കാരും, അവൻ ജീവിക്കുവാൻ സ്വയംപര്യാപ്തനായിത്തീരുന്നതുവരെ കണക്കറ്റ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ പരിപാലിച്ചു വളർത്തിപ്പോന്നവരും അവരാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യനുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായ കടമയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ഉടനെ തന്നെ–അതോട് ചേർത്തുകൊണ്ട്– മാതാപിതാക്കളോട് മക്കൾ നിറവേറ്റേണ്ടുന്ന കടമയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് അവരോടുള്ള കടമകൾക്ക് അല്ലാഹു കൽപിച്ച പ്രാധാന്യം എത്ര വമ്പിച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, വേറെ പല വചനങ്ങളിലും ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഇതുപോലെ അല്ലാഹു കൂട്ടിച്ചേർത്തു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വക ഒരു വസ്വിയ്യത്ത്കൂടിയായിട്ടാണ് മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്ന കാര്യം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. (അൻകബൂത്ത് 8; ലുക്മാൻ 14; അഹ്ക്വാഫ് 15 എന്നിവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക.)

മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന് കൽപിച്ചു മതിയാക്കാതെ, അതിനൊരു രൂപരേഖയെന്നോണം തുടർന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നൽകിയ ആ വിവരണങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:

(1) മാതാവോ, പിതാവോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാളുമോ വാർധക്യം പ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം, മക്കൾ അവരോട് 'പ്ഫെ! ച്ഛെ!' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അറപ്പിന്റെയും വെറുപ്പിന്റെയും വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൂടാ. എക്കാലത്തും അവരോട് അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു കടമ തന്നെയാണ് ഇത്. എങ്കിലും പ്രായാധിക്യം നേരിടുമ്പോൾ അവരുടെ വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ ചെറുപ്പക്കാരായ മക്കൾക്ക് രുചിക്കാത്ത പലതും കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെടുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രായാധിക്യം വരുമ്പോഴത്തെ കാര്യം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

(2) അവരോട് കയർത്തു സംസാരിക്കുകയോ, പരുഷവാക്കുകൾ പറയുകയോ ചെയ്യരുത്.

(3) അതും പോരാ, അവരോട് സംസാരിക്കുന്നത് മാന്യമായ വാക്കുകളിലായിരിക്കുക കൂടി വേണം. അഥവാ, അച്ചടക്കവും, മര്യാദയും, ബഹുമാനവും പ്രകടമാവുന്ന വാക്കുകളായിരിക്കണം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ'മാന്യമായ വാക്ക്' (قَوْلًا كَرِيمًا) കൊണ്ട് എന്താണുദ്ദേശ്യമെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ് (റ) ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: **قول العبد المذنب للسيد الفظ** (പാപം ചെയ്ത അടിമ കഠിന സ്വഭാവിയായ യജമാനനോട് പറയുംപ്രകാരമുള്ള വാക്ക്.) അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കാത്ത മഹാപാപമാണല്ലോ ശിർക്ക്. ആ ശിർക്ക് ചെയ്വാൻ വല്ല മാതാപിതാക്കളും മക്കളോട് നിർബന്ധം ചെലു

വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, സൂറത്ത് ലുക്മാനിൽ അവരോട് ഇഹത്തിൽ സദാചാരമനുസരിച്ച്- നല്ല നിലയിൽ-സഹവസിക്കുകയും വേണം (وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا) എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

(4) അവർക്ക് എളിമയാകുന്ന ചിറക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കണം. തള്ളക്കോഴി അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവാൽസല്യം നിമിത്തം അതിന്റെ ചിറകുവിടർത്തി താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിനുള്ളിൽ അവയെ അണച്ചു കൂട്ടാറുള്ളതിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു അലങ്കാരപ്രയോഗമാണ് 'ചിറക് താഴ്ത്തൽ (خفض الجناح) ഒരു കാലത്ത് സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടുകൂടി അവർ ഇങ്ങോട്ട് പെരുമാറിയപോലെ, ഇപ്പോൾ അവരോടങ്ങോട്ട് താഴ്മയോടും വിനയത്തോടും പെരുമാറണമെന്ന് താൽപര്യം. ഇത് കേവലം ഒരു പ്രകടനമോ, അഭിനയമോ ആയിക്കൂടാ. അവരുടെ നേരെയുള്ള കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും കൃപയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതായിരിക്കുകയും വേണം എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതാണ് مِنَ الرَّحْمَةِ (കാരുണ്യം നിമിത്തം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

(5) അവർക്കുവേണ്ടി رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (എന്റെ റബ്ബേ, അവർ രണ്ടാളും എന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ വളർത്തിയുണ്ടാക്കിയതുപോലെ നീ അവരോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ!) എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട മാതൃകകൂടി അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുകയാണ്. ചെറുപ്പകാലത്ത് എന്നെ വളർത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവർ വളരെയധികം ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അവരോടുള്ള എന്റെ കടപ്പാട് വേണ്ടത്പോലെ നിർവഹിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പേരിൽ നീ തന്നെ നിന്റെ കാരുണ്യം അവരിൽ ചൊരിയേണമേ! എന്നാണാ പ്രാർത്ഥനയുടെ താൽപര്യം.

മാതാപിതാക്കൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, അവരുടെ മരണശേഷവും മക്കൾക്ക് അവരോട് ചില കടപ്പാടുകളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നത്രെ അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർഥന. 'എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം അവർക്ക് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന വല്ല പുണ്യവും എന്റെ മേൽ ബാക്കിയുണ്ടോ?' എന്ന് ഒരാൾ നബിﷺയോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി: 'ഉണ്ട്. നാല് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ പേരിൽ (ജനാസഃ) നമസ്കരിക്കുകയും, അവർക്ക് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യലും, അവരുടെ വാഗ്ദത്തം നടപ്പിലാക്കലും, അവരുടെ ചങ്ങാതിമാരെ ആദരിക്കലും, അവർ മുഖാന്തിരം മാത്രമുണ്ടാകുന്ന രക്തബന്ധം (കുടുംബബന്ധം) പാലിക്കലും. ഇവയാണ് അവരുടെ മരണശേഷം അവരോട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പുണ്യത്തിൽ നിന്റെമേൽ ബാക്കിയുള്ളത്.' (അ;ദാ;ജ.) ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഒരിക്കൽ മക്കയിലെ ഒരു തെരുവീഥിയിൽ വെച്ച് ഒരു 'അഅ് റാബി'യെ (ഗ്രാമീണനെ) കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് സലാം ചൊല്ലി വാഹനപ്പുറത്ത് നിന്നിറങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ അതിൻമേൽ ഒന്നിച്ചിരുത്തുകയും, തന്റെ തലപ്പാവ് അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇബ്നുദീനാർ (റ) പറയുകയാണ്: 'ഈ അഅ്റാബികൾക്ക് അൽപം കൊടുത്താലും അവർ തൃപ്തിപ്പെടുമല്ലോ' എന്ന് ഞങ്ങൾ അപ്പോൾ ഇബ്നു ഉമർ (റ) നോട് പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇയാളുടെ പിതാവ് (എന്റെ പിതാവായ) ഉമറിന്റെ ഒരു ഇഷ്ടക്കാരനായിരുന്നു. റസൂൽﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുമുണ്ട്. 'പുണ്യത്തിൽ വെച്ചു വളരെ

നല്ല ഒരു പുണ്യമാണ് പിതാവ് പിന്നിട്ടുപോയ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടക്കാരോട് ബന്ധം ചേർക്കുന്നത്.' (മു.)

മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യലും, അവരോടുള്ള കടപ്പാടുകളും സംബന്ധിച്ച് പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നിലവിലുള്ളതിന് പുറമെ, ധാരാളം ഹദീഥുകളും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഓർമക്കായി, ചുരുക്കം ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

1. ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുകയാണ്: 'അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമം ഏതാണ്?' ഞാൻ നബിﷺയോട് ചോദിച്ചു: അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്ത് ചെയ്യലാണ് . ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യലാണ്.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്.' (ബു;മു.)

2. റസൂൽﷺ പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറയ്റ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: മാതാപിതാക്കളെ (അന്യരുടെ) അടിമകളായി കണ്ടിട്ട് അവരെ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി മോചിപ്പിച്ചാലല്ലാതെ ഒരു സന്താനത്തിന് അവരോട് പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.' (മു.)

3. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ-ഒരാളെയോ രണ്ടാളെയും തന്നെയോ- (അവരുടെ) വാർദ്ധക്യകാലത്ത് തനിക്ക് കിട്ടിയിട്ട് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവൻ നിന്ദ്യനാണ്! നിന്ദ്യനാണ്! നിന്ദ്യനാണ്!' (മു.)

4. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മഹാപാപങ്ങൾ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കലും, മാതാപിതാക്കളെ വെറുപ്പിക്കലും, ആളെ കൊലപ്പെടുത്തലും, കള്ളസത്യം ചെയ്യലുമാകുന്നു.' (ബു;മു.) പിതാക്കളെക്കാൾ മാതാക്കളോടാണ് മക്കൾക്ക് കൂടുതൽ കടപ്പാടുള്ളതെന്നും ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഗർഭകാലത്തും പ്രസവിച്ചശേഷം മുലകുടി കഴിഞ്ഞു പിരിയുന്നതുവരെയും മക്കൾക്കുവേണ്ടി ഏറ്റവുമധികം ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടപ്പാടും അനുഭവിക്കുന്നത് മാതാക്കളാണല്ലോ. സൂ: ലുക്മാനിലെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം.

സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളോട് എത്രമാത്രം സൗമ്യത്തിലും മയത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ധാർമിക മൂല്യങ്ങളും, മാനുഷിക ഗുണങ്ങളും ഓരോന്നോരോന്നായി ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്-മീതെയുള്ളവരോട് ബഹുമാനവും സമന്മാരോട് സ്നേഹവും താഴെയുള്ളവരോട് കൃപയും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത്-മാതാപിതാക്കളോട് മക്കൾക്ക് പ്രത്യേക കടമകളൊന്നുമില്ലെന്നും, അവർ നിമിത്തമാണ് നാം ഈ ജീവിത ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായതെന്നും തുറന്നാക്ഷേപിക്കുവാൻ പോലും ചില മനുഷ്യരൂപികൾ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഈ കാലത്ത് - ഖുർആനിലും നബിﷺയുടെ ഹദീഥിലും വിശ്വാസമുള്ള ഓരോ മുസ്ലിമും ഈ തുറയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ ,അനുഭവം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, കുറേയൊക്കെ അറിവും പഠിപ്പുമുള്ളവരിൽ പോലും വൃദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ അനാദരവും, അലംഭാവ നയവും കാണിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ളത് വളരെ ഖേദകരവും ലജ്ജാവഹവുമത്രെ! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا۟ صَـٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلْأَوَّٰبِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്; നിങ്ങള്‍ നല്ലവരായിരിക്കുന്നപക്ഷം, അവന്‍ (മനസാ ഖേദിച്ചു) മടങ്ങുന്നവര്‍ക്ക് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴾25﴿ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി فِي نُفُوسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം (മനസ്സു) കളില്‍ إِن تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുന്നപക്ഷം صَالِحِينَ നല്ലവര്‍, സദ്‌വൃത്തര്‍ فَإِنَّهُ كَانَ എന്നാല്‍ അവനാകുന്നു لِلْأَوَّابِينَ (മനസാ) മടക്കമുള്ളവര്‍ക്ക് غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവന്‍.

മനുഷ്യമനസ്സുകളിലെ വിചാര വികാരങ്ങളും, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളുമൊക്കെ മനുഷ്യനെക്കാള്‍ അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അവന്റെ ചെയ്തികളെ അവന്‍ വിലയിരുത്തുക. മനുഷ്യന്‍ സല്‍ക്കര്‍മങ്ങള്‍ മുഖേന നല്ലവനായിത്തീരുന്ന പക്ഷം-സ്വന്തം പാകപ്പിഴവുകളെയും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഖേദവും പശ്ചാത്താപവുമുണ്ടായിരിക്കുക അതിന്റെ അനിവാര്യഫലവുമാണ്-അതിന്റെ വീഴ്ചകളും കുറ്റങ്ങളും അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഇപ്പറഞ്ഞത് ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണെങ്കിലും-സന്ദര്‍ഭം നോക്കുമ്പോള്‍-ഇതില്‍ ചില സൂചനകള്‍ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. (1) മാതാപിതാക്കളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും നയത്തിലും നിങ്ങളുടെ യഥാര്‍ഥ മനഃസ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഹൃദയം തീണ്ടാത്ത ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളൊന്നും അവന്റെ അടുക്കല്‍ സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ലെന്ന് ഓര്‍ക്കേണ്ടതാകുന്നു. (2) സദുദ്ദേശ്യത്തോട്കൂടിയും, ആത്മാര്‍ഥതയോടുകൂടിയും നിങ്ങളാല്‍ കഴിയുന്നവിധം നല്ല നിലക്ക് നിങ്ങള്‍ അവരോട് പെരുമാറുന്നതായാല്‍, നിങ്ങള്‍ അറിയാതെയോ നിങ്ങള്‍ക്ക് കഴിയാതെയോ വരുന്ന പോരായ്മകളെ അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ക്ക് പൊറുത്തുതരും.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവര്‍ക്ക് പുറമെയുള്ള അടുത്ത ബന്ധുക്കളോടും മറ്റും പാലിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവന് അവന്റെ അവകാശം നീ നല്‍കുകയും ചെയ്യുക; സാധുവിനും, വഴിപോക്കനും (അവരുടെ അവകാശവും). (ദുര്‍വ്യയമായി) വിതറിക്കളയുകയും ചെയ്യരുത്.

إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَـٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَـٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

《27》 നിശ്ചയമായും (ദുർവ്യയമായി) വിതറുന്നവർ പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരന്മാരായിരിക്കുന്നതാണ്. പിശാച് അവന്റെ റബ്ബിനോട് വളരെ നന്ദികെട്ടവനാകുന്നുതാനും.

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ٱبْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾

《28》 നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല കാരുണ്യത്തെയും ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, നീ അവരിൽനിന്ന് (വല്ലപ്പോഴും) തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, അവരോട് എളുപ്പമുള്ള (സൗമ്യതയുള്ള) വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

《26》 وَآتِ നൽകുകയും ചെയ്യുക ذَاالْقُرْبَىٰ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവന് حَقَّهُ അവന്റെ അവകാശം, അവന്റെ (അവനോടുള്ള) കടമ وَالْمِسْكِينَ സാധുവിന്നും, പാവപ്പെട്ടവനും وَابْنَ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും وَلَاتُبَذِّرْ വിതറുക (വിതക്കുക- ധൂർത്തടിക്കുക-ദുർവ്യയം ചെയ്യുക) യും അരുത് تَبْذِيرًا ഒരു വിതറൽ, ധൂർത്തടി, ദുർവ്യയം 《27》 إِنَّالْمُبَذِّرِينَ നിശ്ചയമായും വിതറുന്ന (ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്ന)വർ كَانُوا ആയിരിക്കുന്നു إِخْوَانَ സഹോദരന്മാർ الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളുടെ وَكَانَ ആകുന്നു (ആയിരിക്കുന്നു)താനും الشَّيْطَانُ പിശാച് لِرَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന് كَفُورًا നന്ദികെട്ടവൻ 《28》 وَإِمَّاتُعْرِضَنَّ നീ എങ്ങാനും (വല്ലപ്പോഴും) തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുന്നപക്ഷം عَنْهُمُ അവരെപ്പറ്റി, അവരിൽനിന്ന് ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹിച്ചു (തേടി) ക്കൊണ്ട് رَحْمَةٍ വല്ല കാരുണ്യവും (അനുഗ്രഹവും) مِنْرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് تَرْجُوهَا നീ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചു (അഭിലഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു فَقُلْ എന്നാൽ നീ പറയുക لَهُمْ അവരോട് قَوْلًا വാക്ക് مَيْسُورًا എളുപ്പമുള്ള (ലഘുവായ-സൗകര്യപ്പെട്ട-സൗമ്യതയുള്ള).

حَقّ (കടമ-അഥവാ അവകാശം) എന്നതിൽ ധനപരമായും, സ്വഭാവ സംബന്ധമായും പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന എല്ലാ ബാധ്യതകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ധനപരമായ ബാധ്യത നിറവേറ്റലാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു ചിലവഴിക്കുക, അനാവശ്യ വിഷയങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുക, അനുവദനീയമല്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുക-ഇതെല്ലാം ധനം ധൂർത്തടിക്കലാകുന്നു. ധൂർത്തടിക്കൽ തനി പൈശാചിക സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തൽക്കാലം കയ്യിലൊന്നുമില്ല. എന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് താമസിയാതെ വല്ലതും ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയുമുണ്ട്. കിട്ടിയാൽ

അതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞവർ സമീപിച്ചാൽ അവരോട് നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം-മുറുമുറുപ്പും വെറുപ്പും ഉണ്ടായിത്തീരരുത്- എന്ന് കൂടി കൽപിക്കുന്നു.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ ٱلْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ നിന്റെ കൈ നിന്റെ പിരടിയിലേക്ക് കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അതിനെ നീ മുഴുവൻ (അങ്ങ്) നീട്ടിവിടുകയും അരുത്; എന്നാൽ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായും, (വലഞ്ഞു) ഖേദപ്പെട്ടവനായും ഇരിക്കേണ്ടിവരും.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ

﴾30﴿ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) വിശാലമാക്കുകയും, കണക്കാ (കുടുസ്സാ) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

നിശ്ചയമായും, അവൻ, തന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

﴾29﴿ وَلَا تَجْعَلْ ആക്കുകയും ചെയ്യരുത് يَدَكَ നിന്റെ കൈ مَغْلُولَةً ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത് إِلَىٰ عُنُقِكَ നിന്റെ പിരടിയിലേക്ക് وَلَا تَبْسُطْهَا അതിനെ വിരുത്തുക (നീട്ടുക) യും ചെയ്യരുത് كُلَّ الْبَسْطِ മുഴുവൻ വിരുത്തൽ (നീട്ടൽ) فَتَقْعُدَ എന്നാൽ നീ ഇരിക്കും (ഇരിക്കേണ്ടിവരും) مَلُومًا കുറ്റപ്പെടുത്ത (ആക്ഷേപിക്ക) പ്പെട്ടവനായി مَحْسُورًا ഖേദപ്പെട്ടവനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടവനായി ﴾30﴿ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് يَبْسُطُ നീട്ടും, വിരുത്തും (വിശാലമാക്കും) الرِّزْقَ ആഹാരം, ഉപജീവനം لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَقْدِرُ കണക്കാ (കുടുസ്സാ) ക്കുകയും ചെയ്യും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ كَانَ ആകുന്നു بِعِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ.

ആവശ്യത്തിന്പോലും ചിലവഴിക്കാതെ പിശുക്ക് പിടിക്കരുതെന്നത്രെ, കൈ പിരടിയിലേക്ക് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ആവശ്യവും കഴിവും നോക്കാതെ അമിതവ്യയം ചെയ്യരുതെന്നത്രെ കൈ മുഴുവനും അങ്ങ് നീട്ടരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാകട്ടെ ധനം ചിലവഴിക്കുമ്പോൾ അതിൽ മിതത്വം പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് സാരം. പിശുക്ക് പിടിക്കുന്നവൻ- അല്ലാഹുവിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും അടുക്കൽ-ആക്ഷേപവിധേയനും, അമിത വ്യയം ചെയ്യുന്നവൻ ഉള്ളത് നഷ്ടപ്പെട്ടു ഖേദക്കാരനും ആയിത്തീരുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ ചിലർക്ക് വിശാലമായും, ചിലർക്ക് പരിമിതമായും നൽകപ്പെടുന്നത് അല്ലാ

ഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണെന്നും, ആർക്ക് അധികം നൽകണം, ആർക്ക് കുറച്ചു കൊടുക്കണം എന്നൊക്കെ അവന് ശരിക്കും കൃത്യമായും അറിയാമെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വളരെ നിഷ്‌കർഷമായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമത്രെ മിതവ്യയം. വിളവെടുപ്പ് നടത്തുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടുന്ന കടമ തീർക്കണമെന്ന് കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (അമിതമാക്കുകയും അരുത്. അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ – അല്ലാഹു – ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. (6:141) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവൻ അമിതമാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. (7:31). സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽഗുണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ സൂറഃ ഫുർക്വാനിൽ പറയുന്നു: وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا (സാരം: ചിലവഴിക്കുമ്പോൾ അമിതവ്യയം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാതെ അതിനിടയിൽ അത് മിതമായ നിലക്കായിരിക്കുന്നവരും). അഹ്മദ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ പറയുന്നു: 'മിതവ്യയം പാലിച്ചവന് ദാരിദ്ര്യം പിണയുകയില്ല'. ബൈഹകീ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ, 'മിതത്വം പാലിക്കൽ ഉപജീവനമാർഗത്തിന്റെ പകുതിയാകുന്നു' എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം – 4

وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَـٰدَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَـٰقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

﴾31﴿ ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്ന് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത്. നാമത്രെ, അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്നത്.

നിശ്ചയമായും, അവരെ കൊല്ലൽ ഭീമമായ ഒരു തെറ്റാകുന്നു.

﴾31﴿ وَلَا تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുക (വധിക്കുക) യും ചെയ്യരുത് أَوْلَادَكُمْ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ خَشْيَةَ ഭയന്നതിനാൽ إِمْلَاقٍ ദാരിദ്ര്യത്തെ, വലയുന്നതിനെ نَحْنُ നാം (തന്നെ) നാമത്രെ نَرْزُقُهُمْ അവർക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നത് وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങൾക്കും إِنَّ قَتْلَهُمْ നിശ്ചയമായും അവരെ കൊല്ലൽ كَانَ ആകുന്നു خِطْئًا ഒരു തെറ്റ്, കുറ്റം كَبِيرًا വലിയ, ഭീമമായ.

ഉപജീവനമാർഗം വിശാലമാക്കുന്നതും, കുടുസ്സാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ, പെൺമക്കൾ ജനിക്കുന്നത് ദാരിദ്ര്യത്തിന് കാരണമാകാമെന്ന് കരുതി സ്വന്തം മക്കളെ കൊന്നുകളയുന്ന മുൻകാല അറബികളുടെ പതിവിനെ നിരോധിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയുമാണ്

അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. ആ കുട്ടികൾ ബാക്കിയായാൽ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വഴിയുണ്ടാക്കുന്നത് നിങ്ങളല്ല, അവർക്കും നിങ്ങൾക്കുതന്നെയും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്, എന്നിരിക്കെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവരെ കൊല്ലുന്നതിന് അർഥമില്ല, അത് വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു അപരാധമാണ് എന്ന് താക്കീതും നൽകുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെ സൂറഃ അൻആം: 151-ാം വചനത്തിലും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് നാം കണ്ടു. പക്ഷേ, അവിടെ നിലവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം (مِنْ إِمْلَاقٍ) കൊല്ലരുത് എന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ ദാരിദ്ര്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന ഭയം നിമിത്തം (خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ) കൊല്ലരുത് എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിരോധത്തെത്തുടർന്ന് അവിടെ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ (നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്) എന്നും, ഇവിടെ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ (അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസവും ചിന്താശക്തിയും ഉള്ളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ട് വാക്യങ്ങളാണിവ.

ശിർക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പാപമാണ് മനുഷ്യവധം. അത് നിർദ്ദോഷിയും, പാവവുമായ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ കൂടിയാകുമ്പോൾ ആ പാപം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതായിത്തീരുന്നു. കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം ദാരിദ്ര്യഭയം കൂടിയാകുമ്പോൾ അപരാധത്തിന്റെ കാഠിന്യം വീണ്ടും കൂടിപ്പോകുന്നു. ആഹാരത്തിന്റെ കാര്യം മുഴുവനും തങ്ങളുടെ കയ്യിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണെന്നുള്ള തെറ്റായ ധാരണ-അല്ല, അഹങ്കാരം-ആണല്ലോ ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം വിരോധിക്കുന്നുണ്ട്. സൂറഃ അൻആമിലാകട്ടെ, അതേ ആയത്തിൽ തന്നെ അത് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അപ്പോൾ, പൊതുവായ ആ നിരോധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെ, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ആ അപരാധത്തിന്റെ ഗൗരവം കൊണ്ടുതന്നെ.

നമ്മുടെ രാജ്യമടക്കം 'പരിഷ്കൃത രാജ്യ'ങ്ങളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിലും-ചില സങ്കൽപക്കണക്കുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി-അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന സന്താന നിയന്ത്രണത്തിനും, ആ ആവശ്യാർഥം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ലജ്ജാവഹവും, സംസ്കാരശൂന്യവുമായ പല സംരംഭങ്ങൾക്കും ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ എന്തായിരിക്കും സ്ഥാനമുള്ളതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അതിന് സന്താനഹത്യയെന്ന് പേർ പറയാതെ, മറ്റെന്തെങ്കിലും അഭികാമ്യമായ പേരുകൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നത് കൊണ്ടോ, ജനിച്ചശേഷം കൊല ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ എന്ന സമർഥനംകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും അതിന് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. 'ദാരിദ്ര്യം നിമിത്ത'വും, 'ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നും' കൊല ചെയ്യരുതെന്നും, 'നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും', 'അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും' ഞാനാണ് ആഹാരം നൽകുന്നതെന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ ശരിക്കും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് ആലോചിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ പതിവിനെ ആസ്പദമാക്കി 'കൊലപ്പെടുത്തരുത്' എന്ന വാക്കാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ നിരോധത്തിന് ആധാരമായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അതേ കാരണങ്ങൾ ഇന്നത്തെ സന്താന നിയന്ത്രണത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. സന്താന നിയന്ത്രണം നിർബന്ധപൂർവം നടപ്പിലാക്കിയ ചില പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യ കുറയുകയും പിൽക്കാലത്ത് കൂടു

തൽ പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രോത്സാഹന സമ്മാനങ്ങൾ നൽകിവരുന്നതും ഇത്ത രുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നു: പാപത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണെന്ന് ഞാൻ നബിﷺയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവന് നീ സമന്മാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാകുന്നു'. പിന്നെ ഏതെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ സന്താനം നിന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്ന് ഭയന്നു- അതിനെ നീ കൊല്ലലാകുന്നു.' പിന്നെ ഏതാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ പത്നിയെ നീ വ്യഭിചരിക്കുകയാണ്.' (ബു:മു) സൂറഃ അൻആമിലെ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർമിക്കുക.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلزِّنَىٰٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അത് ഒരു നീചവൃത്തിയാകുന്നു; വളരെ ദുഷിച്ച മാർഗവുമാണ്.

﴾32﴿ وَلَاتَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുക [അടുക്കുക]യും ചെയ്യരുത് الزِّنَا വ്യഭിചാരത്തെ إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അത് ആകുന്നു فَاحِشَةً ഒരു നീചവൃത്തി وَسَاءَ അത് വളരെ ദുഷിച്ചതുമാണ് سَبِيلًا മാർഗം.

വ്യഭിചരിക്കരുത് എന്ന് പറയാതെ, അതിനെ സമീപിക്കരുതെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണിത്. വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതോ, അതിന് വഴിവെക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാ കാര്യവും വർജ്ജിക്കണമെന്നാണിതിന്റെ താൽപര്യം. അന്യ സ്ത്രീ പുരുഷൻമാർ തമ്മിൽ നോക്കുന്നതും, കൂടിക്കലരുന്നതുമൊക്കെ ഇസ്‌ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അത്കൊണ്ടു തന്നെയാകുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ സ്ത്രീ പുരുഷ സമ്പർക്കങ്ങൾക്കും പ്രേമ പ്രകടനങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും, പുരോഗമനത്തിന്റെയും പേരു നൽകി പ്രോത്സാഹനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് വ്യഭിചാരം ഒരു വൻകുറ്റമായി ഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, കാല ദേശങ്ങളുടെയോ, ജനാഭിലാഷങ്ങളുടെയോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എക്കാലത്തും വ്യഭിചാരം വളരെ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ഒരു മഹാപാപമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നത്.

ഈ വചനത്തിലും, അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തുകളിലും, താഴെ സൂറത്തുകളിലുമായി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കാണാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഓരോന്നിനെയും പറ്റി കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല.

وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ

﴾33﴿ അല്ലാഹു (കൊല) നിഷിദ്ധമാക്കിയ (അഥവാ പരിപാവനമാക്കിയ) ദേഹത്തെ (ആളെ) ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും

جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلْطَٰنًا فَلَا يُسْرِف فِّى ٱلْقَتْلِ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

ചെയ്യരുത്. അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായ നിലയിൽ ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുന്നപക്ഷം, അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരന് നാം ഒരധികാരം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാലവൻ കൊലയിൽ അതിര് കവിഞ്ഞുപോകരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ സഹായിക്കപ്പെടുന്നവനാകുന്നു.

﴾33﴿ وَلَاتَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത് النَّفْسَ ദേഹത്തെ, ആത്മാവിനെ الَّتِي حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയതായ, പരിപാവനമാക്കിയ اللهُ അല്ലാഹു إِلَّا بِالْحَقِّ ന്യായ(മുറ-അവകാശ) പ്രകാരമല്ലാതെ وَمَنْ قُتِلَ ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ مَظْلُومًا അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിക്കൊണ്ട് فَقَدْ جَعَلْنَا എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിട്ടുണ്ട് لِوَلِيِّهِ അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരന്, ബന്ധുവിന് سُلْطَانًا ഒരു അധികാരം, ശക്തി فَلَا يُسْرِفْ എന്നാലവൻ അമിതമാക്കരുത് فِي الْقَتْلِ കൊലയിൽ إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു مَنْصُورًا സഹായിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

കൊലക്കുപകരം കൊലയായോ, കൊലശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയായോ അല്ലാതെ മറ്റു തരത്തിലുള്ള കൊലകളൊന്നും പാടില്ലെന്നാണ് إِلَّا بِالْحَقِّ (ന്യായ പ്രകാരമല്ലാതെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് സൂറഃഅൻആം 151-ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ അക്രമമായി ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുന്നതായാൽ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും, ആ അധികാരം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി നിരപരാധികളെ കയ്യേറ്റം ചെയ്തോ, പ്രതികാരത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ കാഠിന്യം കൂട്ടിയോ മറ്റോ അതിരു കവിഞ്ഞു പോകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വിശദീകരണം സൂറഃ അൽബക്വറഃ 178-ലും നിസാഉ് 92, 93ലും മാഇദഃ 32ലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا (നിശ്ചയമായും അവൻ സഹായിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊല്ലപ്പെട്ടവനെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒരുപോലെതന്നെ. വധിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഭാഗത്തിനാണ്- അന്യായമായി വധിച്ചവന്റെ ഭാഗത്തിനല്ല- സഹായം നൽകപ്പെടേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ ۚ وَأَوْفُوا۟ بِٱلْعَهْدِ ۖ إِنَّ ٱلْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ ഏറ്റവും നല്ലതേതോ അതനുസരിച്ചല്ലാതെ അനാഥയുടെ സ്വത്തിനെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവൻ അവന്റെ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ. നിങ്ങൾ കരാറ് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും കരാർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ നിങ്ങൾ അള(ന്നു കൊടു)ക്കുമ്പോൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (കൃത്രിമമില്ലാതെ) ചൊവ്വിന്നിലകൊള്ളുന്ന തുലാസ്സുകൊണ്ട് തൂ(ക്കിക്കൊടു)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അത് കൂടുതൽ ഗുണ(കര)വും, ഏറ്റവും നല്ല പര്യവസാനമുള്ളതുമാണ്.

﴿34﴾ وَلَاتَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് مَالَ സ്വത്തിനെ الْيَتِيمِ അനാഥയുടെ إِلَّا بِالَّتِي യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ هِيَ അത് أَحْسَنُ ഏറ്റം (കൂടുതൽ) നല്ലതാണ് حَتَّى يَبْلُغَ അവൻ എത്തുന്ന (പ്രാപിക്കുന്ന)തുവരെ أَشُدَّهُ അവന്റെ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) وَأَوْفُوا നിറവേറ്റുക (പൂർത്തിയാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ بِالْعَهْدِ കരാറിനെ, ഉടമ്പടിയെ إِنَّ الْعَهْدَ നിശ്ചയമായും കരാർ كَانَ ആകുന്നു مَسْئُولًا ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ﴿35﴾ وَأَوْفُوا നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുക (പൂർത്തിയാക്കുക) യും ചെയ്‌വിൻ الْكَيْلَ അളത്തം إِذَا كِلْتُمْ നിങ്ങൾ അളന്നാൽ وَزِنُوا തൂക്കുകയും ചെയ്യുക بِالْقِسْطَاسِ തുലാസ്സുകൊണ്ട് الْمُسْتَقِيمِ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള ذَٰلِكَ അത് خَيْرٌ ഗുണമാണ്, കൂടുതൽ നൻമയാണ് وَأَحْسَنُ ഏറ്റം (അധികം) നല്ലതുമാണ് تَأْوِيلًا പര്യവസാനം

ഏറ്റവും നല്ല മാർഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ അനാഥയുടെ സ്വത്തിനെ സമീപിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂറഃ അൻആം 152-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കരാറുകൾ പാലിച്ചുവോ, അതിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ നിറവേറ്റിയോ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നത്രെ കരാറ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി വല്ലതും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, തൽക്കാലം അതൊരു നേട്ടമായി തോന്നാമെങ്കിലും അതിന്റെ ഭാവി നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിക്കുകയെന്നും, രണ്ടിലും കൃത്യം പാലിക്കുന്നതുമൂലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൻമയും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്നുമാണ് അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ ۚ إِنَّ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَ وَٱلْفُؤَادَ كُلُّ أُو۟لَٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ നിനക്ക് അറിവില്ലാത്തതിനെ നീ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവും, അവ എല്ലാം തന്നെ, അ(താ)തിനെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

﴿36﴾ وَلَاتَقْفُ നീ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യരുത് مَالَيْسَ ഇല്ലാത്തതിനെ لَكَ بِهِ നിനക്ക് അതിനെപ്പറ്റി عِلْمٌ ഒരറിവും, അറിവ് إِنَّ السَّمْعَ നിശ്ചയമായും കേൾവി وَالْبَصَرَ കാഴ്ചയും

وَٱلْفُؤَادَ ഹൃദയവും كُلُّ أُولَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടരെല്ലാം (അവയെല്ലാം) كَانَ ആകുന്നു عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി مَسْـُٔولًا ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ശരിയായ അറിവ് ലഭിക്കാതെ വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും, ഊഹത്തെയും ധാരണയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി കാര്യങ്ങൾ നിർണയിക്കുന്നതും ഈ വചനംമൂലം അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാണിത്. ഊഹം പലപ്പോഴും തെറ്റായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ (ഊഹത്തിൽ മിക്കതിനെയും നിങ്ങൾ വർജിക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, ഊഹത്തിൽ ചിലത് കുറ്റകരമായിരിക്കും (49:12) വീണ്ടും പറയുന്നു: وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (നിശ്ചയമായും, ഊഹം യാഥാർഥ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല. (53:28). നബിﷺ പറയുന്നു: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം ഊഹം വർത്തമാനത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റം കളവായതാകുന്നു. (ബു.) വേറൊരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: بئس مطية الرجل زعموا ('ആളുകൾ പറയുന്നു' വെന്നുള്ളത് മനുഷ്യന്റെ വളരെ ദുഷിച്ച വാഹനമാകുന്നു (ദാ.) അതായത്, തക്കതായ അറിവ്കൂടാതെ, കേട്ടുകേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വല്ലതും പറയുകയും, 'ആളുകൾ അങ്ങിനെ പറയുന്നു' വെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ഉത്തരവാദിത്വം അന്യരുടെ മേൽവെച്ചു കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത് വളരെ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായമാണെന്ന് സാരം.

കാതുകൊണ്ട് കേട്ടും കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടും, ഹൃദയംകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിലാണല്ലോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായ അറിവ് സമ്പാദിക്കുക. അതതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ട പ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചുവോ ഇല്ലേ, എന്തിലെല്ലാമാണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നിത്യാദി സംഗതികളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഈ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടൽ ഒരർഥത്തിൽ ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും, യഥാർഥത്തിൽ അത് നടക്കുക പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കും. അതെ, നാവും കയ്യും, കാലുമെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ. (يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم)

എന്നാൽ, മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യന് ശരിയായ അറിവ്-അഥവാ ഉറപ്പായ വിവരം- സാധ്യമല്ലെന്നും, ഉറപ്പായ അറിവ് ലഭിക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളുമുണ്ടെന്നും തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ, ഉറപ്പായ അറിവ് ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അത് കൊണ്ടാണ്, മൗലികമായതും, വിശ്വാസപരമായതുമായ കാര്യങ്ങളിലും, സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുള്ള വിഷയങ്ങളിലും يقين (ഉറപ്പായ അറിവ്) ഉണ്ടായിരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നും, ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് സാധ്യതയുള്ള ശാഖാപരവും, അനുഷ്ഠാനപരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഉറപ്പായ അറിവുണ്ടായിരിക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്നും പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നത്. ഇതുസംബന്ധിച്ച വിശദവിവരങ്ങളുടെ സ്ഥാനം 'ഉസ്വൂലി' ന്റെ (മതനിദാന ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ) ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു.

وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ

《37》 നീ ഭൂമിയിലൂടെ അഹന്ത കാട്ടി നടക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ച

لَن تَخۡرِقَ ٱلۡأَرۡضَ وَلَن تَبۡلُغَ ٱلۡجِبَالَ طُولٗا ﴿٣٧﴾

യമായും നീ, ഭൂമിയെ (കീറി) പിളർക്കുകയില്ലതന്നെ; നീളത്തിൽ നീ മലകളോളം എത്തുകയുമില്ല തന്നെ.

﴿37﴾ وَلَا تَمۡشِ നീ നടക്കുകയും ചെയ്യരുത് فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിൽ مَرَحًا അഹന്തയായി
إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَن تَخۡرِقَ നീ കീറുക (പിളർക്കുക-ചീന്തുക)യേ ഇല്ല ٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയെ
وَلَن تَبۡلُغَ നീഎത്തുകയുമില്ലതന്നെ ٱلۡجِبَالَ പർവതങ്ങളോളം طُولٗا നീളത്തിൽ, നീളംകൊണ്ട്

നടത്തത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും അഹന്തയും അഹങ്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു വളരെ ഗൗരവപൂർവം വിരോധിക്കുന്നു. നീ എത്രതന്നെ അഹന്ത കാണിച്ചാലും ഭൂമിയെ പിളർക്കുവാനോ, വലുപ്പംകൊണ്ട് മലകളോളം എത്തുവാനോ നിനക്ക് സാധ്യമല്ലെന്ന് അത്തരക്കാരെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കടുത്ത വെറുപ്പാണിത് കാണിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുള്ളതായി ഇബ്നുകഥീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന് ആരെങ്കിലും താഴ്മ കാണിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്തുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ നിസ്സാരനും, ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വലിയവനുമായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും ഗർവ്വ്നടിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവനെ താഴ്ത്തുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ വലിയവനും ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിസ്സാരനുമായിരിക്കും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ നായയെക്കാളും പന്നിയെക്കാളും നിസ്സാരനായിരിക്കും.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكۡرُوهٗا ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ (മേൽപറഞ്ഞ) അതെല്ലാം (തന്നെ), അതിലെ ദുഷിച്ചത് (ഒക്കെയും) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوۡحَىٰٓ إِلَيۡكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلۡحِكۡمَةِۗ

﴿39﴾ അത് (ഒക്കെയും) നിന്റെ റബ്ബ് വിജ്ഞാനമായി നിനക്ക് 'വഹ്‌യ്' [സന്ദേശം] നൽകിയതിൽപെട്ടതാകുന്നു.

وَلَا تَجۡعَلۡ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلۡقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومٗا مَّدۡحُورًا ﴿٣٩﴾

അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ, കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായും, ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് നീ 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] ഇടപ്പെടും.

﴿38﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ അതെല്ലാം كَانَ ആകുന്നു سَيِّئُهُۥ അതിൽ ദുഷിച്ചത് عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ
റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ مَكۡرُوهٗا വെറുക്കപ്പെട്ടത് ﴿39﴾ ذَٰلِكَ അത് مِمَّآ أَوۡحَىٰٓ വഹ്‌യ്

നൽകിയതിൽപെട്ടതാണ് إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് مِنَ الْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനത്തിൽ (തത്വത്തിൽ) നിന്ന് وَلَا تَجْعَلْ നീ ആക്കുക (ഏർപെടുത്തുക)യും അരുത്. مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ (ഒപ്പം) إِلَٰهًا ആരാധ്യനെ, ദൈവത്തെ آخَرَ വേറെ فَتُلْقَىٰ എന്നാൽ നീ ഇടപ്പെടും فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ مَلُومًا കുറ്റപ്പെടുത്ത (ആക്ഷേപിക്ക) പ്പെട്ടവനായി مَدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ടവനായി

23-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരെയും ആരാധിക്കരുത് എന്ന് തുടങ്ങി ഇതേവരെയായി പല ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളും അല്ലാഹു നൽകുകയുണ്ടായി. അവയിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്: അവയിൽ ചെയ്യരുതാത്തതും വിലക്കപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും, അവൻ വെറുക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളാണ്; അതുകൊണ്ടാണവൻ അവ നിരോധിച്ചത്; ആകയാൽ അവയൊന്നും ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ വെറുപ്പ് സമ്പാദിക്കരുത് എന്നൊക്കെ. അനന്തരം, മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും നബിﷺ മുഖാന്തരം ജനങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തരുന്ന തത്വവിജ്ഞാനങ്ങളാണെന്ന് വീണ്ടും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ച കാര്യം-അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്നുള്ള ഏറ്റവും മൗലിക പ്രധാനമായ ഉപദേശം- അവസാനം ഒരു വട്ടം കൂടി ഓർമിപ്പിക്കുകയും, ഈ ഉപദേശം വിലവെക്കാത്തപക്ഷം, കാരുണ്യത്തിന്റെയും അനുഭാവത്തിന്റെയും കണികപോലും ലഭിക്കാതെ കാലാകാല നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ മുഴുവനും കഴിവതും അനുസരിക്കുകയും അവന്റെ വിരോധങ്ങൾ മുഴുവനും വർജിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ അവൻ നമുക്ക് തൗഫീക് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

أَفَأَصْفَٰكُمْ رَبُّكُم بِٱلْبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ എന്നാൽ, (ഹേ, മുശ്‌രിക്കുകളേ,) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആൺമക്കളെക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുകയും, മലക്കുകളിൽ നിന്ന് പെണ്ണുങ്ങളെ [പെൺമക്കളെ] അവൻ സ്വീകരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയുമാണോ? നിശ്ചയമായും, വമ്പിച്ച ഒരു വാക്ക് തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്!

﴾40﴿ أَفَأَصْفَاكُمْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞു (തെളിയിച്ചു പ്രത്യേകപ്പെടുത്തി)വെച്ചിരിക്കയാണോ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് بِالْبَنِينَ ആൺമക്കളെ (പുത്രൻമാരെ)ക്കൊണ്ട് وَاتَّخَذَ അവൻ ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി-സ്വീകരിച്ചു) വെച്ചിരിക്കുകയും مِنَ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് إِنَاثًا പെണ്ണുങ്ങളെ إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ لَتَقُولُونَ പറയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു قَوْلًا ഒരു വാക്ക് عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് ജൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ആരാധ്യദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളോടാണ് ഈ ചോദ്യം. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ പ്രകാരമാണെങ്കിൽ, മക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത കൽപിക്കപ്പെടുന്ന ആൺമ

ക്കളെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കുകയും, താണതരക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന പെൺമക്കളെ അവൻ എടുത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർഥം. ഇതൊട്ടും നീതിയായില്ല. കളവ് പറയുന്നതിലും വേണ്ടേ അൽപമെങ്കിലും നീതി?! എന്ന് സാരം. أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ (നിങ്ങൾക്ക് ആണും അവന് പെണ്ണുമാണോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് നീതികെട്ട ഒരു വിഭജനമാകുന്നു. (സൂറഃ അന്നജ്മ് 21,22) മറ്റുള്ള ശിർക്കിന്റെ വാദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ കടുത്തതും നികൃഷ്ടമായതുമായ ഒരു വാദമാണിത്. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടിസമാനമാക്കി താഴ്ത്തുക, അവന്റെ അവകാശം മറ്റുള്ളവർക്കും വകവെച്ചുകൊടുക്കുക, മലക്കുകളെ സ്ത്രീകളാക്കി സങ്കൽപിക്കുക, എന്നിട്ട് ഇല്ലാത്ത ആ സ്ത്രീകളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാക്കുകയും അവരെ ആരാധ്യരാക്കുകയും ചെയ്യുക ഇങ്ങിനെ പലതും. അതേ സമയത്ത് അവർക്കൊരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിത്തീർന്നാലോ? അങ്ങേയറ്റം വെറുപ്പും ലജ്ജയും. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവരോട് 'നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച ഒരു വാക്കുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്' (إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

വിഭാഗം - 5

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا۟ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി തീർച്ചയായും, ഈ ക്വുർആനിൽ നാം (കാര്യങ്ങൾ) വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതവർക്ക് വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ വർധിപ്പിക്കുന്നില്ലതാനും!

﴾41﴿ وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട് صَرَّفْنَا വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ക്വുർആനിൽ لِيَذَّكَّرُوا അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി وَمَا يَزِيدُ അത് വർധിപ്പിക്കുന്നുമില്ല هُمْ അവർക്ക് إِلَّا نُفُورًا വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ

ക്വുർആൻ കാര്യങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കാത്തത്കൊണ്ടല്ല അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചും മറിച്ചും ആവർത്തിച്ചു ഈ ക്വുർആനിൽ വിവരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ആലോചിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും ഒരുക്കമില്ലാതെ വിരണ്ടോടുകയേ അവർ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّٱبْتَغَوْا۟ إِلَىٰ ذِى ٱلْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ (നബിയേ) പറയുക: അവർ (ഈ) പറയുന്നതുപോലെ അവനോടൊപ്പം (വേറെ) വല്ല ആരാധ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നാൽ - സിംഹാസനാധിപന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവർ വല്ല മാർഗവും തേടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

سُبۡحَـٰنَهُۥ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കാൾ അവൻ ഉന്നതനാകുന്നു, വമ്പിച്ച ഉന്നതി.

﴾42﴿ قُل നീ പറയുക لَّوۡ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ مَعَهُۥٓ അവനോടൊപ്പം (കൂടെ) ءَالِهَةٌ വല്ല ആരാധ്യരും كَمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതുപോലെ إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَّٱبۡتَغَوۡا۟ അവർ തേടുക (അന്വേഷിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും إِلَىٰ ذِي ٱلۡعَرۡشِ അർശിന്റെ ഉടയവനിലേക്ക് (സിംഹാസനാധിപനിലേക്ക്) سَبِيلًا ഒരു മാർഗം, വല്ലവഴിയും ﴾43﴿ سُبۡحَانَهُۥ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, അവനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു وَتَعَالَىٰ അവൻ വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു, മേലെയുമായിരിക്കുന്നു عَمَّا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനെക്കാൾ عُلُوًّا ഒരു ഉന്നതി, മേൻമ كَبِيرًا വലുതായ, വമ്പിച്ച

ഏത് വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ചുവരുന്നവരും ആ വസ്തുക്കളെ സാക്ഷാൽ സ്രഷ്ടാക്കളായോ, ലോകത്തിന്റെ സർവാധികാരികളായ കൈകാര്യകർത്താക്കളായോ ഗണിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള ശുപാർശക്കാരും, അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥൻമാരുമായേ അവയെ കണക്കാക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, അവയെല്ലാം ആരാധ്യവസ്തുക്കളാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും അവയൊക്കെ സർവാധിനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും സാമീപ്യവും ആവശ്യമുള്ളവരും അവനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്നവരുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത അവയെ ആരാധിക്കുന്നതിന് എന്താണർഥം?! അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ സഹായവും സാമീപ്യവും നേർക്കുനേരെയങ്ങു തേടുകയല്ലേ ഇവർ ചെയ്യേണ്ടത്?! തങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉണ്ടെന്ന് ഇവർ വാദിച്ചുവരുന്ന എല്ലാ സങ്കൽപങ്ങളിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമത്രേ അല്ലാഹു എന്ന്സാരം.

تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ

﴾44﴿ ഏഴ് ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യുന്നു.

وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَـٰكِن لَّا تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

ഒരു വസ്തുവും തന്നെ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യാതെയില്ല. എങ്കിലും, അവരുടെ 'തസ്ബീഹ്' നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ സഹനശീലനും, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

تُسَبِّحُ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്നു لَهُ അവന് السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ السَّبْعُ ഏഴ് وَالأَرْضُ ഭൂമിയും وَمَن فِيهِنَّ അവയിലുള്ളവരും وَإِن ഇല്ല, ഇല്ല താനും مِّن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും തന്നെ إِلا يُسَبِّحُ തസ്ബീഹ് ചെയ്യാതെ, സ്തോത്ര കീർത്തനം നടത്താതെ بِحَمْدِهِ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് وَلَٰكِن എങ്കിലും لا تَفْقَهُونَ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവില്ല تَسْبِيحَهُمْ അവരുടെ തസ്ബീഹ് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവ നാകുന്നു حَلِيمًا സഹനശീലൻ غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. ﴾44﴿

ആകാശഭൂമികളും അവയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും അവന് സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നും, പക്ഷേ, മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ വസ്തുവിന്റെയും സ്തോത്രകീർത്തനരൂപത്തെപ്പറ്റി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇനി അതിന്റെത് ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് ആർക്കും അഭിപ്രായം പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനും ഏകത്വത്തിനും അവ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്നോ, ഓരോ വസ്തുവും ചില പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിരിക്കുകയാണെന്നോ അതിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നതും ശരിയല്ല. ഓരോ വസ്തുവും അതതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഹംദും തസ്ബീഹും (സ്തുതിയും സ്തോത്രകീർത്തനവും) നടത്തുന്നുവെന്നും, ബുദ്ധിജീവികളുടെയെന്നപോലെതന്നെ, അല്ലാത്തവയുടെയും ഹംദും, തസ്ബീഹും അതിനോട് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നും, ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഹംദ്-തസ്ബീഹുകളിൽ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ളതും ഇഷ്ടാനുസരണമല്ലാത്തതും കൂടിയുണ്ടാവുമെന്നും നമുക്ക് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

രാവും പകലും മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. (21:20); പർവതങ്ങളും പറവകളും തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. (21:79) ഇഷ്ടാനുസരണമോ, നിർബന്ധപൂർവമോ ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു; രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവരുടെ നിഴലുകളും ചെയ്യുന്നു. (13:15) ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, മലക്കുകളും സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു. (16:49) എന്നിങ്ങനെ പല പ്രസ്താവനകളും ക്വുർആനിൽ കാണാം. നബിﷺയൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ ഭക്ഷണം തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നത് സ്വഹാബികൾ കേൾക്കയുണ്ടായെന്നും, നബിﷺക്ക് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഒരു 'മിമ്പർ' (പ്രസംഗപീഠം) ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അത്വരെ നബിﷺ ചാരിനിന്ന് പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഈന്തത്തടി തേങ്ങിക്കരയുകയുണ്ടായെന്നും, മക്കയിൽ നബിﷺക്ക് ഒരു കല്ല് സലാം പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും, നബിﷺയുടെ കൈയിൽ വെച്ച് ചരൽക്കല്ല് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും മറ്റും പ്രബലങ്ങളായ ഹദീഥുകളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജീവവർഗത്തിനും അതിന്റേതായ ചില പ്രത്യേക ഗ്രഹണശക്തികളുണ്ടെന്നും ചില പ്രത്യേക ശബ്ദങ്ങളോ ചേഷ്ടകളോ വഴി അവയുടെ ഇംഗിതങ്ങൾ അവ കാണിക്കാറുണ്ടെന്നും ഇന്നത്തെ ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ സിദ്ധാന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്രയുമല്ല, സസ്യങ്ങൾക്ക് ഗാനാലാപങ്ങൾമൂലം ചില പ്രതികരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുപോലും ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറയുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പല വസ്തുക്കളിലും മുമ്പ് മനുഷ്യർക്ക് അജ്ഞാതവും ദുരൂഹവുമായിരുന്ന പല രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി ഇതിനകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു

കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മേലിലും കൂടുതൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം. എങ്കിലും എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി അറിയുവാൻ മനുഷ്യർക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ കഴിയുകയില്ലെന്ന് തീർത്തും പറയാം. മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് താഴെ 85-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (അറിവിൽ നിന്ന് അൽപമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല) ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളെല്ലാം ഈ 'അൽപമായ' അറിവിന്റെ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതാകുന്നു. ആ പരിധിക്ക് പുറമെയുള്ളതത്രെ ഈ തസ്ബീഹും, ഹംദും, സുജൂദുമൊക്കെ. والله اعلم

മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമെന്നപോലെ 'ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ' എന്ന് അല്ലാഹു ഇവിടെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഏഴിനെപ്പറ്റി മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

وَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ (നബിയേ) നീ ക്വുർആൻ വായിക്കുന്നതായാൽ, നിന്റെയും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെയും ഇടയിൽ മറക്കപ്പെട്ട[ദൃശ്യമല്ലാത്ത] ഒരു മറയെ നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ

﴾46﴿ അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മൂടികളും അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) ഭാരവും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى ٱلْقُرْءَانِ وَحْدَهُۥ وَلَّوْا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَـٰرِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

ക്വുർആനിൽ നിന്റെ റബ്ബിനെ (കുറിച്ച്) മാത്രം നീ പ്രസ്താവിച്ചാൽ അവർ വിറളിയെടുത്തു തങ്ങളുടെ പിൻപുറങ്ങളിലായി തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്.

﴾45﴿ وَإِذَا قَرَأْتَ നീ വായിച്ചാൽ, ഓതിയാൽ الْقُرْآنَ ക്വുർആൻ جَعَلْنَا നാം ആക്കും, ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ് بَيْنَكَ നിന്റെ ഇടയിൽ وَبَيْنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ ഇടയിലും لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ حِجَابًا ഒരു മറ مَسْتُورًا മറക്കപ്പെട്ടതായ ﴾46﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ أَكِنَّةً ചില മൂടികളെ أَن يَفْقَهُوهُ അവരതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (തടസ്സമായി) وَفِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാത് (ചെവി)കളിലും وَقْرًا ഒരു ഭാരം, കട്ടി

وَحۡدَهُۥ കുർആനിൽ فِي ٱلۡقُرۡءَانِ നിന്റെ റബ്ബിനെ رَبَّكَ നീ പ്രസ്താവിച്ചാൽ وَإِذَا ذَكَرۡتَ അവനെ മാത്രം, ഏകനായി وَلَّوۡاْ അവർ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِمۡ അവരുടെ പിൻപുറങ്ങളിലായി (പിന്നോക്കം) نُفُورٗا വിരണ്ടോട്ടമായി, വിറളിയെടുത്ത്, അറച്ച്

പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആ അവിശ്വാസികൾ ക്വുർആൻ കേട്ടാൽ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുകയോ, ചെവികൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവിധം അവർക്കും നബിﷺക്കുമിടയിൽ അദൃശ്യമായ ഒരുതരം മറ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തും. അഥവാ അവരുടെ അവിശ്വാസം അതിന് അവർക്ക് തടസ്സമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവർ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധകൊടുക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് അവർക്ക് വമ്പിച്ച വെറുപ്പാകുന്നു. അത് കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും അവർ വിറളിപിടിച്ചു പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയാണ് ചെയ്യുക എന്ന് സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങുന്നതാണ്. അവന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോൾ അവരതാ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്!’ (സുമർ : 45)

نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ وَإِذۡ هُمۡ نَجۡوَىٰٓ إِذۡ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അവർ നിന്നിലേക്ക് (ശ്രദ്ധിച്ചു) ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി ചെവികൊടുക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ചു നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്; അവർ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും-അതായത്, ‘മാരണം ബാധിച്ച ഒരു പുരുഷനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല’ എന്ന് ആ അക്രമികൾ പറയുന്ന സന്ദർഭം- (നാം നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്)

ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ (നബിയേ) നോക്കൂ: എങ്ങിനെയാണ് അവർ നിനക്ക് ഉപമകൾ വിവരിച്ചതെന്ന്! അങ്ങനെ, അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; എനി, അവർക്ക് ഒരു മാർഗവും (പ്രാപിക്കുക) സാധ്യമാകുകയില്ല.

﴾47﴿ نَحۡنُ أَعۡلَمُ നാം ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി, ഏതൊന്നു നിമിത്തം (എന്ന്) يَسۡتَمِعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നു بِهِۦ അത്കൊണ്ട്, അത് നിമിത്തം, അതിനെപ്പറ്റി إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ, (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന സന്ദർഭം) إِلَيۡكَ നിന്നിലേക്ക് وَإِذۡ هُمۡ അവരായിരിക്കുമ്പോഴും, അവരാകുന്ന

സന്ദർഭവും نَجْوَىٰ സ്വകാര്യം (രഹസ്യം) പറയുന്നവർ إِذْ يَقُولُ അതായത് പറയുമ്പോൾ الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ إِن تَتَّبِعُونَ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല (എന്ന്) إِلَّا رَجُلًا ഒരു പുരുഷനെ യല്ലാതെ مَّسْحُورًا മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട (ബാധിച്ച) ﴾48﴿ انظُرْ നോക്കുക كَيْفَ ضَرَبُوا അവർ എങ്ങിനെ ആക്കി (വിവരിച്ചു) لَكَ നിനക്ക്, തനിക്ക് الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ فَضَلُّوا അങ്ങനെ അവർ വഴിപിഴച്ചു فَلَا يَسْتَطِيعُونَ എനി അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല سَبِيلًا ഒരു മാർഗവും

മുശ്‌രിക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ, നബിﷺ കുർആൻ ഓതുന്നത് രഹസ്യമായി ചെവിയോർത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടിയല്ല. പരിഹാസത്തിനും നിഷേധത്തിനും വല്ല മാർഗവും കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം. പിന്നീട്, ഇവന് ആരോ മാരണം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്, ഇവന്റെ ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, ഇവനെ പിൻപറ്റുന്നതിന്റെ അർഥം ഭ്രാന്തനെ പിൻപറ്റുക എന്നാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ഈ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും, അതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങളുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്ന് നന്നായറിയാം എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. നബിﷺയെപ്പറ്റി മാരണം ബാധിച്ചവൻ, ഗണിതക്കാരൻ, ഭ്രാന്തൻ, മാരണക്കാരൻ, കവി എന്നിങ്ങനെ പലതും അവർ പറയാറുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا وَرُفَـٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവർ പറയുകയാണ്: 'നാം എല്ലുകളും തുരുമ്പുകളും ആയിത്തീർന്നിട്ടാണോ?- നിശ്ചയമായും നാം, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി (വീണ്ടും) എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു?!'

قُلْ كُونُوا۟ حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ നീ പറയുക: 'നിങ്ങൾ കല്ലോ, ഇരുമ്പോ, ആയിക്കൊളളുക:-

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا

﴾51﴿ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിൽ വലുതായിത്തോന്നുന്ന (മറ്റു) വല്ല സൃഷ്ടിയോ (ആയിക്കൊള്ളുക). [നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല] അപ്പോൾ, (വഴിയെ) അവർ പറഞ്ഞേക്കും: 'ആരാണ് നമ്മെ മട(ക്കി സൃഷ്ടി) ക്കുക?!'

قُلِ ٱلَّذِى فَطَرَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٍۚ فَسَيُنۡغِضُونَ إِلَيۡكَ رُءُوسَهُمۡ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَۖ قُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

പറയുക: 'ഒന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ (തന്നെ).'അപ്പോൾ, നിന്റെ നേരെ അവർ തങ്ങളുടെ തലയാട്ടിയേക്കും; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: എപ്പോഴായിരിക്കും അത്?!'

നീ പറയുക: അത് അടുത്ത് (തന്നെ) ആയേക്കാവുന്നതാണ്.'

يَوۡمَ يَدۡعُوكُمۡ فَتَسۡتَجِيبُونَ بِحَمۡدِهِۦ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ (അതെ) അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയും, അപ്പോൾ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ (ആവിളിക്ക്) ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം; നിങ്ങൾ അൽപമല്ലാതെ താമസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും.

﴾49﴿ وَقَالُوا അവർ പറയുകയാണ്, പറയുകയും ചെയ്യുന്നു أَءِذَا كُنَّا നാം ആയിത്തീർന്നിട്ടാണോ عِظَامًا എല്ലുകൾ وَرُفَاتًا തുരുമ്പും أَءِنَّا നമ്മളോ, നിശ്ചയമായും നാമോ لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ (തന്നെ ആകുന്നു) خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി جَدِيدًا പുതുതായ ﴾50﴿ قُلْ നീ പറയുക كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുക حِجَارَةً കല്ല് أَوْ حَدِيدًا അല്ലെങ്കിൽ ഇരുമ്പ് ﴾51﴿ أَوْ خَلْقًا അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സൃഷ്ടി, വല്ല സൃഷ്ടിയും مِمَّا يَكْبُرُ വലുതായിരിക്കുന്ന (വലുതായി തോന്നുന്ന) فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിൽ فَسَيَقُولُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ വഴിയെ പറഞ്ഞേക്കും مَن يُعِيدُنَا നമ്മെ ആർ മടക്കും, ആർ നമ്മെ ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കും قُلِ നീ പറയുക الَّذِي فَطَرَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതം നൽകിയ (നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ) വൻ أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം فَسَيُنْغِضُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ ആട്ടും, ഇളക്കും إِلَيْكَ നിന്റെ നേരെ, നിന്നിലേക്ക് رُءُوسَهُمْ അവരുടെ തലകളെ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും مَتَىٰ هُوَ എപ്പോഴാണ് അത് قُلْ നീ പറയുക عَسَىٰ ആയേക്കാം أَن يَكُونَ അതായിരിക്കുക قَرِيبًا അടുത്ത്, സമീപത്തിൽ ﴾52﴿ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ വിളിക്കുന്ന ദിവസം فَتَسْتَجِيبُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകും (നൽകുന്ന) بِحَمْدِهِ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, അവന്റെ സ്തുതിയോടെ وَتَظُنُّونَ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുക (ധരിക്കുക-കരുതുക)യും ചെയ്യും إِن لَّبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല (എന്ന്) إِلَّا قَلِيلًا അൽപമല്ലാതെ, കുറച്ചൊഴികെ

പുനഃരുത്ഥാനത്തെയും, പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന അവർ പരിഹാസത്തോടും ആശ്ചര്യത്തോടും കൂടി ചോദിക്കുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങളും, മറുപടികളുമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മരണശേഷം എല്ലും തുരുമ്പുമായി നശിച്ചു മണ്ണോട് കലർന്ന ശേഷം മനുഷ്യർ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം. ഒരിക്കൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കളാണല്ലോ ആ എല്ലും തുരുമ്പുമൊക്കെ. എന്നാൽ ജീവന്റെ പ്രവേശനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കരിങ്കല്ലോ, ഇരുമ്പോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അതിനെക്കാൾ വിദൂരമായിത്തോന്നുന്ന വേറെ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവോ തന്നെ ആയിത്തീർന്നാലും അത് സംഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നാണതിന് നൽകിയ മറുപടി. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇന്നിന്ന തരത്തിൽപെട്ട വസ്തുക്കൾക്കേ ജീവൻ നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നില്ല. എല്ലാം അവന്റെ അടുക്കൽ ആ വിഷയത്തിൽ ഒരുപോലെയാണ് എന്ന് സാരം. ശരി, എന്നാൽ, ആരാണ് രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ? അഥവാ ആർക്കാണതിന് കഴിയുക? ഇതാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. നിങ്ങളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ ആരോ അവൻ തന്നെ എന്നാണതിനുള്ള മറുപടി. ശുദ്ധ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ആദ്യമായുണ്ടാക്കിയവന്ന് അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് രണ്ടാമതും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുമോ? അഥവാ അതല്ലേ കൂടുതൽ എളുപ്പമായത്? എന്ന് സാരം.

ഇത് ഒരു വായടപ്പൻ മറുപടി തന്നെയാണെങ്കിലും ന്യായത്തിൽ മുട്ടിയതുകൊണ്ട് സത്യനിഷേധികളുണ്ടോ അടങ്ങുന്നു? അവർ നബി ﷺ യുടെ നേരെ തലയാട്ടി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിക്കും: എന്നാൽ എപ്പോഴായിരിക്കും അത് സംഭവിക്കുക? പുനഃരുത്ഥാനത്തിന്റെ സമയമാകട്ടെ, ആർക്കും അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുക്കാത്ത ഒരു പരമ രഹസ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് മറുപടിയിൽ അതിന്റെ സമയം ഇന്നതാണെന്ന് പറയാതെ, ഒരു പക്ഷേ അടുത്ത് തന്നെ ആയേക്കാം എന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. വരാനിരിക്കുന്നതെല്ലാം സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. എപ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുക എന്നല്ല നിങ്ങൾ ആരായേണ്ടത്; ആ സമയം വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ വേണ്ടിവരും. ആ ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ജീവിതം വളരെ തുഛമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴേക്കും വേണ്ടുന്ന മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നുകൂടി അതോടൊപ്പം സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം - 6

وَقُل لِّعِبَادِى يَقُولُوا۟ ٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلْإِنسَٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ (നബിയേ) എന്റെ അടിയാന്മാരോട് പറയുകയും ചെയ്യുക: 'കൂടുതൽ നന്നായുള്ളതേതോ അത് [ആ വാക്ക്] അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ' എന്ന്. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, പിശാച് അവർക്കിടയിൽ (കുഴപ്പം) ഇളക്കിവിടുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു ശത്രുവാകുന്നു.

﴾53﴿ وَقُل നീ പറയുകയും ചെയ്യുക لِعِبَادِي എന്റെ അടിയാന്മാരോട് يَقُولُوا അവർ പറയട്ടെ الَّتِي യാതൊന്ന്. ഏതോ ഒന്ന് هِيَ അത് أَحْسَنُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം) നല്ലതാണ് إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച് يَنزَغُ ഇളക്കിവിടും, തോണ്ടിവിടും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച് كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു لِلْإِنسَانِ മനുഷ്യന് عَدُوًّا ശത്രു مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ, തനി

സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലും, മറ്റുള്ളവരോടും സംഭാഷണങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര നല്ല വാക്കും ശൈലിയും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ നബിﷺയോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അവർക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പങ്ങളോ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളോ ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളെ അന്യോന്യം ഇളക്കിവിടുവാൻ പിശാച് നിങ്ങളുടെ സംസാരത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. അവൻ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷശത്രുവാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന് ഇടവരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നിങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരന് നേരെ ആയുധം കൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിക്കരുത്. കാരണം, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കും അറിയുകയില്ല; പിശാച് അവന്റെ കൈക്ക് കുഴപ്പം ഇളക്കിവിട്ടേക്കാമെന്ന്. അങ്ങനെ, അവൻ നരകക്കുണ്ടിൽ വീണേക്കും'. (അ;ബു;മു.)

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ

﴾54﴿ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ- അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം-അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾

(നബിയേ) നിന്നെ നാം അവരുടെ മേൽ (അധികാരം) ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനായി അയച്ചിട്ടില്ലതാനും.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ

﴾55﴿ നിന്റെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്രെ.

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

നബിമാരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദാവൂദിന് നാം 'സബൂർ' [ഏട്] നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

بِكُمْ ﴿54﴾ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം يَرْحَمْكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ കരുണ ചെയ്യും أَوْ അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാത്തപക്ഷം إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം يُعَذِّبْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും عَلَيْهِمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ലതാനും അവരുടെ മേൽ وَكِيلًا ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനായി ﴿55﴾ وَرَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ് بِمَن യാതൊരുവരെപ്പറ്റി فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ള وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَلَقَدْ فَضَّلْنَا നാം തീർച്ചയായും ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിട്ടുണ്ട് بَعْضَ ചിലരെ النَّبِيِّينَ നബിമാരിൽ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ وَآتَيْنَا നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു دَاوُودَ ദാവൂദിന് زَبُورًا സബൂർ (ഏട്)

നിങ്ങളിൽ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരും, ദുർമാർഗികളായിത്തീരുന്നവരും ആരാണ്? പിശാചിന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നവരും, അല്ലാത്തവരും ആരാണ്? എന്നൊക്കെയുള്ള വിവരം സവിശദം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കാരുണ്യവും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും അവൻ നൽകുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ഇന്നിന്നവർക്ക് കാരുണ്യവും, ഇന്നിന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും ലഭിക്കുവാൻ അർഹരാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കാരുണ്യത്തിന്റെ മാർഗം പിൻപറ്റുകയും, ശിക്ഷയുടെ മാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കയുമാണ് നിങ്ങളുടെ കടമ. നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് ഉപദേശിക്കുകയല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ നന്മതിന്മകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമോ, നിങ്ങളെയൊക്കെ നേർവഴിയിലാക്കുവാനുള്ള ചുമതലയോ, അധികാരമോ അദ്ദേഹത്തിനില്ല. നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാവരെപ്പറ്റിയും നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അവരിൽ ഉൽകൃഷ്ടരും, ഉന്നതന്മാരും ആരാണ് എന്നൊക്കെ അവനറിയാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബിമാരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനങ്ങൾ അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതും. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ദാവൂദ് നബിക്ക് 'സബൂർ' നൽകിയത്. അതുപോലെ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണ് ക്വുർആനും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

زَبُور (സബൂർ) എന്ന വാക്കിന് 'ഗ്രന്ഥം', അഥവാ 'ഏട്' എന്നർഥം. ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് നൽകപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥത്തെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചും 'സബൂർ' എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. 'സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആ പുസ്തകമാണ് അതെന്നാണ് സാധാരണയായി പറയപ്പെടുന്നത്, എങ്കിലും ബൈബ്ളിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ അതിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കാമെങ്കിലും അതുതന്നെയാണ് യഥാർഥ സബൂർ എന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്ത പലതും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാരായണത്തിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളടങ്ങുന്ന സംഗീതാലാപനങ്ങളിലും ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് ചില സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ക്വുർആനിൽനിന്നും ഹദീഥിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മലകളും, പറവകളും തസ്ബീഹ് ചെയ്തിരുന്നതായി 21:79 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചി

രിക്കുന്നു. ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കാണാം: 'ദാവൂദി ന് ക്വുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) ലഘൂവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (*) അദ്ദേഹം തന്റെ മൃഗ ത്തിന് ജീനി ഇടുവാൻ കൽപിച്ചിട്ട് അത് തീരും മുമ്പായി അദ്ദേഹം അത് ഓതിത്തീർക്കു മായിരുന്നു.' അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സവിശേഷതകളെ മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കാം അദ്ദേ ഹത്തിന് സബൂർ നൽകപ്പെട്ടത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. الله اعلم ഒരു മഹാരാജാവും, പ്രവാചകവര്യനും എന്ന നിലക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പ്രത്യേകത കളും ക്വുർആനിൽ പലേടത്തുമായി അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്താനും.

قُلِ ٱدْعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ നീ പറയുക: 'അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെ നിങ്ങൾ (ദൈവങ്ങളെന്ന്) വാദിച്ചവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചുകൊള്ളുവിൻ;- എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപദ്രവത്തെ (നീക്കി) തുറവിയാക്കുവാനാകട്ടെ, സ്ഥിതിമാറ്റം വരുത്തുവാനാകട്ടെ, അവർക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ അവർ വിളി (ച്ചു പ്രാർഥി) ക്കുന്നവരായ അക്കൂട്ടർ,-തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് സമീപനമാർഗം തേടി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതായത്, അവ രിൽ അധികം അടുത്തവരേതോ അവർ (തന്നെ). അവർ അവന്റെ കാരുണ്യം അഭിലഷിക്കുകയും അവന്റെ ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ശിക്ഷ (ജാഗ്രതയോടെ) സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

﴾56﴿ قُلِ നീ പറയുക ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർഥിക്കുവിൻ الَّذِينَ യാതൊരുവരെ زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ വാദിച്ച, ജൽപിച്ച مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ فَلَا يَمْلِكُونَ എന്നാൽ അവർ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല (അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല) كَشْفَ തുറവിയാക്കൽ, നീക്കുവാൻ الضُّرِّ ഉപദ്രവത്തെ عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് وَلَا تَحْوِيلًا (സ്ഥിതി) മാറ്റം വരുത്തുവാനുമില്ല ﴾57﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളി

(*) ഈ ഹദീഥിൽ 'ക്വുർആൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് 'സബൂറി' നെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'ക്വുർആൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: റഅ്ദ് 31-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഇതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ക്കുന്ന (പ്രാർഥിക്കുന്ന) വരായ يَبْتَغُونَ അവർ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു إِلَىٰ رَبِّهِمُ അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ٱلْوَسِيلَةَ സമീപന മാർഗം (മാധ്യമം) أَيُّهُمْ അവരിൽ ഏതോ (അവർ) أَقْرَبُ ഏറ്റവും അടുത്തവർ وَيَرْجُونَ അവർ അഭിലഷിക്കുക (ആശിക്കുക-പ്രതീക്ഷിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു رَحْمَتَهُۥ അവന്റെ കാരുണ്യം وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു عَذَابَهُۥٓ അവന്റെ ശിക്ഷയെ إِنَّ عَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مَحْذُورًا ജാഗ്രത വെക്കപ്പെടേണ്ടത് (സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത്- കരുതിയിരിക്കേണ്ടത്)

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും പ്രാർഥിച്ചുംകൊണ്ട് അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ തക്ക അർഹത തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരെ തങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വരുന്നതെന്നും മുശ്രിക്കുകൾ വാദിക്കുന്നതിന്റെ ഖണ്ഡനമാണിത്. നിങ്ങൾ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളായി സങ്കൽപിച്ചുവരുന്ന ഏതൊന്നിനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചാലും യാതൊരു ഫലവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ വല്ല വിഷമതകളും നീക്കുവാനോ, അതിൽ വല്ല മാറ്റവും വരുത്തുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിങ്ങിനെ ആദ്യം ഓർമപ്പെടുത്തിയശേഷം, ആ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളുടെ യഥാർഥ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുന്നു. അതായത്: ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തവരായ ആളുകൾ-മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ മുതലായവർ പോലും അവന്റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അവന്റെ കാരുണ്യം ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അവന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി എല്ലാവരും സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭയപ്പാടോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ അടുത്ത ആളുകളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ള ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് പിന്നെ പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടോ, ആരാധിച്ചതുകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും കാരുണ്യവും മറ്റുള്ളവർക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ അവർക്ക് എങ്ങിനെ കഴിയും?!

وَسِيلَة (വസീലഃ) എന്ന വാക്കിന് സമീപമാർഗം-അഥവാ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനുള്ള മാർഗം (**مايتوسل به الى المقصود**) എന്നാണ് വാക്കർഥം. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് സമീപനമാർഗം തേടുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം സൽക്കർമങ്ങൾ വഴി അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ യത്നിക്കുക എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതാകുന്നു. (സൂ: മാഇദഃ 38-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നൽകിയ വിവരണം ഓർക്കുക.)

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ

﴾58﴿ ഒരു രാജ്യവും (തന്നെ) ഇല്ല, ക്വിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പ് നാം അതിനെ (അതിലെ നിവാസികളെ) നശിപ്പിക്കുന്നവരോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുന്നവരോ ആയിരിക്കാതെ.

كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

അത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യമായിരിക്കുന്നു.

﴾58﴿ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യവും ഇല്ല إِلَّا نَحْنُ നാം അല്ലാതെ مُهْلِكُوهَا അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവർ قَبْلَ يَوْمِ ദിവസത്തിനു മുമ്പ് الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിന്റെ أَوْ مُعَذِّبُوهَا അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നവർ عَذَابًا ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും شَدِيدًا കഠിനമായ كَانَ ذَلِكَ ആയിരിക്കുന്നു فِي الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ مَسْطُورًا രേഖപ്പെടുത്ത (എഴുത)പ്പെട്ടത്

ഖിയാമത്ത്നാളിൽ, സകല രാജ്യങ്ങളും അവയിലെ വസ്തുക്കളും നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, അതിന് മുമ്പ്തന്നെ, ഒരു നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അവിശ്വാസത്തിലും തോന്നിയവാസത്തിലും അതിരുകവിയുമ്പോൾ, ആ ജനതയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വല്ല കഠിനശിക്ഷയും അവർക്ക് നൽകുകയോ അല്ലാഹു ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. ഇക്കാര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ-'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദ്വി'ൽ -മുമ്പേ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യമാകുന്നു എന്ന് സാരം. 'കഠിനമായ ശിക്ഷ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, യുദ്ധം, കലഹം, കൊടുങ്കാറ്റ്, ഭൂകമ്പം, വെള്ളപ്പൊക്കം ആദിയായവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. الله اعلم

ജനങ്ങൾ ധിക്കാരത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അവരുടെമേൽ ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ എടുക്കുമെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അല്ലാതെ, രാജ്യത്തുള്ളവർ നിർദ്ദോഷികളായിരുന്നാൽപോലും എല്ലാ രാജ്യത്തെയും നശിപ്പിക്കുകയോ, പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയമാക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ (രാജ്യക്കാർ അക്രമികളായിരിക്കവെയല്ലാതെ നാം അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരല്ല. (28:59). നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ (നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവർ അവരോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. (11:101)

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرْسِلَ بِٱلْـَٔايَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلْأَوَّلُونَ ۚ

﴾59﴿ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നതിന് നമ്മെ മുടക്കം ചെയ്തിട്ടില്ല; പൂർവ്വികന്മാർ അവയെ വ്യാജമാക്കിയെന്നതല്ലാതെ.

وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا۟ بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِٱلْـَٔايَٰتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

ഥമൂദ് (ഗോത്രത്തി)ന് നാം ഒട്ടകത്തെ കണ്ടറിയത്തക്കവിധം [പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായി] നൽകി; എന്നിട്ട് അത് സംബന്ധിച്ച് അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടല്ലാതെ, നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നില്ലതാനും.

﴾59﴿ وَمَا مَنَعَنَا നമ്മെ മുടക്കി (നമുക്ക് തടസ്സമാ)യിട്ടില്ല أَن نُّرْسِلَ നാം അയക്കുന്നതിന് بِالْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി إِلَّا أَن كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയെന്നതല്ലാതെ بِهَا അവയെ الْأَوَّلُونَ ആദ്യത്തെവർ, പൂർവ്വികൻമാർ وَآتَيْنَا നാം നൽകി, നൽകുകയും ചെയ്തു ثَمُودَ ഥമൂദിന് النَّاقَةَ ഒട്ടകത്തെ مُبْصِرَةً കാണത്തക്കതായി (പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്) فَظَلَمُوا എന്നിട്ടവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു بِهَا അത് നിമിത്തം, അത് സംബന്ധിച്ചു وَمَا نُرْسِلُ നാം അയക്കുന്നില്ല, അയക്കാറില്ല بِالْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ إِلَّا تَخْوِيفًا ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനല്ലാതെ

ഇമാം അഹ്മദ്, നസാഈ, ഇബ്നുജരീർ, ത്വബ്റാനി, ഹാകിം, ബസ്സാർ (റ) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'മക്കാ നിവാസികൾ നബിﷺയോട് സ്വഫാ എന്ന കുന്ന് (جَبَل صَفَا) സ്വർണമാക്കി കൊടുക്കണമെന്നും, അവരിൽനിന്ന് (മക്കായിലെ) മലകൾ നീക്കം ചെയ്തു കൃഷി ചെയ്യുമാറാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ നബിﷺയോട് പറയപ്പെട്ടു: വേണമെങ്കിൽ അവർക്ക് സാവകാശം നൽകാം. (അവർക്ക് തൽക്കാലം ഒഴിവ് നൽകാം.) അവർ ചോദിച്ചതുതന്നെ വേണമെങ്കിൽ അതും ചെയ്യാം. എന്നിട്ട് അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സമുദായങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടും. നബിﷺ പറഞ്ഞു: (വേണ്ടാ.) എന്നാൽ ഞാൻ അവർക്ക് സാവകാശം നൽകിക്കൊള്ളാം. ഈ അവസരത്തിൽ وَمَا مَنَعَنَا.... എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്ന് തന്നെ വേറൊരു മാർഗത്തിലൂടെ ഇങ്ങിനെയും നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്: സ്വാലിഹ് നബി(അ)യും (മറ്റു) നബിമാരും കൊണ്ടുവന്നതുപോലെ, താൻ ഞങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവന്നെങ്കിൽ! എന്ന് ജനങ്ങൾ നബിﷺയോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റസൂൽﷺ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കാം. അവൻ അത് ഇറക്കിയിട്ട് നിങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചാൽ നിങ്ങൾ നാശമടയും. അപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.' (അ;ബ.) ഏതാണ്ട് ഈ സ്വഭാവത്തിലുള്ള രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം.

മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. അതായത്, ഈ അവിശ്വാസികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-അവർ കെട്ടിച്ചോദിക്കുന്നതോ, സ്വാലിഹ്നബി (അ), മൂസാനബി (അ) മുതലായവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ളതോ ആയ പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-നാം അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്: 'മുൻ സമുദായങ്ങൾക്ക് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ട് അവർ അവയെ വ്യാജമാക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ നാശത്തിന് വിധേയരാകുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിനും നാശം സംഭവിക്കുവാൻ ഇടവരരുതെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ്. മുൻ സമുദായങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയതിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണമാണ് സ്വാലിഹ്നബി(അ)യുടെ സമുദായമായ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് നൽകിയിരുന്ന ഒട്ടകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ് ആ പ്രത്യക്ഷദൃഷ്ടാന്തം അവർക്ക് നൽകിയത്. അവർ ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, ആ ഒട്ടകത്തെ അക്രമിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അത്മൂലം അവർ പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്തു'.

ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന്റെ ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ജനങ്ങൾക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ സത്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടിയോ, നിർബന്ധപൂർവം ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയോ അല്ല- അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ഭയവും ബോധവും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങിനെ, സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ പ്രേരണ ലഭിക്കുകയുമാണ്- ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥിൽ നിന്ന് ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതായത് നബിﷺയുടെ പുത്രൻ ഇബ്റാഹീം എന്ന കുട്ടി ചരമമടഞ്ഞ ദിവസം സൂര്യഗ്രഹണമുണ്ടായി. അത് കുട്ടിയുടെ മരണം നിമിത്തമാണെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു. ആ അവസരത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഒരാളുടെയും മരണം നിമിത്തമോ, ജീവിതം നിമിത്തമോ അവക്ക് ഗ്രഹണം ബാധിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അത് രണ്ടും മുഖേന അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, അത് (ഗ്രഹണം) നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ, അവന്റെ സ്മരണയിലേക്കും, പ്രാർഥനയിലേക്കും, പാപമോചനം തേടുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു; 'മുഹമ്മദിന്റെ സമുദായമേ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ സത്യം! എനിക്കറിയാവുന്നത് നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അൽപം (മാത്രം) ചിരിക്കുകയും, ധാരാളം കരയുകയും ചെയ്തേക്കുമായിരുന്നു.' (ബു:മു.)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا ٱلرُّءْيَا ٱلَّتِىٓ أَرَيْنَٰكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَٱلشَّجَرَةَ ٱلْمَلْعُونَةَ فِى ٱلْقُرْءَانِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَٰنًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

﴿60﴾ 'നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് മനുഷ്യരെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് നാം നിന്നോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) നിനക്ക് നാം കാണിച്ചു തന്നതായ (ആ) കാഴ്ചയെ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടല്ലാതെ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല. ക്വുർആനിലെ (ആ) ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തെയും (ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നു.) നാം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതവർക്ക് വലുതായ അതിരുകവിയലിനെ [ധിക്കാരത്തെ]യല്ലാതെ വർധിപ്പിക്കുന്നില്ല.

﴿60﴾ وَإِذْقُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لَكَ നിന്നോട് إِنَّرَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് أَحَاطَ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ചൂഴ്ന്നിരിക്കുന്നു بِالنَّاسِ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരിൽ وَمَاجَعَلْنَا നാം ആക്കിയിട്ടുമില്ല الرُّؤْيَا കാഴ്ചയെ الَّتِيأَرَيْنَاكَ നിനക്ക് നാം കാണിച്ചു (കാട്ടി) തന്ന إِلاَّفِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെ لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് وَالشَّجَرَةَ വൃക്ഷ (മര) ത്തെയും الْمَلْعُونَةَ ശപിക്കപ്പെട്ട فِيالْقُرْآنِ ക്വുർആനിൽ (ഉള്ള) وَنُخَوِّفُهُمْ നാം അവരെ

ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു فَمَا يَزِيدُهُمْ എന്നാൽ (എന്നിട്ടും) അത് അവർക്ക് വർധിപ്പി ക്കുന്നില്ല إِلَّا طُغْيَانًا അതിരുവിടൽ (ധിക്കാരം) അല്ലാതെ كَبِيرًا വലുതായ

നാലു വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

(1) മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് നബി ﷺക്ക് അല്ലാഹു മനസ്സമാധാനവും ധൈര്യവും നൽകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാര നിയന്ത്രണങ്ങളുടെ വലയത്തിലാണ് മനുഷ്യരുള്ളത്. ആ വലയം ലംഘിച്ചു നബിﷺയെ ദ്രോഹിക്കുവാനോ, പ്രബോധന കൃത്യത്തിന് തടസ്സം വരുത്തുവാനോ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ കൃത്യം ശരിക്ക് നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടേയിരി ക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരം. സൂറഃ മാഇദഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ(അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് നിന്നെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്.)

(2) നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ആ കാഴ്ച ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീ ക്ഷണം മാത്രമായിരുന്നു. അഥവാ വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസം വർധിക്കുവാനും, അവി ശ്വാസികളുടെ നിഷേധം കൂടുതൽ മൂർഛിക്കുവാനും അത് കാരണമാകുമെന്ന് സാരം.

الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ (നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതന്ന ആ കാഴ്ച) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നത് എന്താണെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടുമൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായ അഭിപ്രായം ഈ സൂറത്തിലെ 1-ാം വചന ത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'ഇസ്റാഇ'ന്റെ യാത്രയിൽ നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു കാട്ടിക്കൊ ടുത്ത അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആ വാർത്ത സത്യവി ശ്വാസികൾക്ക് വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിനും, അവിശ്വാസികൾക്ക് നിഷേധ വർധനവിനും കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വാക്യത്തിലെ 'കാഴ്ച' (الرُّؤْيَا) കൊണ്ടു ദ്ദേശ്യം, 'ഇസ്റാഇ'ന്റെ രാത്രിയിൽ നബിﷺക്ക് കൺകാഴ്ചയായി കാണിക്കപ്പെട്ട കാഴ്ച യാണെന്നും, 'ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം' (الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'സക്കൂം' (الزقوم) വൃക്ഷമാണെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികഭാഗവും സ്വീക രിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ അഭിപ്രായം തന്നെയാകുന്നു. *(*)*

(3) കുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തെയും അല്ലാഹു ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയി രിക്കുന്നു. അതായത്: നരകത്തിൽ 'സക്കൂം' എന്ന ഒരു വൃക്ഷമുണ്ടെന്നും അത് പാപി കളുടെ ഭക്ഷണമാണെന്നും അതും അവരുടെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽപെട്ട ഒന്നാണെന്നും

***(*)** الرُّؤْيَا എന്ന വാക്ക് സ്വപ്നക്കാഴ്ചയിലാണ് കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറു ള്ളതെങ്കിലും കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കാഴ്ചയെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറു ണ്ടെന്നും, 'ഇസ്റാഉം, മിഅ്റാജും' സ്വപ്നത്തിലായിരുന്നുവെന്ന വാദക്കാർ ഈ വാക്ക് തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ടെന്നും, അത് ശരിയല്ലെന്നും 1-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.*

അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ (സ്വാഫ്ഫാത്ത്, ദുഖാൻ, വാകിഅഃ എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, 'നരകം കല്ലുകൾ പോലും കരിച്ചുകളയുമെന്ന് മുഹമ്മദ് പറയുന്നു, അതേ സമയത്ത് അതിൽ വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടെന്നും അവൻ പറയുന്നു. തീയിൽ കരിഞ്ഞുപോകുന്ന വൃക്ഷം തീയിൽ എങ്ങനെ മുളച്ചുണ്ടാകും? എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു അബൂജഹ്ൽ മുതലായ മുശ്രിക്കുകൾ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നരകത്തെക്കുറിച്ച് അതവർക്ക് കൂടുതൽ ഭയപ്പാടുളവാക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളൂതാനും. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഖുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട ആ വൃക്ഷത്തെയും ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം എന്ന് പറഞ്ഞത് 'സക്കൂ'മിനെപ്പറ്റിയാണെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചത് മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. സ്വർഗത്തിലെയും നരകത്തിലെയും വസ്തുക്കൾക്ക് ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാമ്യമേ ഉള്ളൂ. മനുഷ്യർക്ക് പരിചിതമായ പേരുകളിലും വാക്കുകളിലുമല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽ തന്നെ തീയിൽ കരിഞ്ഞുപോകാത്ത ചിലതുണ്ടെന്നും, ചില വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്ന് തീ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടാമെന്നും ആലോചിക്കുമ്പോൾ നരകാഗ്നിയിൽ വൃക്ഷം വളരുവാനുള്ള സാധ്യതയിൽ സംശയത്തിന്നവകാശമില്ല. അത്രയും ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്.

(4) മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവർക്ക് വലിയ അതിരുകവിയലും ധിക്കാരവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, താക്കീതുകൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ മനുഷ്യർക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുവാനും, അങ്ങനെ അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നന്നായിത്തീരുവാനും വേണ്ടിയാണ് നൽകിവരുന്നത്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികൾ അതുകൊണ്ടൊന്നും ഭയപ്പെടുകയോ, മാനസാന്തരപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ നിഷേധവും പരിഹാസവും വർധിക്കുകയാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 7

ആദം നബി(അ)യെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, മലക്കുകളോട് അദ്ദേഹത്തിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുകയും ശപിക്കപ്പെട്ട ഇബ്ലീസ് മാത്രം സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളുമാണ് തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി മുകളിൽ അൽബഖറഃ, അഅ്റാഫ്, ഹിജ്ർ എന്നീ സൂറത്തുകളിലും, താഴെ അൽകഹ്ഫ്, ത്വാഹാ, സ്വാദ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിഷയം ഇവിടെ അധികമൊന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവും, ആജീവനാന്ത ശത്രുവുമാണ് ഇബ്ലീസും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളുമെന്നും, അവൻ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനും, പലതരം ദുരുപദേശങ്ങളും ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും അതിനായി അവൻ ഉപയോഗിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവനെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനാണ് ഈ വിഷയം അല്ലാഹു പലേടത്തും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِـَٔادَمَ
فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ
قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

﴿61﴾ 'നിങ്ങള്‍ ആദമിന് 'സുജൂദ് ചെയ്യുവിന്‍' എന്നു മലക്കുകളോട് നാം പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക). അപ്പോള്‍, അവര്‍ 'സുജൂദ്' ചെയ്തു- ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ.

അവന്‍ പറഞ്ഞു: 'നീ കളിമണ്ണിനാല്‍ സൃഷ്ടിച്ചവന് ഞാന്‍ 'സുജൂദ്' ചെയ്യുകയോ?!'

قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَـٰذَا ٱلَّذِى كَرَّمْتَ
عَلَىَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ
لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ അവന്‍ പറഞ്ഞു: 'കണ്ടുവോ, ഇവനോ എന്നെക്കാള്‍ നീ ആദരിച്ചിട്ടുള്ളവന്‍? (ഒന്നു പറഞ്ഞുതരൂ)! തീര്‍ച്ചയായും, ഖിയാമത്തുനാള്‍വരെ നീ എന്നെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുവെങ്കില്‍, ഇവന്റെ സന്തതികളെ അല്പം ഒഴിച്ച് (ബാക്കിയെല്ലാം) ഞാന്‍ അടക്കി ഒതുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

قَالَ ٱذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً
مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾

﴿63﴾ അവന്‍ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നീ പോയിക്കൊള്ളുക. എന്നാല്‍, അവരില്‍ നിന്ന് നിന്നെ ആര്‍ പിന്തുടര്‍ന്നുവോ, അപ്പോള്‍ നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമായിരിക്കും; (അതെ) പൂര്‍ണമാക്കപ്പെട്ട പ്രതിഫലം!

وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم
بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ
وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ
وَٱلْأَوْلَـٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ
ٱلشَّيْطَـٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾

﴿64﴾ 'നിന്റെ ശബ്ദം [ക്ഷണം] കൊണ്ട് അവരില്‍ നിന്നും നിനക്ക് സാധ്യമായവരെ നീ ഇളക്കിവിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവര്‍ക്കെതിരെ നിന്റെ കുതിരപ്പടയെയും, നിന്റെ കാലാള്‍പടയെയും നീ വിളിച്ച് കൂട്ടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക; സ്വത്തുക്കളിലും, മക്കളിലും അവരുമായി നീ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുക; അവരോട് നീ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തുകൊള്ളുക.' വഞ്ചനയല്ലാതെ പിശാച് അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും.

إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

﴿65﴾ നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാർ-അവരുടെ മേൽ നിനക്ക് ഒരധികാരശക്തിയുമില്ല.' (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുന്നവനായി നിന്റെ റബ്ബ്തന്നെ മതിതാനും!

﴿61﴾ وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ لِآدَمَ ആദമിന് فَسَجَدُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു إِلَّا إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَأَسْجُدُ ഞാൻ സുജൂദ് ചെയ്യുകയോ, ചെയ്യുമോ لِمَنْ خَلَقْتَ നീ സൃഷ്ടിച്ചവന് طِينًا കളിമണ്ണാൽ ﴿62﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَرَأَيْتَكَ നീ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞുതരുക) هَٰذَا الَّذِي ഈയൊരുവനെ, യാതൊരുവൻ ഇവനോ كَرَّمْتَ നീ ആദരിച്ചു عَلَيَّ എന്നെക്കാൾ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ തീർച്ചയായും എന്നെ നീ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കിത്തന്നു)വെങ്കിൽ إِلَىٰ يَوْمِ നാൾവരേക്ക് الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിന്റെ لَأَحْتَنِكَنَّ ഞാൻ അടക്കി ഒടുക്കും (ഒതുക്കും), അധികാരം നടത്തും, പറ്റെ നശിപ്പിക്കും ذُرِّيَّتَهُ അവന്റെ സന്തതികളെ إِلَّا قَلِيلًا അല്പമൊഴികെ, കുറച്ചല്ലാതെ ﴿63﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു اذْهَبْ നീ പോകുക فَمَنْ എന്നാൽ ആർ, വല്ലവനും تَبِعَكَ നിന്നെ തുടർന്ന്, നിന്നെ പിൻതുടർന്നുവോ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് فَإِنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും جَهَنَّمَ ജഹന്നം, നരകം جَزَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമാകുന്നു جَزَاءً ഒരു പ്രതിഫലം مَوْفُورًا നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട, പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട (പൂർണമായ) ﴿64﴾ وَاسْتَفْزِزْ നീ ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുക مَنِ اسْتَطَعْتَ നിനക്ക് സാധിച്ചവരെ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് بِصَوْتِكَ നിന്റെ ശബ്ദം കൊണ്ട് وَأَجْلِبْ വിളിച്ചു കൂട്ടുക (ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുക-ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുക) യും ചെയ്യുക عَلَيْهِمْ അവർക്കെതിരെ, അവരുടെമേൽ (എതിരായി) بِخَيْلِكَ നിന്റെ കുതിര (പ്പട്ടാളം) കൊണ്ട്, കുതിരപ്പടയെ وَرَجِلِكَ നിന്റെ കാലാൾ (പട്ടാളം) കൊണ്ടും, കാലാൾപ്പടയെയും وَشَارِكْهُمْ അവരോട് നീ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുക فِي الْأَمْوَالِ സ്വത്തുക്കളിൽ وَالْأَوْلَادِ മക്കളിലും وَعِدْهُمْ അവരോട് നീ വാഗ്ദാനവും ചെയ്യുക وَمَا يَعِدُهُمُ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും الشَّيْطَانُ പിശാച് إِلَّا غُرُورًا വഞ്ചന (കൃത്രിമം) അല്ലാതെ ﴿65﴾ إِنَّ عِبَادِي നിശ്ചയമായും എന്റെ അടിയാൻമാർ لَيْسَ لَكَ നിനക്കില്ല عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവർക്കെതിരെ سُلْطَانٌ ഒരു അധികാരവും, അധികാരശക്തി وَكَفَىٰ മതിതാനും بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് (തന്നെ) وَكِيلًا ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനായി)

62-ാം വചനത്തിൽ إِلَّا قَلِيلًا (അൽപം ആളുകളൊഴികെ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരായ ആളുകളാണെന്ന് 65-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത് പിശാചിന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത സജ്ജനങ്ങളോട് അവന്റെ അധികാരശക്തിയോ കുസൃതിയോ വിലപ്പോകുകയില്ലെന്ന്

താൽപര്യം. 'നിഷ്കളങ്കരായ നിന്റെ അടിയാൻമാരൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെയാണ് ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുക' എന്ന് ഇബ്ലീസും, 'നിന്നെ പിൻപറ്റിയ വഴികെട്ടവരുടെ മേലല്ലാതെ നിനക്കൊരു അധികാരശക്തിയുമില്ല.' എന്ന് അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞതായി സൂ: 'ഹിജ്ർ 40,42 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും ഈ നല്ല അടിയാൻമാരെക്കുറിച്ചുതന്നെ. മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുന്ന എല്ലാ മാർഗങ്ങളും നിർവിഘ്നം നടത്തുവാൻ നിനക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, നീ എന്ത്തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലും എന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ നല്ല അടിയാൻമാരെ വശീകരിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും, നിനക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല. നിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് അടിമപ്പെടുന്നവരെ മാത്രമെ നിന്റെ കെണിയിൽ പെടുത്തുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്നത്രെ ഇബ്ലീസിനോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇബ്ലീസിന്റെ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളും, കാലദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച പരിഷ്കൃതങ്ങളായ പ്രചരണ പരിപാടികളുംകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം മുറ്റിനിൽക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്-അവന്റെ വക്താക്കളും, സഹകാരികളും, അനുയായികളുമായ ജനക്കൂട്ടം ധാരാളക്കണക്കിൽ വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു-അവന്റെ ശബ്ദത്തെയും, കുതിരപ്പടയെയും കാലാൾപ്പടയെയും, കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അൽപം സത്യവിശ്വാസവും നിഷ്കളങ്കബുദ്ധിയുമുള്ള ഏവർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ്.

ധനത്തിന്റെ സമ്പാദനം, വിനിയോഗം, ക്രയവിക്രയം, മക്കളുടെ പരിപാലനം, പരിശീലനം, ശിക്ഷണം, പഠനം ആദിയായ തുറകളിലെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദേശങ്ങൾക്കും പ്രീതിക്കും വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുമാറ് മനുഷ്യരിൽ ദുഷ്പ്രേരണയും സ്വാധീനവും ചെലുത്തുക എന്നത്രെ മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളിലും മക്കളിലും പങ്കുചേർന്നുകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: നിസാഉ്: 118- 120 വചനങ്ങളിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക) പിശാചിന് മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ സുലഭമാണെങ്കിലും അതിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഏകമാർഗവും കൂടി وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا (ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി) എന്ന വാക്യത്തിലൂടെ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെ, പിശാചിനെ കൈകാര്യകർത്താവാക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം എല്ലാം അർപിക്കുകയും, അവന്റെ കൈകാര്യങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, പിശാചിന്റെ വലയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടാം എന്നത്രെ ആ സൂചന.

رَّبُّكُمُ ٱلَّذِى يُزْجِى لَكُمُ ٱلْفُلْكَ فِى ٱلْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ കപ്പലിനെ ചലിപ്പിച്ചുതരുന്നവനത്രെ. അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തേടുവാൻ വേണ്ടി, നിശ്ചയമായും അവൻ, നിങ്ങളിൽ കരുണയുള്ളവനാകുന്നു.

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِى ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى

﴿67﴾ സമുദ്രത്തിൽവെച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം ബാധിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിളി (ച്ചുപ്രാർഥി)ക്കുന്നവർ (നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ നിന്ന്)

ٱلْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ

അപ്രത്യക്ഷമാകും- അവൻ (മാത്രം) ഒഴികെ. എന്നാൽ, അവൻ നിങ്ങളെ കരയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുകയായി!

وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

മനുഷ്യൻ നന്ദികെട്ടവനാകുന്നു താനും!

﴾66﴿ رَبُّكُمُ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് الَّذِي يُزْجِي ഇളക്കി (ചലിപ്പിച്ചു)വിടുന്ന (തെളിക്കുന്ന)വനത്രെ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി الْفُلْكَ കപ്പലിനെ فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ لِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടു(അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടി مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) നിന്ന് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവൻ ആകുന്നു بِكُمْ നിങ്ങളിൽ നിങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് رَحِيمًا കരുണയുള്ളവൻ ﴾67﴿ وَإِذَا مَسَّكُمُ നിങ്ങളെ സ്പർശി(ബാധി)ച്ചാൽ الضُّرُّ ഉപദ്രവം, കഷ്ടത فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ ضَلَّ വഴിതെറ്റി (മറഞ്ഞു-അപ്രത്യക്ഷമായി)പോകും مَنْ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർഥിക്കുന്ന)വർ إِلَّا إِيَّاهُ അവൻ ഒഴികെ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ എന്നാലവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ إِلَى الْبَرِّ കരയിലേക്ക് أَعْرَضْتُمْ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുന്നതാണ് وَكَانَ الْإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു كَفُورًا നന്ദികെട്ടവൻ.

മനുഷ്യർക്ക് ഉപജീവന മാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും സമ്പാദിക്കുവാനും വേണ്ടി സമുദ്രത്തിലൂടെ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളവൻ ആരാണോ അവനാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. അഥവാ ഈ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽതന്നെ അവനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏക റബ്ബ് എന്നും, അത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്ന വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകുമെന്ന് താൽപര്യം. പക്ഷേ, അനുഗ്രഹത്തിന് സദാ നന്ദി ചെയ്വാൻ കടപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ നന്ദിക്കുപകരം നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും തുടർന്നുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത് സമുദ്രത്തിൽ വെച്ച് കാറ്റും കോളുംപോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തുകളും നേരിടുമ്പോൾ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയും, ആരാധ്യൻമാരെയുമെല്ലാം മറന്നുകളയുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചു രക്ഷക്കായി പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ, വീണ്ടും പഴയ നില തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യും. ഇതെത്ര മാത്രം കടുത്ത നന്ദികേടാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഇത്തരം നന്ദികെട്ട മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ ٱلْبَرِّ
أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا

﴾68﴿ അപ്പോൾ (ഹേ, കൂട്ടരേ,) നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? കരയുടെ ഭാഗത്ത് നിങ്ങളെ അവൻ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ! അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ വല്ല

تَجِدُوا۟ لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

ചരൽമഴയും അവൻ അയക്കുന്നതിനെ! പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും (ചെയ്യുന്നതിനെ)!

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا۟ لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِۦ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

《69》 അതല്ല, നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? അതിൽ [സമുദ്രത്തിൽ] മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ (വീണ്ടും) മട(ക്കി എത്തി)ക്കുന്നതിനെ! എന്നിട്ട് ഒരു (ശക്തിയായ) കൊടുങ്കാറ്റ് നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ അയച്ചു നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചതിന്ന് നിങ്ങളെ മുക്കിക്കൊന്നു കളയുന്നതിനെ! പിന്നെ നിങ്ങൾ, നമുക്കെതിരിൽ അതിനെപ്പറ്റി (നടപടി എടുക്കുവാൻ) പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും (ചെയ്യുന്നതിനെ)!

《68》 أَفَأَمِنتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുന്നുവോ أَن يَخْسِفَ അവൻ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ بِكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് جَانِبَ ഭാഗത്ത്, ഭാഗത്തെ الْبَرِّ കരയുടെ أَوْ يُرْسِلَ അല്ലെങ്കിൽ അയക്കുന്നതിനെ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ حَاصِبًا വല്ല ചരൽ വർഷവും, ഒരു ചരൽമഴ, കൊടുങ്കാറ്റ് ثُمَّ لَا تَجِدُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതെയും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَكِيلًا ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനെ (ഏറ്റെടുക്കുന്നവനെ) 《69》 أَمْ അതോ, അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം أَمِنتُمْ നിങ്ങൾ നിർഭയരായോ أَن يُعِيدَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ മടക്കുന്ന (ആവർത്തിക്കുന്ന)തിനെ فِيهِ അതിൽ تَارَةً പ്രാവശ്യം أُخْرَىٰ വേറെ, മറ്റു فَيُرْسِلَ എന്നിട്ട് അയക്കുകയും عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ قَاصِفًا ഒരു കഠോരമായത്, രൂക്ഷമായത് مِنَ الرِّيحِ കാറ്റിൽ നിന്ന് فَيُغْرِقَكُم എന്നിട്ട് നിങ്ങളെ മുക്കി നശിപ്പിക്കുക بِمَا كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ച (നന്ദികേട് കാണിച്ച)തിന് (പകരം) ثُمَّ لَا تَجِدُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതെയും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ, നമുക്കെതിരെ بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അതിന് تَبِيعًا പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഒരാളെയും

സാരം:-മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം ആപത്തുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ വീണ്ടും പഴയ ശിർക്കിലേക്ക്തന്നെ മടങ്ങുകയാണല്ലോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആപത്തുകളിലൊന്നും പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയുകയില്ലെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം?! ഉദാഹരണമായി: കരയിൽ എത്തിയശേഷം നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുക, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ വല്ല ചരൽമ

ഴയും വർഷിപ്പിച്ചു നശിപ്പിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ എനിയും ഒരു തവണ നിങ്ങളെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുത്തി വീണ്ടും ഒരു കൊടുങ്കാറ്റയച്ചു നിങ്ങളുടെ നന്ദികേടിന് പകരം നിങ്ങളെ മുക്കിക്കൊല്ലുക മുതലായവയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ അങ്ങിനെയൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നുമാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്! അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുവാനോ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനോ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹുവിനെതിരെ വല്ല അനന്തര നടപടിയും എടുക്കുവാനും നിങ്ങൾക്ക് ആരെയും കിട്ടുകയില്ല.

മക്കാവിജയത്തിൽ ക്വുറൈശികൾ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങിയ അവസരത്തിൽ ഇക്‌രിമത്തുബ്നു അബീജഹ്ൽ (റ) നബി (സ്വ)യിൽ നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി ഒരു കപ്പലിൽ കയറി അബീസീനിയയിലേക്ക് യാത്രയായി. സമുദ്രത്തിൽവെച്ചു കപ്പൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിലും കോളിലും അകപ്പെട്ടു. ഈ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനോട്മാത്രം പ്രാർഥിക്കുന്നത്കൊണ്ടല്ലാതെ ഫലമില്ലെന്ന് കപ്പലിലുള്ളവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽ രക്ഷനൽകുവാൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണുള്ളതെങ്കിൽ, കരയിലും അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂവെന്ന് ഇക്‌രിമഃ (റ) യുടെ ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തോട് മന്ത്രിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വയം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! ഈ ആപത്തിൽ നിന്ന് നീ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്നാൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു എന്റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ വെക്കുമെന്ന് (ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമെന്നു) ഞാനിതാ കരാർ ചെയ്യുന്നു.' പ്രസ്തുത ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നബി ﷺ യുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങി വന്നു മുസ്‌ലിമാകുകയും ചെയ്തു. ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി വളരെ ധീരമായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു യുവസ്വഹാബിയായിത്തീർന്നു ഇക്‌രിമഃ (റ).

۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِىٓ ءَادَمَ وَحَمَلْنَٰهُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ തീർച്ചയായും, ആദമിന്റെ സന്തതികളെ (മനുഷ്യരെ) നാം ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്; കരയിലും കടലിലും അവരെ നാം [വാഹനം] കയറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നല്ല [വിശിഷ്ട] വസ്തുക്കളിൽനിന്നും അവർക്ക് നാം ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ഒരു വലിയ ശ്രേഷ്ഠത അവർക്ക് നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾70﴿ وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട് كَرَّمْنَا നാം ആദരിക്കുക - മാനിക്കുക (ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്) بَنِي آدَمَ ആദമിന്റെ മക്കളെ وَحَمَلْنَا നാം വഹിക്കു(കയറ്റുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു هُمْ അവരെ فِي الْبَرِّ കരയിൽ وَالْبَحْرِ കടലി(സമുദ്രത്തി)ലും وَرَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം (ആഹാരം - ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു مِنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് وَفَضَّلْنَاهُمْ അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുക(മെച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തി

രിക്കുന്നു عَلَىٰ كَثِيرٍ പലരെയും (മിക്കവരെയും, അധികത്തെയും)കാൾ مِّمَّنْ خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ നിന്ന് تَفْضِيلًا ഒരു ശ്രേഷ്ഠമാക്കൽ, മെച്ചപ്പെടുത്തൽ

ആദം സന്തതികളാകുന്ന മനുഷ്യവർഗത്തിന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:

(1) അവരെ നാം ആദരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. ഇതരജീവികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യർക്ക് പ്രകൃത്യാ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വിശേഷതകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇരുകാലുകളിൽ നിവർന്ന് നിൽക്കുകയും നടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശരീരപ്രകൃതി, കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചനശക്തി, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേന കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ഗ്രഹണശക്തി, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവി കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്, ഇതരജീവികളെ അടക്കിഭരിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി, ഭൂവിഭവങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുള്ള സാമർഥ്യം, കൈകൊണ്ട് ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങൾ എടുത്തുതിന്നുവാനുള്ള കഴിവ്, ഇതരജീവികൾക്കൊന്നും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള ശരീരഘടന, വേഷഭൂഷാദി അലങ്കാരങ്ങളും സൗന്ദര്യവിഭവങ്ങളും ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള വാസനയും കഴിവും, വിവിധ ജീവിതമാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനുള്ള സാമർഥ്യം, എഴുത്തും വായനയും ശീലിക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള സാധ്യത, സംസാരശേഷി എന്നിത്യാദി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

(2) കരയിലും, കടലിലും അവരെ നാം വഹിച്ചു -അഥവാ വാഹനത്തിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. വായുവിലൂടെയും, ശൂന്യാകാശത്തിലൂടെയും മനുഷ്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന പതിവ് മുൻകാലത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും അതതു കാലത്ത് മനുഷ്യന് യഥേഷ്ടം സഞ്ചാരം ചെയ്‌വാനുതകുന്ന വിവിധതരം വാഹനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ആ വാഹനങ്ങൾ വഴി സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വാഹനങ്ങൾ ജീവജന്തുക്കളായിരുന്നാലും, മനുഷ്യനിർമിത വസ്തുക്കളായിരുന്നാലും അവയെ അവന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തതും, നിർമാണത്തിന് വേണ്ടുന്ന സാധനസാമഗ്രികളും, സംവിധാനങ്ങളും ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ.

(3) നല്ല വിശിഷ്ടമായ ആഹാരവസ്തുക്കളെ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. ഹൃദ്യവും, രുചികരവും, പോഷകകരവുമായ എല്ലാ ഭക്ഷ്യപദാർഥങ്ങളും, ധാന്യങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, മൽസ്യമാംസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുംالطَّيِّبَات (നല്ല വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(4) നാം സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളിൽ മിക്കതിനെക്കാളും അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. മേൽവിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾക്ക്പുറമെ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് ബുദ്ധിയും, അറിവും, പരിചയവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുരോഗമനപരവും, സാൻമാർഗികവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാനും ആത്മീയ പുരോഗതി നേടി പാരത്രിക മോക്ഷം ലഭിക്കുവാനും മനുഷ്യന് സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ സവിശേഷത തന്നെ.

എല്ലാവിധ സൃഷ്ടികളിലും വെച്ച് ശ്രേഷ്ഠനാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന് പലരും പ്രസ്താ

വിച്ചു കാണാറുണ്ട്. പുരോഗമനവാദികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ചിലരിൽ ഈ ധാരണ കുറേക്കൂടി ശക്തമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചില വ്യക്തികൾ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ മഹത്വങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, മനുഷ്യൻ പുരോഗമിച്ചു പുരോഗമിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉന്നതപദവി വരേക്കും എത്തിച്ചേർന്നേക്കുമെന്ന് തോന്നിപ്പോകും! (**تعالى الله عن ذلك**) അതേ സമയത്ത് മലക്കുകളെപ്പറ്റി ഇവർ വർണിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അവർ കേവലം യന്ത്രസമാനമായ ചില ജീവികളാണെന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നു!

മറ്റൊരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ- സന്ദർഭവശാൽ- മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ സംബന്ധിച്ച് ചില സൂചനകൾ നൽകുകയല്ല അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കലത്രെ. ഇതോർത്തുകൊണ്ട്.....وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ (നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്ന് മിക്കവരെക്കാളും നാം അവരെ- മനുഷ്യരെ- ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യം ഒന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. നാം സൃഷ്ടിച്ചവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കി' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാക്കി' എന്നേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ അത്രയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവനെക്കാൾ അധികമോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള മറ്റു വല്ല സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടാവാം-അഥവാ ഉണ്ടായിരിക്കും-എന്നാണല്ലോ ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷേ, ആ സൃഷ്ടി ആരാണെന്നോ, ഏതാണെന്നോ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം മനുഷ്യന് പുറമെ, ജിന്നുകളും മലക്കുകളും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സമുദായമാണ് ബുദ്ധിജീവികളായി വേറെയുള്ളത്. എങ്കിലും, ഈ രണ്ടു വർഗമല്ലാതെ വേറെയും വല്ല ബുദ്ധിവർഗവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നില്ലല്ലോ. ആ രണ്ടു സമുദായത്തെക്കുറിച്ചും വേണ്ടത്ര നമുക്കറിയുകയുമില്ലതാനും.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ(നിന്റെ റബ്ബിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. 74:31) وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (നിങ്ങൾ അറിയാത്തത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. 16:8) يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 24 :45) يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ(സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ വർധിപ്പിക്കുന്നു. (35:1) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ (അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവ രണ്ടിലും ജീവിയായി അവൻ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് 42:29) അപ്പോൾ, ആകാശങ്ങളിൽ മലക്കുകളല്ലാത്തതും, നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വേറെയും ജീവിവർഗം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരെപ്പറ്റി പൊതുവെ മലക്കുകൾ എന്ന് പറയപ്പെടുമെന്ന് വന്നാലും അവരിൽ പല തരക്കാരും പല പദവിക്കാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അനിഷേധ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സർവസൃഷ്ടികളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാണ് മനുഷ്യരെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മനുഷ്യനെപ്പോലെയോ അതിലധികമോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വേറെയും സൃഷ്ടികളുണ്ടാവാമെന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നതും, ഈ സൃഷ്ടികൾ ഒരു പക്ഷേ, മലക്കുകളല്ലാത്ത വേറെ വല്ല കൂട്ടരുമാവാം. അല്ലെങ്കിൽ മലക്കുകളുടെ വർഗമോ, അവരിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും വിഭാഗമോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം **والله اعلم بالصواب**

വിഭാഗം - 8

يَوْمَ نَدْعُوا۟ كُلَّ أُنَاسٍۭ بِإِمَـٰمِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَـٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

﴾71﴿ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അവരുടെ നേതാവ് സഹിതം നാം വിളിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ ആർക്ക് തന്റെ (രേഖാ) ഗ്രന്ഥം തന്റെ വലം കയ്യിൽ നൽകപ്പെടുന്നുവോ അക്കൂട്ടർ അവരുടെ (രേഖാ)ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നതാണ്. അവർ ഒരു തരിമ്പും (ഒട്ടും) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

وَمَن كَانَ فِى هَـٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

﴾72﴿ ഇവിടത്തിൽ (ഇഹത്തിൽ) ആർ അന്ധനായിരുന്നുവോ അവൻ പരത്തിലും അന്ധനായിരിക്കും; ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചവനുമായിരിക്കും.

﴾71﴿ يَوْمَ ദിവസം نَدْعُو നാം വിളിക്കുന്ന كُلَّ أُنَاسٍ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും بِإِمَامِهِمْ അവരുടെ മുമ്പൻ (നേതാവ്) സഹിതം فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടു كِتَابَهُ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം بِيَمِينِهِ തന്റെ വലങ്കയ്യിൽ فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ ആ കൂട്ടർ, അവർ يَقْرَءُونَ വായിക്കും, വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും كِتَابَهُمْ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം وَلَا يُظْلَمُونَ അവർ അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല فَتِيلًا ഒരു ആരോളം (തരിമ്പും-ഒട്ടും) ﴾72﴿ وَمَنْ كَانَ ആർ ആയിരുന്നാൽ فِي هَٰذِهِ ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) أَعْمَىٰ അന്ധൻ فَهُوَ എന്നാലവൻ فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ أَعْمَىٰ അന്ധനായിരിക്കും وَأَضَلُّ ഏറ്റം(കൂടുതൽ) പിഴച്ചവനും سَبِيلًا വഴി

اِمَام(ഇമാം) എന്ന വാക്കിനാണ് 'നേതാവ്' എന്നർഥം കൽപിച്ചത്. 'മുമ്പിൽ നിലകൊള്ളുന്നത്, പിൻപറ്റപ്പെടുന്നത്, മാതൃക, 'തുറന്ന വഴി' എന്നൊക്കെ അതിന് അർഥങ്ങൾ വരും. ഇവിടെ 'അവരുടെ നേതാവ്' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ഓരോ മനുഷ്യസമൂഹവും തങ്ങൾക്ക് മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന നേതാക്കളാണെന്നും, അവരുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥരേഖകളാണെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളും തമ്മിൽ എതിരില്ലതാനും. ഓരോ സമൂഹത്തിനുമുള്ള നബിമാരെയും സാക്ഷികളെയും കർമരേഖകളെയും മഹ്ശറിൽ ഹാജരാക്കുമെന്ന്ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. (സൂ: സുമർ: 69 ഉം മറ്റും നോക്കുക). വലങ്കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക സജ്ജനങ്ങൾക്കും, ഇടങ്കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കുമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ സൽകർമങ്ങൾ മുഴുവനും അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടുസന്തോഷിക്കുകയും, സാവേശം അത് വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇട

ങ്കയ്യിൽ നൽകപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, 'അത് കയ്യിൽ കിട്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!' എന്ന് കൊതിച്ചുപോകും. (സൂറഃ അൽഹാക്കഃ 19,20,25,26,27 നോക്കുക.)

സജ്ജനങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവം അത് വായിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് 'അവർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കും' എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കർമം അതിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെയോ, ഏതെങ്കിലും കർമത്തിന് തക്കപ്രതിഫലം നൽകപ്പെടാതെയോ വരുകയില്ല എന്നത്രെ 'അവരോട് തരിമ്പുപോലും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. فَتِيلًا (ഫതീലൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ഒരു തരിമ്പും- അഥവാ ഒട്ടും' എന്ന് നാം അർഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിന്റെ അർഥത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും കുറിച്ചു സൂറഃ നിസാഉ് 49 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

72-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം ഇതാണ്: നേർമാർഗം അന്വേഷിക്കുക, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ചെയ്യാതെ, ഈ ലോകത്ത് അന്ധരായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയവർ പരലോകത്ത് യാതൊരു രക്ഷാമാർഗവും കാണാതെ അന്ധരായിതന്നെ കഴിയേണ്ടിവരും. ഏറ്റവും പിഴച്ചവരും ഏറ്റവും നഷ്ടം പിടിപെട്ടവരുമായിരിക്കും അവർ. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 46-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ..... (സാരം: കണ്ണുകൾക്കല്ല അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കാണ് അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്).

وَإِن كَادُوا۟ لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ ۖ وَإِذًا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

﴿73﴾ (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്' (സന്ദേശം) നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ നിന്നെ (തെറ്റിച്ചു) കുഴപ്പത്തിലാക്കുമാറായിരിക്കുന്നു: ഇതല്ലാത്തത് (വല്ലതും) നമ്മുടെ പേരിൽ നീ കെട്ടിച്ചമക്കുവാൻ വേണ്ടി. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവർ നിന്നെ ഒരു ചങ്ങാതിയാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَٰكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

﴿74﴾ നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നീ അവരിലേക്ക് അല്പമൊന്ന് ചാഞ്ഞു പോയേക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

إِذًا لَّأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ

﴿75﴾ എന്നാൽ (ചാഞ്ഞുപോയാൽ) നിനക്ക് നാം (ഈ) ജീവിതത്തിലെ ഇരട്ടി (ശിക്ഷ)യും മരണത്തിലെ ഇരട്ടി (ശിക്ഷ) യും ആസ്വദിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

പിന്നെ, നമുക്കെതിരിൽ ഒരു സഹാ യകനെയും നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല. عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

﴿73﴾ وَإِنْ كَادُوا നിശ്ചയമായും അവരാകാറായിരിക്കുന്നു, ആകുമാറായി لَيَفْتِنُونَكَ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുക തന്നെ عَنِ الَّذِي യാതൊന്നിൽ നിന്ന് أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് നൽകിയ إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് لِتَفْتَرِيَ നീ കെട്ടിച്ചമക്കു (കെട്ടിപ്പറയു)വാൻ عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരിൽ غَيْرَهُ ഇതല്ലാ (അതല്ലാ) ത്തതിനെ وَإِذًا അപ്പോൾ, അന്നേരം, എന്നാൽ لَاتَّخَذُوكَ അവർ നിന്നെ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ് خَلِيلًا ഒരു ചങ്ങാതി, സുഹൃത്ത് ﴿74﴾ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ أَنْ ثَبَّتْنَاكَ നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തൽ لَقَدْ كِدْتَ തീർച്ചയായും നീ ആയേക്കും (ആകുമാറാകുന്നതാണ്) تَرْكَنُ നീ ചായുക, ചെരിയുക إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക് شَيْئًا قَلِيلًا കുറഞ്ഞ വസ്തു (അൽപമൊന്ന്- കുറച്ചൊന്ന്) ﴿75﴾ إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَأَذَقْنَاكَ നിനക്ക് (നിന്നെ) നാം ആസ്വദി (അനുഭവി)പ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ضِعْفَ ഇരട്ടി الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ (ലെ) وَضِعْفَ ഇരട്ടിയും الْمَمَاتِ മരണത്തിന്റെ (ലെ) ثُمَّ لَا تَجِدُ പിന്നെ നീ കണ്ടെത്തുക (നിനക്ക് കിട്ടുക)യില്ല لَكَ നിനക്ക് عَلَيْنَا നമുക്കെതിരെ نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും.

തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ നബിﷺ വല്ല അയവോ വിട്ടുവീഴ്ചയോ കാണിക്കുന്നപക്ഷം, തങ്ങൾക്ക് നബിﷺയുമായുള്ള വൈരം അവസാനിപ്പിക്കുകയും, അനുഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനായി അവർ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ ചില ഉപാധികൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ സമ്മർദത്തിന്റെ ശക്തിയും അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നബിﷺക്കുള്ള അതീവതാൽപര്യവും നോക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ആവശ്യത്തിന് നബിﷺ കുറച്ചെങ്കിലും വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുവാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. കാരണം, സത്യത്തിന്റെ നേർരേഖയിൽ നിന്ന് അണുപോലും തെറ്റാതെ അല്ലാഹു നബിﷺയെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നബിﷺ സ്വാഭാവികമായും അവരുടെ നേരെ അൽപമൊന്നു ചാഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. എനി, നബിﷺക്ക് അങ്ങിനെ ഒരു ചായ്‌വുണ്ടായെന്നു സങ്കൽപിക്കുക. എന്നാലത് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും അവഗണിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ അതിനു ശിക്ഷ നൽകുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയമായാലാകട്ടെ, അതിൽ നിന്ന് രക്ഷ നൽകുവാൻ ഒരാൾക്കും സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

(1) എത്ര ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള ആളായാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക കാവൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം, സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ പ്രവാഹം നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അബദ്ധത്തിൽ പതിച്ചേക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബിﷺ ഇപ്രകാരം പ്രാർഥി

ച്ചതായി ക്വത്താദഃ (റ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:اللهم لا تكلني إلى نفسي طرفة عين സാരം: അല്ലാഹുവേ, ഒരു കണ്ണിമവെട്ടുന്ന നേരം പോലും നീ എന്നെ എന്നിലേക്ക് തന്നെ ഭരമേൽപിച്ചു വിടരുതേ!) അഥവാ എന്റെ എല്ലാ കാര്യവും എല്ലായ്പ്പോഴും നീ തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു നല്ല നിലയിലാക്കിത്തരണേ എന്നുദ്ദേശ്യം.

(2). ഒരാളുടെ ഉന്നത പദവിയോ, ഉൽകൃഷ്ട സ്ഥാനമോ നിമിത്തം അയാൾ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അയാൾക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടുകയില്ല. പ്രവാചകൻമാർ പാപമുക്തരാണ്. നബി തിരുമേനിﷺയാകട്ടെ, അവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനും. എന്നിട്ട്പോലും നബിﷺയോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നീ അങ്ങിനെ ചെയ്തുപോയാൽ നിനക്ക് ഈ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും-അഥവാ മരണശേഷവും- ഇരട്ടിശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുമെന്ന്'. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: 'നീയെങ്ങാനും ശിർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, നിന്റെ കർമം നിഷ്ഫലമാകുകയും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടുപോകുകയും തന്നെ ചെയ്യും'. (സുമർ 65) നബിﷺയോടും പ്രവാചകൻമാരോടുമുള്ള ഇത്തരം കനത്ത താക്കീതുകളുടെയും ഉന്നം പ്രധാനമായും അവരുടെ സമുദായങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ്.

(3) ഉന്നതൻമാരായ ആളുകളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് സാധാരണക്കാരുടെതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞ തോതിലായിരിക്കും ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുകയെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് നബിﷺയുടെ പത്നിമാരോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ .... الآية (നബിയുടെ പത്നിമാരേ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷം, അവൾക്ക് രണ്ടിരട്ടിയായി ശിക്ഷ ഇരട്ടിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു നിസ്സാരമായ കാര്യമാകുന്നു. (അഹ്സാബ്: 30)

وَإِن كَادُواْ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ۖ وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

﴾76﴿ നിശ്ചയമായും, അവർ നിന്നെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് മിരട്ടി വിടുമാറായിരിക്കുന്നു; നിന്നെ അതിൽനിന്നും പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി. എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) നിന്റെ പിന്നീട് അവർ അൽപമല്ലാതെ (അവിടെ) താമസിക്കുകയില്ലതാനും.

سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا ۖ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

﴾77﴿ (അതെ) നമ്മുടെ റസൂലുകളിൽനിന്ന് നിന്റെ മുമ്പ് നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളവരുടെ (കാര്യത്തിലുണ്ടായ) നടപടിച്ചട്ടം! നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് ഒരു ഭേദഗതിയും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

﴾76﴿ وَإِنْ كَادُوا നിശ്ചയമായും അവർ ആകാറായിരിക്കുന്നു لَيَسْتَفِزُّونَكَ നിന്നെ ഇളക്കി (മിരട്ടി) വിടുക തന്നെ ചെയ്യുക مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് لِيُخْرِجُوكَ

നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻവേണ്ടി مِنْهَا അതിൽ (അവിടെ) നിന്ന് وَإِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَا يَلْبَثُونَ അവർ താമസിക്കുക (കഴിഞ്ഞുകൂടുക)യില്ല خِلَافَكَ നിന്റെ പിന്നീട്, നിനക്കെതിരിൽ [خَلْفَكَ നിന്റെ പിന്നിൽ] إِلَّا قَلِيلًا അൽപം (കുറച്ച്) അല്ലാതെ ﴿77﴾ سُنَّةَ നടപടിച്ചട്ടം, പതിവ് مَنْ യാതൊരുവരുടെ قَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായ قَبْلَكَ നിന്റെ മുമ്പ് مِن رُّسُلِنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളിൽ നിന്ന് وَلَا تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല لِسُنَّتِنَا നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് تَحْوِيلًا ഒരു സ്ഥിതിമാറ്റം (ഭേദഗതി) വരുത്തൽ

خِلَافَكَ എന്ന വാക്കിന് 'നിന്റെ പിന്നീട്' എന്നും 'നിനക്കെതിരിൽ' എന്നും അർത്ഥമാകാവുന്നതാണ്. خَلْفَكَ ഖൽഫക ('നിന്റെ പിന്നിൽ') എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെയാണ് അപ്പോഴും കലാശിക്കുന്നത്.

കുതന്ത്രങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും വഴി നബിﷺയെ മക്കയിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി സ്വൈരം കെടുത്തുവാൻ മുശ്‌രിക്കുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യത്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രാജ്യം ത്യജിച്ചുപോകുവാൻ നബിﷺയെ നിർബന്ധിതനാക്കുമാറുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പലതും അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ അവർക്കതിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാലാകട്ടെ, അവർക്കതുകൊണ്ട് രക്ഷ കിട്ടുവാനും പോകുന്നില്ല. നബിﷺ ബഹിഷ്കൃതനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീടവർക്ക് അധികമൊന്നും അവിടെ സമാധാനത്തോടിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ ചരിത്രത്തിലും അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചുവന്ന ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണ്, അവരുടെ ജനത അവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുമെന്നുള്ളത്. ഇവരുടെ ഗതിയും അതുതന്നെയായിരിക്കും. ആ ചട്ടത്തിൽ ഭേദഗതിയൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന് സാരം. നബിﷺ ഹിജ്റഃ പോയി രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ബദ്റിൽവെച്ച് അവരിലുള്ള നെടും തൂണുകളായിരുന്ന എഴുപതുപേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, എഴുപതുപേർ ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ചെയ്തു. നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞ അവർ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്ക്ശേഷം, അധികം താമസിയാതെ മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം - 9

أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

﴿78﴾ സൂര്യൻ (ഉച്ച) തിരിയുമ്പോൾ (മുതൽ) രാത്രി ഇരുട്ടുന്നത് വരെ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക; പ്രഭാത (നമസ്കാര)ത്തിലെ [ക്വുർആൻ] പാരായണവും [നിലനിറുത്തുക] നിശ്ചയമായും, പ്രഭാത [നമസ്കാര]ത്തിലെ [ക്വുർആൻ] പാരായണം, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ

﴿79﴾ രാത്രിയിൽനിന്നും [തന്നെ, അൽപസമയം] അതുമായി നീ 'തഹ

ജ്ജുദ്' [ഉറക്കമുണർന്നുള്ള നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊള്ളുക; നിനക്ക് [നിർബന്ധത്തിന് പുറമെ] കൂടുതലായുള്ള ഒരു കാര്യം (ഐച്ഛികം) എന്ന നിലക്ക്.

عَسَىٰٓ أَن يَبۡعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحۡمُودًا ﴿٧٩﴾

നിന്റെ റബ്ബ് നിന്നെ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് എഴുന്നേൽപിച്ചു തന്നേക്കാം.

﴾78﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക لِدُلُوكِ നീക്കത്തിന്, തിരിയുന്നതിന് (തിരിയുമ്പോൾ) الشَّمۡسِ സൂര്യന്റെ, സൂര്യൻ إِلَىٰ غَسَقِ ഇരുട്ടു (ന്നത്) വരെ اللَّيۡلِ രാത്രി وَقُرۡآنَ പാരായണവും, ക്വുർആനും الۡفَجۡرِ പ്രഭാത (നമസ്കാര) ത്തിലെ إِنَّ قُرۡآنَ നിശ്ചയമായും പാരായണം, ക്വുർആൻ الۡفَجۡرِ പ്രഭാതത്തിലെ كَانَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مَشۡهُودًا സാക്ഷ്യം വഹിക്കപ്പെടുന്നത്, ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നത് ﴾79﴿ وَمِنَ اللَّيۡلِ രാത്രിയിൽ നിന്ന് (തന്നെ) فَتَهَجَّدۡ നീ തഹജ്ജുദ് (നമസ്കാരം) ചെയ്യുക بِهِ അതുമായി, അതുകൊണ്ട് نَافِلَةً കൂടുതലായുള്ള (അധികമുള്ള) തെന്ന നിലക്ക് لَكَ നിനക്ക് عَسَىٰ ആയേക്കാം أَنۡ يَبۡعَثَكَ നിന്നെ നിയോഗിക്കുക, എഴുന്നേൽപിക്കുക, അയക്കുക رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് مَقَامًا ഒരു സ്ഥാനത്ത് مَحۡمُودًا സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ

സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പ്രഭാതത്തിലെ ക്വുർആൻ പാരായണം (قُرۡآنَ الۡفَجۡرِ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാര കർമത്തിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ സുജൂദ് (**السجود** സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യൽ),റുകൂഉ് الركوع (കുമ്പിടൽ), ക്വിയാമ് (القيامة-നിറുത്തം) എന്നിവ പോലെയുള്ള ഒരു പ്രധാന ഘടകം തന്നെയാണ് ക്വുർആൻ പാരായണവും. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാര കർമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ മൂന്നു വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതുപോലെ 'ക്വുർആൻ' (പാരായണം ചെയ്യൽ) എന്ന വാക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചതിൽ- ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിൽ മറ്റു നമസ്കാരങ്ങളെക്കാൾ ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന ഒരു സൂചന കാണാം. നബിﷺയുടെ ചര്യ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് കാണപ്പെടുന്നതും. 'തഹജ്ജുദ്' (**تهجد**) എന്ന വാക്കിന് ഉറക്കിൽ നിന്നുണരുക എന്നും മറ്റുമാണ് അർത്ഥം. രാത്രിയിൽ അൽപമെങ്കിലും ഉറങ്ങിയശേഷം എഴുന്നേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഐച്ഛിക നമസ്കാരത്തിന് **صلوة التهجد** (തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം) എന്നു പറയുവാൻ കാരണം ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ദിനംപ്രതി അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളാണല്ലോ ഇസ്ലാമിലുള്ളത്. അവയിൽ ളുഹ്ർ, അസ്വർ, മഗ്രിബ്, ഇശാഅ് എന്നീ നാലും സൂര്യൻ ഉച്ചതിരിഞ്ഞത് മുതൽ രാത്രി ശരിക്കും ഇരുട്ടുമൂടുന്നതു വരെയുള്ള സമയങ്ങളിലാകുന്നു. ഈ നാലും സമയം തെറ്റാതെ കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടി നിർവഹിച്ചുപോരണമെന്നും അഞ്ചാമത്തെ

തായ സ്വുബ്ഹു നമസ്കാരം പ്രഭാതവേളയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. കൽപന നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടാണെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പ്രഭാത നമസ്കാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണ്(مشهود)എന്ന് ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ നമസ്കാരത്തിങ്കൽ മലക്കുകൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുകയും, അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് 'അത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെടു'മെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മിക്ക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അത് തന്നെ. സ്വുബ്ഹു നമസ്കാരവേളയിൽ രാത്രിയിലെ മലക്കുകളും, പകലിലെ മലക്കുകളും ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതാണെന്നും അതിൽ അവർ സംബന്ധിക്കുമെന്നും നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഒന്നിലധികം ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.(അ;ബു; തി;ന) ഉറക്കിൽനിന്ന് ഉണർച്ചയിലേക്കും, സ്വസ്ഥതയിൽനിന്ന് ജോലിത്തിരക്കിലേക്കും, ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്കും പോലെയുള്ള പല സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സമയമാണ് അതെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അതിന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. الله اعلم

തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സംബന്ധിച്ച് പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. പുണ്യകർമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു കർമമാണിത്. നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപിച്ച ശേഷം, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം ചെയ്യണമെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് തന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. نَافِلَةً لَّكَ (നിനക്ക് കൂടുതലായുള്ള കാര്യം) എന്ന് നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(1) നബിﷺക്കും അവിടുത്തെ സമുദായത്തിനും അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് പുറമെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഐച്ഛിക കർമമാണത്.

(2) മറ്റുള്ളവർക്കൊന്നും കൂടാതെ നബിﷺക്ക് പ്രത്യേകമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിർബന്ധ കർമമാണത്. നബിﷺയല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഐച്ഛികവുമായിരിക്കും.

രണ്ടായാലും ശരി, രാത്രിയിലെ ഐച്ഛിക നമസ്കാരത്തിൽ നബിﷺ വളരെയധികം നിഷ്കർഷ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നും, കാലിൽ നീര് കെട്ടുമാറ് ദീർഘനേരം നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. അങ്ങയുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തുതന്നിരിക്കെ, ഇത്രയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ആഇശഃ (റ) ചോദിച്ചപ്പോൾ افلا اكون عبدا شكورا(ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാനൊരു നന്ദിയുള്ള അടിയാനായിരിക്കേണ്ടേ?!) എന്നായിരുന്നു തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞത്.

നമസ്കാരങ്ങളെ നിലനിറുത്തുവാനും, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കുവാനും കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു: عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا (നിന്റെ റബ്ബ് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് നിന്നെ എഴുന്നേൽപിച്ചു തന്നേക്കാം.) 'ഉണ്ടായേക്കാം' എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്ന കാര്യം ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ കൽപനകൾ പാലിക്കുന്നപക്ഷം, എല്ലാവരാലും സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഉന്നത സ്ഥാനം നബിﷺക്ക് നൽകു

മെന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനവും ആ കൽപനകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനവും കൂടിയാണിത്. 'സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും മഹ്ശർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ താഴെ കാണുന്നവിധം സൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം ആശ്വാസം ലഭിക്കുമാറ് നബിﷺക്ക് ശുപാർശ ചെയ്‌വാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആ സ്ഥാനമാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇബ്നുജരീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികമാളുകളുടെ അഭിപ്രായവും അതു തന്നെയാണ്.

ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള സൃഷ്ടികളെല്ലാം സമ്മേളിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ സദസ്സാണല്ലോ മഹ്ശർ. അവിടെ വെച്ച് എല്ലാവരും അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ ദീർഘകാലം ഭയവിഹ്വലരായി കഴിയുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വിചാരണ കഴിച്ചു രണ്ടിലൊരു തീരുമാനമെടുത്തു തരുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് പ്രവാചക പ്രമുഖന്മാരായ പലരോടും ജനങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കും. ഓരോരുത്തരും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞു അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകും. അവസാനം അവർ നബി തിരുമേനിﷺയെ സമീപിക്കും. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം അതിനായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ശുപാർശ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ചു എല്ലാവരെയും വിചാരണ നടത്തി ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിച്ച തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് പ്രസ്തുത ഹദീഥുകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം.

സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതും, എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്നതും എല്ലാവരുടെയും സ്തുതിക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായ ശുപാർശയാണത്. **الشفاعة الكبرى**(ഏറ്റവും മഹത്തായ ശുപാർശ) എന്ന പേരിൽ അതറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രബലങ്ങളായ-ചെറുതും വലുതുമായ-പല ഹദീഥുകളും നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ കേവലം ചെറുതായ ഒരു ഹദീഥ് മാത്രം ഓർമക്കായി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ, മനുഷ്യർ മുട്ടുകുത്തി വീണവരായിത്തീരും. ഇന്നവരേ, ഇന്നവരേ, ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓരോ സമുദായവും അതിന്റെ നബിമാരുടെ പിന്നാലെ കൂടും. അവസാനം ഈ ശുപാർശ നബിﷺയിൽ ചെന്നവസാനിക്കും. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്ത് അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആ ദിവസം.' (ബുഖാരി).

'ബാങ്കുവിളി കേട്ടാൽ (അത് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നവർക്ക് ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ എന്റെ ശുപാർശ ലഭിക്കുന്നതാണ്, എന്ന് നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ജാബിർ (റ) വഴി ഇമാം ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: **اللّهمّ ربّ هذه الدَّعْوَة التّامَّة والصَّلاَة القائمَة آت مُحَمَّدًا الوَسِيلَة وَالفَضيلَة وابْعَثه مقَامًا مَحْمُودًا الَّذي وَعَدْتَهُ** (സാരം: ഈ പരിപൂർണമായ വിളിയുടെയും, നിലനിന്നുപോരുന്ന നമസ്കാരത്തിന്റെയും അധിപനായ അല്ലാഹുവേ! മുഹമ്മദിന് നീ 'വസീലത്തും,' 'ഫദ്വീലത്തും' നൽകേണമേ! അദ്ദേഹത്തോട് നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തെ എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! 'വസീലത്ത്' എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യമാകുന്ന ഉന്നത പദവി എന്നും, 'ഫദ്വീലത്ത്' എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ശ്രേഷ്ഠ പദവി എന്നും സാമാന്യമായി പറയാം. (**كما يظهر – فتح البارى**)

وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَٱجْعَل لِّى مِن لَّدُنكَ سُلْطَـٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾

﴿80﴾ [നബിയേ] നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: 'എന്റെ റബ്ബേ! എന്നെ നീ സത്യത്തിന്റേതായ പ്രവേശനം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, സത്യത്തിന്റേതായ പുറപ്പാട് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് എനിക്ക് സഹായകമായ ഒരു (അധികൃത) ശക്തിയും നീ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ!'

﴿80﴾ وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ أَدْخِلْنِي എന്നെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കണേ مُدْخَلَ പ്രവേശിപ്പിക്കൽ (പ്രവേശനം) صِدْقٍ സത്യത്തിന്റെ وَأَخْرِجْنِي എന്നെ നീ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും വേണമേ مُخْرَجَ പുറപ്പെടുവിക്കൽ (പുറപ്പാട്) صِدْقٍ സത്യത്തിന്റെ وَاجْعَلْ നീ ആക്കു (ഏർപ്പെടുത്തു) കയും വേണമേ لِي എനിക്ക് مِنْ لَدُنْكَ നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് سُلْطَانًا ശക്തി, അധികാരം نَصِيرًا സഹായിക്കുന്ന (സഹായകമായ)

مُدْخَلَ صِدْق എന്ന വാക്കിന് 'സത്യത്തിന്റെ പ്രവേശിപ്പിക്കൽ' എന്നും مُخْرَجَ صِدْق എന്ന വാക്കിന് 'സത്യത്തിന്റെ പുറപ്പെടുവിക്കൽ' എന്നുമാണ് സാക്ഷാൽ വാക്കർഥം നൽകേണ്ടത്. ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമെന്ന നിലക്ക് പരിഭാഷയിൽ കണ്ടപ്രകാരം രണ്ട് വാക്കിന് ഉദ്ദേശ്യാർഥം കൊണ്ട് മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നബിﷺയോട് പ്രാർഥിക്കുവാൻ കൽപിച്ച ഈ പ്രാർഥനയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: 'ഞാൻ വല്ല കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രവേശനം സത്യത്തിന്റെ പാതയിൽ അധിഷ്ഠിതവും പ്രശംസനീയവുമായതും ആക്കിത്തരേണമേ! ഞാൻ വല്ല കാര്യത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു പുറത്തുവരുന്നതും സത്യത്തിന്റെ പാത പിഴക്കാതെ ശുഭകരവും തൃപ്തികരവുമായ വിധത്തിൽ ആക്കിത്തരേണമേ! എന്റെ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ നിർവ്വഹിക്കുവാനും, അതിനെതിരിൽ വിലങ്ങടിക്കുന്ന തടസ്സങ്ങളെ അതിജയിക്കുവാനും സഹായകമായ അധികാരശക്തിയും ന്യായബലവും എനിക്ക് തന്നരുളേണമേ!'

ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിലുള്ള പ്രവേശനമെന്നും, ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാട് എന്നും നിജപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഏതെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രവേശനവും പുറപ്പാടുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെച്ച് ഈ പ്രാർഥനയെ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. മദീനയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും, മക്കയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടും, മരണശേഷം ക്വബ്റിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും പിന്നീട് പുനരുഃത്ഥാന ദിവസം മഹ്ശറയിലേക്കുള്ള പുറപ്പാടും അടക്കം ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലേക്കുമുള്ള പ്രവേശനങ്ങളും, എല്ലാ വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പുറപ്പാടുകളും സത്യത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ ആക്കിക്കിട്ടുവാനുള്ള പ്രാർഥനയാണിതെന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം.

അഹ്മദ്, തിർമദി, ഹാകിം, ത്വബ്റാനീ (റ) തുടങ്ങിയവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നബിﷺ മക്കയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് തിരുമേനിയോട് ഹിജ്റഃ പോകുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതും.' ഈ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായവരും മദീനയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും, മക്കയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടും, മദീനയിൽ ചെന്നതിന്നു ശേഷം ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കുവാനുള്ള സഹായശക്തിയുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവതരണ സന്ദർഭം അതായിരുന്നാൽ തന്നെയും അക്കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം അതിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ, മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതിന് അത് തടസ്സമാകുന്നില്ല. മദീനയിലെ പ്രവേശനത്തെയും, മക്കയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടിനെയും, ഇസ്ലാമിന് പിന്നീട് ലഭിച്ച ശക്തിപ്രതാപത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബിﷺയുടെ ഈ പ്രാർഥന തികച്ചും ഫലവത്തായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലതാനും. അടുത്ത വചനത്തിൽ അതിലേക്കുള്ള ഒരു സൂചനയും കാണാം.

وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ ٱلْبَٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

﴿81﴾ (ഇങ്ങിനെയും) പറയുക: 'യഥാർഥം (വെളിക്കു)വന്നു; അയഥാർഥം (നശിച്ചു) നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു. 'നിശ്ചയമായും അയഥാർഥം നാമാവശേഷമാകുന്നതാകുന്നു.

﴿81﴾ وَقُلْ പറയുകയും ചെയ്യുക جَاءَ വന്നു الْحَقُّ യഥാർഥം وَزَهَقَ നശിച്ചുപോയി, നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു الْبَاطِلُ അയഥാർഥം إِنَّ الْبَاطِلَ നിശ്ചയമായും അയഥാർഥം كَانَ ആകുന്നു زَهُوقًا നശിച്ചു (തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു- നാമാവശേഷമായി) പോകുന്നത്

മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അന്ത്യശാസനവും, കനത്ത താക്കീതുമാണതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തൗഹീദും, തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സത്യമാർഗവും ഇതാ പുലർന്നുകഴിഞ്ഞു. ശിർക്കും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ദുർമാർഗവും ഇതാ നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ എത്രതന്നെ എതിർപ്പും നിഷേധവും കാണിച്ചാലും അതിന്റെ സമയം ഇതാ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മിഥ്യയായുള്ളതിന് നിലനിൽപില്ല. അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ മുശ്രിക്കുകൾ ഈ യഥാർഥം അനുഭവത്തിൽ കാണുകയും ചെയ്തു. മക്കാ വിജയദിവസം കഅ്ബഃയിലും പരിസരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന നൂറുകണക്കിലുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൊള്ളിക്കഷ്ണം കൊണ്ടു കുത്തിക്കൊണ്ട് നബിﷺ ഈ വചനവും, സൂ: സബഇലെ 49-ാം വചനവും ഓതിയിരുന്നതായി ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

﴿82﴾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശമനവും, കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ ക്വുർആനിലൂടെ നാം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല.

﴾82﴿ وَنُنَزِّلُ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു مِنَ الْقُرْآنِ ക്വുർആനിൽ നിന്നായി (ക്വുർആ നിലൂടെ) مَا യാതൊന്ന് هُوَ അത് شِفَاءٌ ശമനം ആശ്വാസം وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് وَلَا يَزِيدُ അത് വർധിപ്പിക്കുകയുമില്ല الظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക് إِلَّا خَسَارًا നഷ്ടമല്ലാതെ

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സംശയം, ആശയക്കുഴപ്പം, അന്ധവിശ്വാസം, കാപട്യം, വക്രത, അജ്ഞത ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്ക് ക്വുർആൻ ശമനം നൽകുന്നു. അതിന്റെ നിയമനിർദേശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും വഴി ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത അക്രമികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയോ, അതിന്റെ മാർഗനിർദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവർക്കതു മൂലം നഷ്ടം വർധിക്കുകയേ ചെയ്കയുള്ളുതാനും. കാരണം, ക്വുർആന്റെ ഓരോ ഭാഗം അവതരിക്കുമ്പോഴും അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും എതിർക്കുകയുമാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതോടെ അവരുടെ നഷ്ടം വർധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ﴿٨٣﴾

﴾83﴿ മനുഷ്യന് നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തു കൊടുത്താൽ അവൻ (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുകളയുകയും, (ഊര തിരിച്ച്) അവന്റെ പാർശ്വവും കൊണ്ട് അവൻ അകന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. അവന് ദോഷം ബാധിച്ചാലാവട്ടെ, അവൻ വളരെ നിരാശനുമായിരിക്കും.

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

﴾84﴿ പറയുക: 'എല്ലാവരും അവ (രവ) രുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, മാർഗം കൂടുതൽ നേരെയുള്ളവനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.'

﴾83﴿ وَإِذَا أَنْعَمْنَا നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്താൽ عَلَى الْإِنْسَانِ മനുഷ്യന്, മനുഷ്യന്റെ മേൽ أَعْرَضَ അവൻ തിരിഞ്ഞുകളയും وَنَأَى അവൻ അകന്നുപോകയും ചെയ്യും بِجَانِبِهِ അവന്റെ പാർശ്വവുംകൊണ്ട് (അവന്റെ പാട്ടിൽ-ഊര തിരിച്ച്) وَإِذَا مَسَّهُ അവനെ സ്പർശി (ബാധി) ച്ചാൽ الشَّرُّ ദോഷം, തിൻമ كَانَ അവനായിരിക്കും يَئُوسًا തീരെ ആശയറ്റവൻ ﴾84﴿ قُلْ പറയുക كُلٌّ എല്ലാവരും يَعْمَلُ പ്രവർത്തിക്കുന്നു عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ അവന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ, ആകൃതി (രീതി) അനുസരിച്ച് فَرَبُّكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَعْلَمُ അധികം (നന്നായി) അറിയുന്നവനാണ് بِمَنْ യാതൊരുവനെപ്പറ്റി هُوَ أَهْدَىٰ അവൻ കൂടു

തൽ നേർമാർഗി (നേരെയുള്ളവൻ) ആണ് سَبِيلا മാർഗം, മാർഗത്താൽ

നന്മയും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമ്പോൾ നന്ദികാണിക്കാതെ, അവഗണിച്ചുതള്ളലും, അഹങ്കാരപൂർവ്വം ഊര തിരിച്ചു പിൻമാറിപ്പോകലും, തിന്മയും ഉപദ്രവവും വരുമ്പോൾ നിരാശയും അക്ഷമയും കാണിക്കലും മനുഷ്യന്റെ പൊതു സ്വഭാവമാണെന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചവർക്കേ ഈ സ്വഭാവ ദൂഷ്യം ബാധിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻകഴിയുകയുള്ളൂ. മുശ്‌രിക്കുകളടക്കമുള്ള എല്ലാ ദുർന്നടപ്പുകാർക്കുമുള്ള ഒരു താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളത്. അതായത്, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഹിതവും ആശയാദർശവും അനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കർമങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആർക്കും ഇപ്പോൾ അതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർ, ആരാണ് മോശപ്പെട്ടവർ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അതനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെ മേലും പിന്നീട് അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് താൽപര്യം.

വിഭാഗം - 10

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

﴿85﴾ (നബിയേ) നിന്നോട് അവർ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'ആത്മാവ് എന്റെ റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽപെട്ടതാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും.'

﴿85﴾ وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും عَنِ الرُّوحِ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി قُلِ പറയുക الرُّوحُ ആത്മാവ് مِنْ أَمْرِ കാര്യത്തിൽപെട്ടതാണ് رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ وَمَا أُوتِيتُمْ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്ന് إِلا قَلِيلا അൽപം (കുറച്ച്) അല്ലാതെ

ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിൽ കാണപ്പെടുമ്പോൾ അതിന് ജീവനുണ്ടെന്നും, അതില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിന് ആത്മാവില്ലെന്നും നാം പറയുന്നു. എന്നാൽ, ആത്മാവ് എന്നാലെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ്? എവിടെ നിന്നു വന്നു? എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു? ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂക്ഷ്മവും ശരിയുമായ അറിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ആത്മാവിന് കൃത്യവും ശരിയുമായ ഒരു നിർവചനം നൽകുവാൻപോലും മനുഷ്യന് ഇതേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ അജ്ഞാത രഹസ്യം കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടി വിവിധ തരത്തിലുള്ള നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പില്ലാത്ത പല അറിവുകളും അതുമൂലം അവർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഇന്നിന്ന വസ്തു ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിത്തീരുമ്പോൾ ജീവാത്മാവ് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് വല്ലതും പറയുവാനോ, ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാനോ, കാണുവാനോ, വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കുവാനോ ഇന്നേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കഴിയുകയുമില്ല. മനുഷ്യന്റെ അറിവും കഴിവും എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അതൊക്കെ പദാർഥലോകവും, ബാഹ്യലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയായി

രിക്കും. ആത്മീയലോകവും, അദൃശ്യലോകവും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന മാത്രം ലഭിക്കുന്നവയത്രെ. പദാർഥ ലോകത്തെയും ബാഹ്യലോകത്തെയും സംബന്ധിച്ചു തന്നെയും മനുഷ്യന്റെ അറിവ് പൂർണമാണോ? അതുമല്ല. അറിവ് വർധിക്കുന്തോറും അവന്റെ അജ്ഞതയുടെ ആഴവും പരപ്പും അവന് കൂടുതൽ വ്യക്തമാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതെ, وَمَا أُوتِيتُم مِنَ الْعِلْمِ إِلاَّ قَلِيلا (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.) എന്ന് മനുഷ്യന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതാണല്ലോ.

الرُّوح(റൂഹ്) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണെന്നും, ഈസാ നബി(അ)യാണെന്നും, ഖുർആനാണെന്നും മറ്റും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണാം. ഖുർആനിൽ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ അത് വന്നിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, ഹദീഥിന്റെ പിൻബലമുള്ളതും, ഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും ജീവാത്മാവ് തന്നെയാണ് ഇവിടെ 'റൂഹ്' കൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്നത്രെ. ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (റ) അടക്കം പല മഹാന്മാരും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ൽ നിന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മദീനയിൽ വെച്ച് നബിﷺ ഒരു യഹൂദ സംഘത്തിന്റെ അടുക്കൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ, അദ്ദേഹത്തോട് റൂഹിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചുനോക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. അത് ചോദിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടകരമല്ലാത്ത മറുപടിയായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നും വേറെ ചിലരും പറഞ്ഞു. അവസാനം അവർ ചോദിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അൽപനേരം നബിﷺ മൗനമവലംബിച്ചു. അപ്പോൾ നബി (സ്വ)ക്ക് വഹ്‌യ് വരികയാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.പിന്നീട് നബി ﷺമൗനമവംലബിച്ചു. അപ്പോൾ നബി(സ്വ)ക്ക് വഹ്‌യ് വരികയാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. പിന്നീട് നബിﷺ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِഎന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു'. നബിﷺയെ ഉത്തരംമുട്ടിച്ചു വിജയഭേരി അടിക്കാമെന്ന് കരുതിയ യഹൂദികൾ ചോദിച്ച ഈ ചോദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞ 'റൂഹ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജീവാത്മാവല്ലാത്ത മറ്റൊന്നുമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നും, ജീവാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് അവർ ചോദിച്ചതെന്നും ഇമാം ഖുർത്വുബി (റ) പോലുള്ള ചില മഹാന്മാർ ന്യായസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലദൈർഘ്യം ഭയന്ന് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ **നാം ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് നാം വഹ്‌യ് (സന്ദേശം) നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ നാം കൊണ്ടുപോകുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; പിന്നെ, നമുക്കെതിരിൽ അതിന് ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിനക്ക് നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല;-**

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

﴾87﴿ **പക്ഷേ, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തത്). നിശ്ചയമായും, നിന്റെ മേൽ അവന്റെ അനു**

﴾86﴿ وَلَئِن شِئْنَا തീർച്ചയായും നാം ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ لَنَذْهَبَنَّ നാം പോകുക തന്നെ ചെയ്യും بِالَّذِي أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് (സന്ദേശം) നൽകിയതുംകൊണ്ട് إِلَيْكَ നിനക്ക് ثُمَّ പിന്നെ لَا تَجِدُ لَكَ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ (എതിരെ) وَكِيلًا ഒരു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന (ഏറ്റെടുക്കുന്ന)വനെ ﴾87﴿ إِلَّا رَحْمَةً പക്ഷേ കാരുണ്യമായിട്ട്, കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള إِنَّ فَضْلَهُ നിശ്ചയമായും അവന്റെ ദയവ്, അനുഗ്രഹം, പുണ്യം كَانَ ആകുന്നു عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ كَبِيرًا വലിയത്

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ജനഹൃദയങ്ങളിലാകട്ടെ, 'മുസ്ഹഫു'കളിലാകട്ടെ അവശേഷിക്കാത്ത വിധം ക്വുർആനെ മായിച്ചു നീക്കം ചെയ്‌വാൻ അവന് കഴിയും. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ അതിനെതിരായ ഒരു നടപടിയും എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ആരും തന്നെ ഇല്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ല. നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അതിമഹത്തരമായതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ക്വുർആനെ ലോകാവസാനം വരെ നിലനിറുത്തുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

﴾88﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'തീർച്ചയായും, ഈ ക്വുർആൻ പോലെയുള്ളത് കൊണ്ടുവരുവാൻ മനുഷ്യരും, ജിന്നുകളും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, ഇതുപോലെയുള്ളത് അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല; അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവരായിരുന്നാലും ശരി.

﴾88﴿ قُلْ പറയുക لَئِنِ തീർച്ചയായും എങ്കിൽ اجْتَمَعَتِ ഒരുമിച്ചുകൂടി (യെങ്കിൽ) الْإِنسُ മനുഷ്യർ وَالْجِنُّ ജിന്നുകളും عَلَىٰ أَن يَأْتُوا അവർ വരുവാൻ بِمِثْلِ പോലെയുള്ളത് കൊണ്ട് هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ക്വുർആൻ لَا يَأْتُونَ അവർ വരികയില്ല بِمِثْلِهِ ഇത് (അത്) പോലെയുള്ളതുകൊണ്ട് وَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലും ശരി بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ لِبَعْضٍ ചിലർക്ക് ظَهِيرًا പിൻതുണ (സഹായം) നൽകുന്നവർ

ക്വുർആന്റെ അമാനുഷികതയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന സുവ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം. മനുഷ്യവർഗവും, ജിന്ന് വർഗവുമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമശാസനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായവർ. ഈ രണ്ട് വർഗവും കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ചു പരസ്പരം സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നാലും ഈ ക്വുർആനോട് കിടയൊത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായ ഭാഷയിൽ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. ക്വുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം ഈ വെല്ലുവിളി അതിൽ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്വുർആന്റെ മുരത്ത ശത്രുക്കളായി ധാരാളം ആളുകളും സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇക്കാലം വരെ ആർക്കും അതിന് സാധിച്ചി

ട്ടില്ല. മേലിലും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും തീർച്ച തന്നെ.

ഈ ക്വുർആൻ പോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഈ വചനത്തിൽ ശത്രുക്കളെ വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ക്വുർആനിലെ ഏതെങ്കിലും പത്ത് സൂറത്ത് പോലെയുള്ളത് കൊണ്ടുവന്നാലും മതിയെന്ന് 11:13 ലും, ഒരു സൂറത്തുപോലെയുള്ളത് കൊണ്ടുവന്നാലും മതിയെന്ന് 10:38 ലും, 2:23 ലും അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇവയിൽ ഒന്നിനെ നേരിടുവാൻ പോലും ഇന്നോളം ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മേലിലും കഴിയുകയില്ലതാനും. (കൂടുതൽ വിവരണം അവിടങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

﴿89﴾ തീർച്ചയായും, ഈ ക്വുർആനിൽ എല്ലാ (വക) ഉപമകളെയും നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും നന്ദികേട് കാണി (ച്ചു നിഷേധി) ക്കുന്നതിന്നല്ലാതെ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ يَنۢبُوعًا ﴿٩٠﴾

﴿90﴾ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: 'ഭൂമിയിൽനിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉറവിടം പൊട്ടി ഒഴുക്കിത്തരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല;-

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ ٱلْأَنْهَـٰرَ خِلَـٰلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

﴿91﴾ 'അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് ഈത്തപ്പനയും, മുന്തിരിയുമായി ഒരു തോട്ടമുണ്ടായിരിക്കുക; എന്നിട്ട് അതിന്റെ ഇടയിലൂടെ നീ അരുവികളെ ഒരു (ശക്തമായ) പൊട്ടി ഒഴുക്കൽ ഒഴുക്കുക:-

أَوْ تُسْقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِىَ بِٱللَّهِ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

﴿92﴾ 'അല്ലെങ്കിൽ, നീ ജൽപിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ ആകാശത്തെ കഷ്ണങ്ങളായി വീഴ്ത്തുക; അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെയും, മലക്കുകളെയും നീ അഭിമുഖമായി കൊണ്ടുവരിക;-

---

﴿89﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا തീർച്ചയായും നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ക്വുർആനിൽ مِن كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ ഉപമകളെയും, എല്ലാ ഉപമയിൽനിന്നും فَأَبَىٰ എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു أَكْثَرُ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും

لَنۡ نُّؤۡمِنَ ഞങ്ങൾ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു ﴾90﴿ നന്ദികേടിന്നല്ലാതെ إِلاَّ كُفُورًا
لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് حَتَّىٰ تَفۡجُرَ നീ പൊട്ടി ഒഴുക്കുന്നതുവരെ لَكَ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.
أَوۡ تَكُونَ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാ ﴾91﴿ يَنۢبُوعًا ഒരു ഉറവിടത്തെ مِنَ الۡأَرۡضِ ഭൂമിയിൽ നിന്ന്
വുക, ഉണ്ടാകുന്നത് (വരെ) لَكَ നിനക്ക് جَنَّةٌ ഒരു തോട്ടം مِّن نَّخِيلٍ ഈത്തപ്പനയാൽ
وَعِنَبٍ മുന്തിരിയാലും فَتُفَجِّرَ എന്നിട്ട് നീ പൊട്ടി ഒഴുക്കുക, ഒഴുക്കുന്നത് (വരെ) الۡأَنۡهَارَ
അരുവി (നദി-തോടു) കളെ خِلَالَهَا അതിന്റെ (അവയുടെ) ഇടയിൽ تَفۡجِيرًا ഒരു (ശക്ത
മായ) പൊട്ടി ഒഴുക്കൽ ﴾92﴿ أَوۡ تُسۡقِطَ അല്ലെങ്കിൽ നീ വീഴ്ത്തുക, വീഴ്ത്തുന്നത് (വരെ)
السَّمَاءَ ആകാശത്തെ كَمَا زَعَمۡتَ നാം ജൽപിച്ച (വാദിച്ച) പോലെ عَلَيۡنَا ഞങ്ങളുടെ
മേൽ كِسَفًا കഷ്ണങ്ങളായി أَوۡ تَأۡتِيَ അല്ലെങ്കിൽ നീ വരുക, വരുന്നതു (വരെ) بِاللَّهِ അല്ലാ
ഹുവിനെകൊണ്ട് وَالۡمَلَائِكَةِ മലക്കുകളെയും قَبِيلًا അഭിമുഖമായി

أَوۡ يَكُونَ لَكَ بَيۡتٌ مِّن زُخۡرُفٍ أَوۡ تَرۡقَىٰ فِي ٱلسَّمَآءِ وَلَن نُّؤۡمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيۡنَا كِتَٰبًا نَّقۡرَؤُهُۥۗ

﴾93﴿ 'അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് തങ്കം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടുണ്ടായിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുക, (ഇവ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുണ്ടാവാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.) ഞങ്ങൾക്ക് വായിക്കാവുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഞങ്ങളിൽ നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതുവരെ നിന്റെ കയറിപ്പോക്ക് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല തന്നെ,'

قُلۡ سُبۡحَانَ رَبِّي هَلۡ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾

(നബിയേ) പറയുക: ' എന്റെ റബ്ബ് മഹാ പരിശുദ്ധൻ! (അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു.) ഞാൻ ഒരു റസൂലായ മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റു വല്ലവനും) ആകുന്നുവോ?!'

﴾93﴿ أَوۡ يَكُونَ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക, ഉണ്ടാകുന്നതു (വരെ) لَكَ നിനക്ക്
بَيۡتٌ ഒരു വീട് مِّن زُخۡرُفٍ തങ്കം (സ്വർണം) കൊണ്ട്, തങ്കത്താൽ أَوۡ تَرۡقَىٰ അല്ലെങ്കിൽ
നീ കയറുക. കയറിപ്പോകുന്നത്(വരെ) فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ وَلَن نُّؤۡمِنَ ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുകയുമില്ലതന്നെ لِرُقِيِّكَ നിന്റെ കയറിപ്പോക്കിനെ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ നീ ഇറക്കുവോളം
(ഇറക്കാതെ) عَلَيۡنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളിൽ كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം نَّقۡرَؤُهُ ഞങ്ങളി
തിനെ വായിക്കുമാറ് (ഞങ്ങൾക്ക് വായിക്കാവുന്ന) قُلۡ നീ പറയുക سُبۡحَانَ മഹാപരിശു
ദ്ധൻ (ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു) رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് (റബ്ബിനെ) هَلۡ كُنتُ ഞാനാകുന്നുവോ إِلَّا بَشَرًا
ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ رَسُولًا റസൂലായ, (ദൈവ) ദൂതനായ

സത്യം വേണ്ടത്പോലെ ഗ്രഹിക്കുവാനാവശ്യമായ എല്ലാതരം വിശദീകരണങ്ങളും തെളിവുകളും ഈ ക്വുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നന്ദി പൂർവം അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, നന്ദികേടും നിഷേധവുമാണ് മിക്ക മനുഷ്യരും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ ധിക്കാരപരമായ കുറേ മുട്ടുചോദ്യങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും നടത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ക്വുറൈശീ പ്രമാണികൾ നബിﷺയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച ചില ആവശ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും, നീ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്വുർആൻ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നുമാണല്ലോ നിന്റെ വാദം. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന് കഴിയാത്ത കാര്യമൊന്നുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും സംഭവിച്ചു കാണാതെ നിന്റെ വാക്ക് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്. അവർ ഉന്നയിച്ച സംഗതികൾ ഇവയാണ്:-

(1) വെള്ളമില്ലാതെ വരണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ, ഭൂമിയിൽ നിന്നൊരു ഉറവിടം പൊട്ടി ഒഴുക്കി വെള്ളത്തിന്റെ ക്ഷാമം വേണ്ടതുപോലെ തീർത്തുതരുക.

(2) അല്ലെങ്കിൽ, ഈ തരിശായിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടിൽ ഈത്തപ്പനയും മുന്തിരിയും മുറ്റി നിൽക്കുന്ന ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു തോട്ടമുണ്ടാക്കി അതിനിടയിലൂടെ അരുവികളും തോടുകളും ഒഴുകുമാറാക്കുക.

(3) അല്ലെങ്കിൽ, ഒരിക്കൽ ഈ ലോകം നശിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമെന്നുമൊക്കെ നീ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ മീതെ ആകാശം തുണ്ടുതുണ്ടായി വീഴ്ത്തിക്കാണിക്കുക.

(4) അതുമല്ലെങ്കിൽ, നീ സത്യവാനാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുമാറ് അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുകളെയും കൂട്ടത്തോടെ ഇങ്ങ് കൊണ്ടുവരിക.

(5) അല്ലെങ്കിൽ, തങ്കത്താൽ നിർമിതമായ ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിക്കാണുക.

(6) ഇതുമല്ലെങ്കിൽ, നീ ആകാശത്തിലൂടെ ഒന്ന് കയറിപ്പോകുന്നത് കാണുക. പക്ഷേ, വല്ല മായവിദ്യയും കാട്ടി ഞങ്ങളെ കബളിപ്പിച്ചാൽ പോരാ. നീ യഥാർഥത്തിൽ കയറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി, ഞങ്ങൾക്ക് നേരിൽ തന്നെ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന വിധം ഒരു ഗ്രന്ഥം നീ അവിടെനിന്ന് കൊണ്ടുവരിക കൂടി വേണം. എന്നാലേ അത് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കൂ. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ചെയ്തു കാണിക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് ആ ധിക്കാരികൾ ശഠിച്ചുപറഞ്ഞു. മലക്കുകളെ ഇറക്കിയാലും, മരണപ്പെട്ടവർ എഴുന്നേറ്റു വന്നു സംസാരിച്ചാലും, എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഒന്നായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി കാണിച്ചാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണവർ എന്ന് 6:111 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ആ ദുർബുദ്ധികൾ ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചതിലുണ്ടോ വല്ല ആശ്ചര്യവും!

സദുദ്ദേശ്യത്തിന്റെയോ സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെയോ കണികപോലുമില്ലാതെ, ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് നബിﷺയോട് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയൊന്നു നോക്കുക! هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا (ഞാൻ റസൂലായ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ മറ്റു വല്ലവനുമാണോ?) ഹാ! എന്തൊരു നയത്തിലും മയത്തിലുമുള്ള മറുപടി?! അതോടൊപ്പം വളരെ അർഥഗർഭവും, വിശേഷബു

ദ്ധിയുള്ള ആരെയും ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോന്നതും! നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ അത്ഭുതകരം തന്നെ. ഞാനൊരു റസൂലാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാനൊരു മനുഷ്യന ല്ലാതാകുമോ? ഒരു മനുഷ്യന് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? എന്ന് സാരം. അമാനുഷിക സംഭവങ്ങൾ കാണിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുമെന്ന് മാത്രം. നബിയായത്കൊണ്ടോ, റസൂ ലായത്കൊണ്ടോ മറ്റോ ആർക്കും അതിന് സാധ്യമല്ല എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിന് എടുത്തുപറയാറുള്ള വേറെ ഒരു കാരണവും അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

വിഭാഗം - 11

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾

《94》 മനുഷ്യർക്ക് സന്മാർഗം വന്നപ്പോൾ, അവർ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നതിന് അവരെ മുടക്കം ചെയ്തിട്ടില്ല. 'അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ഒരു റസൂലായി നിയോഗി (ച്ചയ) ച്ചിരിക്കുകയോ?' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞ [വാദിച്ച] തല്ലാതെ!

قُل لَّوْ كَانَ فِى ٱلْأَرْضِ مَلَٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾

《95》 (നബിയേ) പറയുക: 'ഭൂമിയിൽ (സമാധാനപൂർവം) അടങ്ങിയവരായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല മലക്കുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് നാം മലക്കിനെ ഒരു റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു.'

《94》 وَمَا مَنَعَ മുടക്കിയിട്ടില്ല, തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല النَّاسَ മനുഷ്യരെ أَنْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്, വിശ്വസിക്കലിനെ إِذْ جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ الْهُدَى സന്മാർഗം, മാർഗദർശനം إِلَّا أَنْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയലല്ലാതെ أَبَعَثَ അയച്ചു (നിയോഗിച്ചു-എഴുന്നേൽപിച്ചു)വോ اللَّهُ അല്ലാഹു بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ, മനുഷ്യനായി رَسُولًا റസൂലായി, റസൂലിനെ 《95》 قُلْ നീ പറയുക لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مَلَائِكَةٌ മലക്കുകൾ, വല്ല മലക്കുകളും يَمْشُونَ നടക്കുന്ന مُطْمَئِنِّينَ അടങ്ങിക്കൊണ്ട്, സമാധാനമടഞ്ഞവരായി لَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവരുടെ മേൽ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَلَكًا മലക്കായിട്ട്, മലക്കിനെ رَسُولًا ഒരു റസൂലിനെ, റസൂലായി

അല്ലാഹു അയക്കുന്ന റസൂലുകൾ മലക്കുകളായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയക്കുന്നു? ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ പിൻപറ്റും? എന്നൊക്കെ പൂർവകാലം മുതൽക്കേ അവിശ്വാസികൾ വാദിച്ചു

വന്നിരുന്നു. അതുപോലെ മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളും പറഞ്ഞുവന്നു. റസൂൽ തിരുമേനി(സ്വ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന് അതവർ ഒരു ന്യായമായി എടുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്തുത വാദവും, രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് കാണുന്നത്. മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഭൂമിയിൽ സമാധാനപൂർവം അടങ്ങി ഒതുങ്ങിക്കഴിയുകയും മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുറേ മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു മലക്കിനെ അവർക്ക് റസൂലായി അയക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂമിയിൽ അങ്ങിനെയുള്ള മലക്കുകൾ ഇല്ലല്ലോ. ഒരു കൂട്ടരിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ അവരുമായി ഇടപഴകുവാൻ പറ്റിയവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, ആത്മീയ ജീവികളും മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരുമായ മലക്കുകളെ മനുഷ്യരിലേക്ക് റസൂലായി അയച്ചിട്ട് എന്തുകാര്യം? അയച്ചാൽ തന്നെയും-സൂ:അൻആം: 9-ൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ - ആ മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപത്തിലും സ്വഭാവത്തിലുമൊക്കെ മനുഷ്യനാക്കേണ്ട തായും വരും. അപ്പോഴും ഈ ആക്ഷേപവും സംശയം നിലനിൽക്കുമല്ലോ.

ഭൂമിയിൽ മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ നട ന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (يَمْشُونَ) എന്നും. സമാധാനപ്പെട്ടു അടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർ (مُطْمَئِنِّينَ) എന്നും രണ്ട് ഉപാധികൾ കൂടി മലക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഓരോ ആവശ്യാർഥം മലക്കുകൾ വന്നും പോ യുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഭൂമിയിലെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ മലക്കുകളും ബന്ധപ്പെടാ റുണ്ടെന്നും ക്വുർആൻ കൊണ്ടും, ഹദീഥുകൾ കൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണ്. എന്നാലും അക്കാരണംകൊണ്ട് മലക്കിനെ റസൂലായി അയക്കുന്നതിന് അർഥമില്ല. അവരും മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഇവിടെ താമസിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നുണ്ടെങ്കിലേ അതിന് അർഥമുള്ളൂ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചന അതിൽ കാണാം. മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് നൽകിയ ഈ മറുപടിയുടെ അർഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ചുകൊണ്ട് 'ജിന്ന്' എന്നൊരു പ്രത്യേക വർഗമില്ലെന്നും, മനുഷ്യരിൽ തന്നെയുള്ള ചില വിഭാഗക്കാരാണ് ജിന്നുക ളെന്നും വാദിക്കുന്ന ചില പുത്തൻ ആശയക്കാർ 95-ാം വചനം തങ്ങൾക്കൊരു തെളി വാക്കുവാൻ ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹിജ്റിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ മുമ്പ് വിശദമായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

《96》 (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, അവൻ അവന്റെ അടി യാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്ന വനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ

《97》 ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു സന്മാർഗത്തിലാക്കുന്നുവോ അവ നത്രെ സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ.

وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِهِۦ ۖ

അവൻ ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ, അവർക്ക് അവനെക്കൂടാതെ യാതൊരു മിത്രങ്ങളെ (അഥവാ രക്ഷാകർത്താക്കളെ) യും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേ അല്ല.

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ

(മാത്രമല്ല) ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അവരെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി [മുഖം കുത്തി]ക്കൊണ്ട് നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും; അന്ധന്മാരും, ഊമകളും, ബധിരന്മാരുമായിക്കൊണ്ട്.

مَّأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَـٰهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അത് (ജ്വാല) അടങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് നാം ആളിക്കത്തൽ വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

﴿96﴾ قُلْ പറയുക كَفَىٰ മതി بِٱللَّهِ അല്ലാഹു (തന്നെ) شَهِيدًۢا സാക്ഷിയായി بَيْنِي എന്റെ ഇടയിൽ وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു بِعِبَادِهِۦ അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി خَبِيرًۢا സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ ﴿97﴾ وَمَن ആർ, ഏതൊരുവൻ يَهْدِ ٱللَّهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നുവോ فَهُوَ എന്നാലവനത്രെ ٱلْمُهْتَدِ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ وَمَن ഏതൊരുവൻ (ആർ) يُضْلِلْ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ (നിനക്ക് ലഭിക്കുകയേ ഇല്ല) لَهُمْ അവർക്ക് أَوْلِيَآءَ ബന്ധുക്കളെ, ഒരു രക്ഷാകർത്താക്കളെയും مِن دُونِهِۦ അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ وَنَحْشُرُهُمْ അവരെ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും يَوْمَ ٱلْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിൽ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി عُمْيًا അന്ധന്മാരായി وَبُكْمًا ഊമകളായും وَصُمًّا ബധിരന്മാരായും مَأْوَاهُمْ അവരുടെ പ്രാപ്യ (സങ്കേത) സ്ഥാനം جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു كُلَّمَا خَبَتْ അത് അടങ്ങി (ഒതുങ്ങി) പ്പോകുമ്പോഴെല്ലാം زِدْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം വർധിപ്പിക്കും سَعِيرًا ജ്വാല, ആളിക്കത്തൽ

അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുക എന്നും, അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുക എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാകുന്നു. വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കണ്ടും, കേട്ടും, മനസ്സിലാക്കുകയോ, പറയുകയോ, പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, സത്യത്തിനും സൻമാർഗത്തിനും കടകവിരുദ്ധമായിട്ടാണല്ലോ സത്യനിഷേധികൾ ഈ ലോകത്ത് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന് തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷകൾ തന്നെ പരലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

ക്വിയാമത്തു നാളിൽ ക്വബ്റുകളിൽ നിന്ന് മഹ്ശറിലേക്ക് സൃഷ്ടികൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ ആ കുറ്റവാളികളെ മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക എന്നതാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. നരകത്തിൽ വെച്ചും മുഖംകുത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും (يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ) എന്ന് സൂറത്തുൽ ക്വമർ: 48 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'മനുഷ്യർ എങ്ങിനെയാണ് അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ (മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ട്) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുക?' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബിﷺ ഇപ്രകാരം ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി അനസ് (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അവരെ അവരുടെ കാലുകളിൽ നടത്തിയവൻ, അവരെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും നിശ്ചയമായും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.' (അ;ബു;മു.) അബൂഹുറയ്റഃ (റ) വഴി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: 'ക്വിയാമത്തു നാളിൽ മനുഷ്യർ മൂന്നു തരക്കാരായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. ഒരു തരക്കാർ കാൽനടക്കാർ, ഒരുതരക്കാർ വാഹനക്കാർ, ഒരുതരക്കാർ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി'. (ദാ;തി;ബ; ഇബ്നുജരീർ). ഇത്രയും കടുത്ത ശിക്ഷകൾക്ക് അവർ പാത്രമാകുവാൻ കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا وَرُفَـٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

﴾98﴿ അത് അവരുടെ പ്രതിഫല മത്രെ; നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും, ചെയ്തത് നിമിത്തം: 'നാം എല്ലുകളും തുരുമ്പുമായിരുന്നാലുമോ? നിശ്ചയമായും, നാം ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണോ!'? എന്ന്.

۞ أَوَلَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ

﴾99﴿ അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ?- ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവരെപ്പോലെയുള്ളവരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്ന്!- അവർക്ക് അവൻ ഒരു അവധി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല.

فَأَبَى ٱلظَّـٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

എന്നാൽ (ഈ) അക്രമികൾ നന്ദികേട് കാണി (ച്ചു നിഷേധി) ക്കുന്നതിനല്ലാതെ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

﴾98﴿ ذَٰلِكَ അത് جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലമാണ് بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളത് നിമിത്തം كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നുള്ളത്) بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-സൂക്തം) കളിൽ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു

(വെന്നതും) أَإِذَا كُنَّا നാം ആയാലോ, ആയിട്ടാണോ عِظَامًا എല്ലുകൾ وَرُفَاتًا തുരുമ്പും, നുരുമ്പും أَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാമോ لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ (ആകുന്നത്) خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി جَدِيدًا പുതിയ ﴾99﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) വെന്ന് الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനായ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും قَادِرٌ കഴിവുള്ളവനാണ് (എന്ന്) عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ مِثْلَهُمْ അവരെപ്പോലെ (യുള്ളവരെ) وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لَهُمْ അവർക്ക് أَجَلًا ഒരവധി لَا رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല, സംശയമില്ലാത്ത فِيهِ അതിൽ فَأَبَى എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ إِلَّا كُفُورًا നന്ദികേടിനല്ലാതെ

സൂറഃ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ കാര്യംതന്നെ.' (40:57) സൂറഃ അഹ്ക്വാഫിൽ പറയുന്നു: 'അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് ക്ഷീണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവനായ അല്ലാഹു, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ തന്നെയാണെന്ന്?!' (46:33) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചെറുതും വലുതുമെന്നോ, ഒന്നാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പും രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പുമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. എല്ലാം അവന് ഒരുപോലെ തന്നെ. എങ്കിലും ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആകാശ ഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്ന് ഇവരെ പോലുള്ളവരെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും, ശൂന്യതയിൽനിന്ന് ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന് രണ്ടാമത് ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പക്ഷേ, അതിന് ഒരു അവധി അവൻ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധിയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും അവകാശമില്ല. അത് വരുമ്പോഴേ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽ ഉണ്ടാകൂ എന്നു മാത്രം.

قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ ٱلْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ എന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഖജനാക്കളെ അധീനമാക്കിയിരുന്നാൽ പോലും എന്നാൽ- ചില വഴിക്കുന്നതിന് ഭയപ്പെട്ടു നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.' മനുഷ്യൻ വളരെ പിശുക്കനാകുന്നു.

﴾100﴿ قُلْ നീ പറയുക لَوْ أَنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ تَمْلِكُونَ നിങ്ങൾ ഉടമയാക്കിയിരുന്നു, അധീനമാക്കിയിരുന്നു (വെങ്കിൽ) خَزَائِنَ ഖജനാക്കളെ, നിക്ഷേപങ്ങളെ, ഭണ്ഡാരങ്ങളെ رَحْمَةِ കാരുണ്യ (അനുഗ്രഹ) ത്തിന്റെ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ إِذًا എന്നാൽ, അന്നേരം لَأَمْسَكْتُمْ നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും خَشْيَةَ ഭയന്നിട്ട്, ഭയത്താൽ الْإِنْفَاقِ ചിലവഴിക്കൽ, ചിലവാക്കുന്നതിനെ وَكَانَ ആകുന്നു الْإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ قَتُورًا (വളരെ) പിശുക്കൻ, ഇറുക്കിപ്പിടിക്കുന്നവൻ

സജ്ജന ദുർജന വ്യത്യാസം കൂടാതെ, കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നോ തീർന്നുപോകുമെന്നോ ഭയപ്പെടാതെ, അല്ലാഹു അവന്റെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എല്ലാവർക്കും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ നിക്ഷേപ ഭണ്ഡാരങ്ങളത്രയും നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽപോലും അവ തീർന്നുപോകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു അവയിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കുക തന്നെ ചെയ്തേക്കും. കാരണം, മനുഷ്യൻ സ്വതവേ മഹാപിശുക്കനാകുന്നു. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺപറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ഏറ്റവും നിറഞ്ഞതാകുന്നു. യാതൊരു ചിലവും അതിൽ കുറവ് വരുത്തുകയില്ല. രാവും പകലും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചത് മുതൽ അവൻ ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ കണ്ടോ?! എന്നിട്ട് അവന്റെ വലങ്കൈയിലുള്ളത് നിശ്ചയമായും, ചുരുങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ല.' (ബു.മു.)

വിഭാഗം - 12

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۖ فَسْـَٔلْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِذْ جَآءَهُمْ

﴾101﴿ തീർച്ചയായും, മൂസാക്ക് വ്യക്തങ്ങളായ ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം നൽകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്ന സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് നീ ചോദി (ച്ചു നോ) ക്കുക.

فَقَالَ لَهُۥ فِرْعَوْنُ إِنِّى لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

(അതെ) അപ്പോൾ, ഫിർഔൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞാൻ- മൂസാ-മാരണം പിണഞ്ഞ ഒരുവനാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.'

﴾101﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട് مُوسَى മൂസാക്ക് تِسْعَ ഒമ്പത് آيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ, സ്പഷ്ടങ്ങളായ فَاسْأَلْ എന്നാൽ ചോദിക്കുക (അന്വേഷിക്കുക) بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് إِذْ جَاءَهُمْ അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്ന സന്ദർഭത്തെ فَقَالَ لَهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ إِنِّي لَأَظُنُّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കരുതുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു يَا مُوسَى മൂസാ مَسْحُورًا ഒരു മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട (പിടിപെട്ടവനെന്ന്)

നബി തിരുമേനിﷺയോട് മുശ്രിക്കുകൾ, തങ്ങളാൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായ വിവരം കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, മൂസാ നബി (അ) സ്പഷ്ടമായ ഒമ്പത് പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം ഫിർഔന്റെയും ജനതയുടെയും അടുക്കൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായിട്ടും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അനന്തരമുണ്ടായ ചരിത്രങ്ങൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്റാഈല്യർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. വേണമെങ്കിൽ അവരോട് അന്വേഷിച്ചു നോക്കാവു

ന്നതുമാണ്. ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊക്കെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടും ഫിർഔൻ മൂസാ (അ) നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് നീ മാരണത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണ്-നിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോ തകരാറ് പറ്റിയിരിക്കുന്നു- എന്നായിരുന്നു. ഇവർക്കും അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്താൽ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നത് അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും. സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയല്ല അവർ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കാവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

മൂസാ നബി(അ)യുടെ കൈക്ക് ഈജിപ്തിൽ വെച്ചും, പിന്നീടുമായി വെളിപ്പെട്ട അത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ക്വുർആനിൽ പലതും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏതിനെയൊക്കെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് تِسۡعَ آيَاتٍ(ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് തിട്ടമായി എണ്ണിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഫിർഔനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായ ഒമ്പതെണ്ണമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ ഒമ്പതെണ്ണം നിജപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും, കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ടതും, ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളോട് കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും ഇവയാണെന്നാകുന്നു: 1 ഉം, 2 ഉം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടിയും, കൈയും തന്നെ. ഈ രണ്ടിനെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവയെപ്പറ്റി فِي تِسۡعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَقَوۡمِهِۦ (ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ ജനതയുടെയും അടുക്കലേക്കുള്ള ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.) എന്ന് സൂറഃ നംല്. 12-ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3 മുതൽ 9 കൂടിയവ സൂ: അഅ്റാഫ്: 130, 133 ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഏഴ് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അതായത് മഴ ഇല്ലായ്മ മൂലമുണ്ടായ വരൾച്ച, ഉൽപന്നങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യം, ജലപ്രളയം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം എന്നിവ. ഇവയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചതിന്ശേഷം അവയെപ്പറ്റി **ايات مفصلات** (വിശദമാക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) എന്നും അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സ്പഷ്ടങ്ങളായ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടും ഫിർഔനിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം 'മൂസാ, നീ ഒരു മാരണം പിടിപെട്ട ആളായിട്ടാണ് ഞാൻ നിന്നെ കരുതുന്നത്' (.........إِنِّي لَأَظُنُّكَ) എന്നായിരുന്നു. അതിന് മൂസാ നബി (അ) പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക:

قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ

102 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(ഫിർഔനേ) തീർച്ചയായും, നീ അറി(ഞ്ഞുകഴി) ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ഉൾക്കാഴ്ച (നൽകുന്ന തെളിവു) കളായിക്കൊണ്ട് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും റബ്ബല്ലാതെ (മറ്റാരും) ഇവയെ ഇറക്കിയിട്ടില്ല എന്ന്.

وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُورٗا ١٠٢

നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഫിർഔനേ-നിന്നെ ഒരു നാശം പിണഞ്ഞവനായി വിചാരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

مَاأَنزَلَ തീർച്ചയായും നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് لَقَدْعَلِمْتَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു قَالَ ﴾102﴿
ഇറക്കിയിട്ടില്ല എന്ന് هَٰؤُلَاءِ ഇവയെ إِلَارَبُّ റബ്ബല്ലാതെ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ
وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും بَصَائِرَ ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നവയായി, തെളിവുകളായിട്ട് وَإِنِّي
നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ഞാനാവട്ടെ لَأَظُنُّكَ നിന്നെ ഞാൻ കരുതുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു
يَافِرْعَوْنُ ഫിർഔനേ مَثْبُورًا ആട്ടിവിടപ്പെട്ടവൻ, നാശം പിണഞ്ഞവൻ

ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന സത്യം നിനക്ക് തികച്ചും ബോധ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാണ്. എന്നിട്ടും, കൽപിച്ചുകൂട്ടി നീ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുന്നത് നിന്റെ ഔദ്ധത്യം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാശത്തിലേക്കാണ് നിന്റെ നീക്കം എന്ന് ഞാനിതാ നിന്നെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു എന്ന് താൽപര്യം.

فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

﴾103﴿ എന്നാൽ, അവൻ [ഫിർഔൻ] അവരെ [ഇസ്റാഈല്യരെ] ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നിന്നു മിരട്ടിവിടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കയാണ് ചെയ്തത്; ആകയാൽ, അവനെയും, അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവനും നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

وَقُلْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ لِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱسْكُنُوا۟ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْءَاخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

﴾104﴿ അവന്റെ (നാശത്തിനു) ശേഷം ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] താമസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അങ്ങനെ, പരലോകത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം (അഥവാ നിശ്ചയം) വന്നാൽ, നിങ്ങളെ നാം കൂട്ടമായി (ഒരുമിച്ചു) കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.'

﴾103﴿ فَأَرَادَ എന്നാൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു أَنْيَسْتَفِزَّهُمْ അവരെ ഇളക്കി (മിരട്ടി) വിടു
വാൻ مِنَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് فَأَغْرَقْنَاهُ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവനെ
നാം മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു) وَمَنْمَعَهُ അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും جَمِيعًا മുഴുവനും ﴾104﴿
وَقُلْنَا നാം പറയുകയും ചെയ്തു مِنْبَعْدِهِ അവന്റെ ശേഷം لِبَنِيإِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ
സന്തതികളോട് اسْكُنُوا നിങ്ങൾ പാർത്തു (താമസിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ
(നാട്ടിൽ) فَإِذَاجَاءَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്-എന്നാൽ) വന്നാൽ وَعْدُ വാഗ്ദത്തം, നിശ്ചയം
الآخِرَةِ പരലോകത്തിന്റെ جِئْنَا നാം വരുന്നതാണ് بِكُمْ നിങ്ങളെ കൊണ്ട് لَفِيفًا കൂട്ട
മായിട്ട്, ഒരുമിച്ചു കൂടിയതായി

മർദ്ദിച്ചും കൊന്നൊടുക്കിയും ഇസ്റാഈല്യരെ ആ നാട്ടിൽനിന്ന് തുരത്താനാണ് ഫിർഔൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. നാം നേരെ മറിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചു. അവനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിച്ചു. ഇസ്റാഈല്യരെ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയായ ഫലസ്തീനിൽ *(*)* കുടിയിരുത്തി സുഖമായി കഴിയുവാൻ ഏർപ്പാടും ചെയ്തു. ക്വിയാമത്തു നാൾ വന്നാൽ, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുമടക്കം എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു എന്ന് സാരം.

ഈ സംഭവം ഓർമിപ്പിച്ചതിൽ, നബിﷺക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ശുഭസൂചകമായ ഒരു ഭാവിയുടെ സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇസ്റാഈല്യരെ മർദ്ദിച്ചു തുരത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും നശിപ്പിക്കുകയും, മർദ്ദനത്തിന് വിധേയരായവർക്ക് സ്വൈരജീവിതവും സ്വാധീനവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, മക്കയിലെ മുശ്രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നല്ലൊരു ഭാവി താമസിയാതെ പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നത്രെ സൂചന. ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ച് അധികം താമസിയാതെ, നബിﷺയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും മക്കയിൽനിന്ന് തുരത്തിവിടുവാൻ ശത്രുക്കൾ വട്ടം കൂട്ടിയപ്പോൾ, അവർക്ക് മദീനയിൽ അല്ലാഹു അഭയം നൽകുകയും, പിന്നീട് നാട്ടിൽ- മക്കയിൽ തന്നെയും-സ്വൈരവും സ്വാധീനവും നൽകുകയും ഉണ്ടായല്ലോ.

وَبِٱلْحَقِّ أَنزَلْنَٰهُ وَبِٱلْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

﴾105﴿ യഥാർഥമനുസരിച്ച് തന്നെ നാം ഇതിനെ [ക്വുർആനെ] അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; യഥാർഥപ്രകാരം തന്നെ ഇത് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനുമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല.

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَٰهُ لِتَقْرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَٰهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿ ക്വുർആനെയാകട്ടെ, നാം അതിനെ വേർതിരി (ച്ചു വിശദീകരി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിനെ നീ മനുഷ്യർക്ക് താമസത്തോടെ [സാവധാനത്തിൽ] ഓതിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. അതിനെ നാം ഒരു (ക്രമേണയായ) ഇറക്കൽ ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

***(*)** ഇസ്റാഈല്യർ, ഫിർഔനിനെ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിയശേഷം ഈജിപ്തിൽ താമസിച്ചതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.*

﴾105﴿ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ യഥാർഥ പ്രകാരം (യഥാർത്ഥത്തോടെ) തന്നെ നാം ഇതിനെ (അതിനെ) അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു وَبِالْحَقِّ യഥാർഥ പ്രകാരം (അനുസരിച്ചു) തന്ന نَزَلَ അത് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല إِلَّا مُبَشِّرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ وَنَذِيرًا താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പു) കാരനും ﴾106﴿ وَقُرْآنًا ക്വുർആനെ, ക്വുർആനെയാകട്ടെ فَرَقْنَاهُ അതിനെ നാം വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവേചി (ച്ചു വിവരി) ച്ചിരിക്കുന്നു لِتَقْرَأَهُ അതിനെ നീ ഓതുവാൻ വേണ്ടി عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, മനുഷ്യരിൽ عَلَىٰ مُكْثٍ താമസത്തോടെ, സാവധാനത്തിൽ وَنَزَّلْنَاهُ അതിനെ നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു تَنزِيلًا ഒരു (തരം) ഇറക്കൽ

فَرَقْنَا (ഫറക്വ്നാ) എന്നും فَرَّقْنَا (ഫർറക്വ്നാ) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ക്വുർആനിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നാം വേർതിരിച്ചു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ക്വുർആനെ പല ഗഡുക്കളായി പിരിച്ചിരിക്കുന്നു- അഥവാ, കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു-വെന്നും അർഥമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ക്വുർആനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ബന്ധപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. വീണ്ടും ക്വുർആനിലേക്കുതന്നെ സംസാരഗതി തിരിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ക്വുർആനെ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതും, അത് അവതരിച്ചതും യഥാർഥ പ്രകാരം തന്നെ. അതായത് സത്യയാഥാർഥ്യങ്ങൾ, ന്യായയുക്തങ്ങളായ തെളിവുകൾ, സുസ്ഥിരങ്ങളായ സനാതന തത്വങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആവശ്യമായതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ക്വുർആനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു കൃത്രിമമോ, ഏറ്റക്കുറവോ കൂടാതെ യഥാർഥ രൂപത്തിൽ സുരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അത് നബി ﷺ യിലേക്ക് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് ആരെയും അടിച്ചേൽപിക്കുവാൻ നബി ﷺ യോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുക, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക, ധിക്കരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുക, ഇതു മാത്രമേ നബി ﷺ യോട് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഓരോ കാര്യവും സവിശദം വേർതിരിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുള്ളത്. സന്ദർഭവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് ജനങ്ങളെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെ പല ഗഡുക്കളായിട്ടാണ് അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം.

قُلْ ءَامِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦٓ إِذَا

﴾107﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക! [രണ്ടായാലും ക്വുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെയാണ്.] നിശ്ചയമായും, ഇതിനുമുമ്പ് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ,

يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

അവർക്കത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവർ താടികുത്തി 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ട് നിലംപതിക്കുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَآ إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

﴾108﴿ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് മഹാ പരിശുദ്ധൻ! [അവനെ ഞങ്ങൾ വാഴ്ത്തുന്നു.] നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ വാഗ്ദാനം പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നത് തന്നെയാകുന്നു.'

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۩ ﴿١٠٩﴾ سجود ۩

﴾109﴿ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് താടികുത്തി നിലംപതിക്കുകയും, അതവർക്ക് ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

﴾107﴿ قُلْ പറയുക। آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ بِهِ ഇതി (അതി) ൽ। أَوْ لَا تُؤْمِنُوا അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവിൻ إِنَّ നിശ്ചയമായും। الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവർ الْعِلْمَ അറിവ് مِن قَبْلِهِ ഇതിന് (അതിന്) മുമ്പ് إِذَا يُتْلَىٰ അത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക (ഓതിക്കൊടുക്ക) പ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക് يَخِرُّونَ അവർ വീഴും, നിലംപതിക്കും, അടഞ്ഞുവീഴും لِلْأَذْقَانِ താടികളിലേക്ക് (താടികുത്തി)। سُجَّدًا സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായി ﴾108﴿ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും سُبْحَانَ മഹാപരിശുദ്ധൻ (വാഴ്ത്തുന്നു) رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് (റബ്ബിനെ) إِن كَانَ നിശ്ചയമായും ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു وَعْدُ വാഗ്ദാനം (നിശ്ചയം) رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ لَمَفْعُولًا ചെയ്യപ്പെടുന്ന (പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന)ത് തന്നെ ﴾109﴿ وَيَخِرُّونَ അവർ വീഴുക (നിലം പതിക്കുക)യും ചെയ്യും لِلْأَذْقَانِ താടികളിലേക്ക് (താടി കുത്തി) يَبْكُونَ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് وَيَزِيدُهُمْ അതവർക്ക് വർധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും خُشُوعًا ഭക്തി, ഭയപ്പാട്

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണിത്. يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ എന്ന വാക്കിലെ പദങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ 'താടികളിലേക്കു വീഴും' എന്നാണെങ്കിലും 'താടികുത്തിവീഴും' എന്നത്രെ അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ.

വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക- നിങ്ങളുടെ യുക്തം പോലെയാവാം-രണ്ടായാലും അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നുവെച്ച് ക്വുർആന് യാതൊരു ന്യൂനതയും കുറവും ബാധിക്കുവാനില്ല.

വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന് ഒരു മേന്മയും ലഭിക്കുവാനുമില്ല. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയം സിദ്ധിക്കാത്ത നിങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അഥവാ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ റസൂലാണിതെന്നും. അദ്ദേഹം മുഖേന അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് ക്വുർആനെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലാകും. അങ്ങനെ, അത് കേൾക്കുമ്പോൾ, ഭക്തി വിനയം നിമിത്തം അവർ മുഖംകുത്തി നിലംപതിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും അവന് സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെ ആ അവിശ്വാസികളോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നു.

ഇതിനു മുമ്പ് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ (ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦ) എന്ന വാക്കിൽ വേദക്കാർ മൊത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും, നബിﷺയുടെ വെളിപാടിന് മുമ്പ്തന്നെ, അന്ത്യപ്രവാചകൻ വരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നും തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥം വഴി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരിലെ സത്യവാന്മാരാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ക്വുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയഭക്തി നിമിത്തം അവർ സുജൂദായി താടികുത്തി വീഴുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണ്. ഇന്നത്തെ ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ–മുസ്‌ലിം പാമരൻമാരെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ നടത്താറുള്ള പല സൂത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി– ഇതുപോലെയുള്ള ചില അരമുറി ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്– തങ്ങളെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ വളരെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങൾ സത്യമാർഗത്തിലാണെന്ന് ക്വുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ തട്ടിമൂളിക്കാറുണ്ട്. സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തും, അവരെക്കുറിച്ചു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്വുർആൻ അർഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പല യാഥാർഥ്യങ്ങളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെപ്പടി വിദ്യയത്രെ അത്. അവർ ജൽപിക്കുന്നതിൽ സത്യത്തിന്റെ വല്ല അംശവും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, ആ തട്ടിമൂളിക്കുന്ന ആളുകൾ ആദ്യമായി തങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുന്ന ആ ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയുമായിരുന്നു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, ഭക്തിവിനയം പ്രകടിപ്പിക്കലും, കണ്ണുനീരൊഴുക്കി കരയലുമൊക്കെ സദ്‌വൃത്തരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണമത്രെ. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെട്ടത് നിമിത്തം കരയുന്ന മനുഷ്യൻ, (മൃഗത്തിന്റെ) പാൽ അകിട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലെ പൊടിയും, നരകത്തിന്റെ പുകയും ഒരുമിച്ചു കൂടുകയില്ല.' (തി;ന; മു.)

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ أَوِ ٱدْعُوا۟ ٱلرَّحْمَـٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا۟ فَلَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا

﴿110﴾ (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ 'അല്ലാഹു' എന്ന് വിളിച്ചു കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ 'റഹ്മാൻ' എന്ന് വിളിച്ചുകൊള്ളുക. ഏത്തന്നെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതായാലും (നല്ല

تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَٱبۡتَغِ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلٗا ﴿١١٠﴾

ത്തന്നെ; കാരണം) അവന് ഏറ്റം നല്ല (ഉല്‍കൃഷ്ട) നാമങ്ങളുണ്ട്. നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ നീ ഉറക്കെയാക്കരുത്; അതിനെ നീ പതുക്കെയുമാക്കരുത്;- അതിന് (രണ്ടിന്നും) ഇടയില്‍ ഒരു മാര്‍ഗം നീ തേടുകയും ചെയ്യുക.

﴾110﴿ قُلِ പറയുക ادْعُوا നിങ്ങള്‍ വിളിക്കുക اللَّهَ അല്ലാഹു എന്ന്, 'അല്ലാഹു'വിനെ أَوِادْعُوا അല്ലെങ്കില്‍ വിളിക്കുക الرَّحْمَنَ റഹ്മാന്‍ എന്ന്, 'അര്‍റഹ്മാനെ' أَيًّامَا ഏത് തന്നെ تَدْعُوا നിങ്ങള്‍ വിളിച്ചാലും, വിളിക്കുന്നുവോ فَلَهُ എന്നാല്‍ അവനുണ്ട് الْأَسْمَاءُ നാമങ്ങള്‍, പേരുകള്‍ الْحُسْنَى ഏറ്റം നല്ല (അത്യുല്‍കൃഷ്ടമായ) وَلَا تَجْهَرْ നീ ഉച്ചത്തിലാക്കുക (ഉറക്കെയാക്കുക) യും ചെയ്യരുത് بِصَلَاتِكَ നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ وَلَا تُخَافِتْ നീ പതുക്കെയാക്കു (ഒതുക്കു) കയും അരുത് بِهَا അതിനെ وَابْتَغِ നീ തേടുകയും ചെയ്യുക بَيْنَ ذَلِكَ അതിനിടയില്‍ سَبِيلًا ഒരു മാര്‍ഗം

രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുമ്പോള്‍ 'അല്ലാഹു' എന്നോ 'റഹ്മാന്‍' (പരമകാരുണികന്‍) എന്നോ വിളിക്കാം. രണ്ടായാലും നല്ലത് തന്നെ. വേറെയും പല ഉല്‍കൃഷ്ട നാമങ്ങള്‍ അവനുണ്ട്. അവയില്‍ ഏത് നാമം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. (2) നമസ്കാരം-അഥവാ അതിലെ ക്വുര്‍ആന്‍ പാരായണം, പ്രാര്‍ഥന, ദിക്ര്‍ എന്നിവ-അധികം ഉച്ചത്തിലോ, വളരെ പതുക്കെയോ ആയിരിക്കാതെ, രണ്ടിനും മധ്യെ ഒരു മിതമായ ശബ്ദത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം ഉണര്‍ത്തുവാന്‍ കാരണമായ ചുറ്റുപാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു:-

നമസ്കാരത്തില്‍ നബി ﷺ 'അല്ലാഹുവേ' എന്നും, 'റഹ്മാനേ' എന്നും (يَا الله يا رحمن) പറയുന്നതായി ചില മുശ്‌രിക്കുകള്‍ കേട്ടു. ഇവന്‍ ഒരു ദൈവത്തെ വിളിക്കുവാന്‍ കല്‍പിക്കുകയും, രണ്ടു ദൈവങ്ങളെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവര്‍ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനെത്തുടര്‍ന്ന് ഈ വചനം അവതരിച്ചുവെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മക്ഹൂല്‍ (റ) എന്നിവരില്‍ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീര്‍ (റ) മുതലായ പലരും രിവായത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യമാമഃയില്‍ കള്ളപ്രവാചകനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മുസൈലിമത്തുല്‍ കദ്ദാബിന് رحمن اليمامة (യമാമഃയിലെ റഹ്മാന്‍) എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നത് കൊണ്ട് അവനെയാണ് നബി ﷺ 'റഹ്മാനേ' എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകള്‍ പറഞ്ഞതായും ചില രിവായത്തുകളില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. തൗറാത്തില്‍ റഹ്മാന്‍ (പരമകാരുണികന്‍) എന്ന് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നബി ﷺ ആ പേര്‍ വളരെ കുറച്ചേ പറയാറുള്ളൂവെന്നും ചില വേദക്കാര്‍ പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോള്‍ ഇത് അവതരിച്ചുവെന്നും ളഹ്ഹാക് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി വേറെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവര്‍ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ല്‍ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: മക്കയില്‍ നബി ﷺ മറഞ്ഞിരുന്ന കാലത്ത്

(നമസ്കാരം മുതലായവ പരസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്ത്) وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا(നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ നീ ഉറക്കെയാക്കുകയും, അതിനെ പതുക്കെയാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടാ) എന്നുള്ള ആയത്ത് അവതരിച്ചു. റസൂൽﷺ സഹാബികളോട് കൂടി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ക്വുർആൻ ഉറക്കെ ഓതുമായിരുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ, അവർ ക്വുർആനെയും, അത് അവതരിപ്പിച്ചവനെയും അത് കൊണ്ടുവന്ന ആളെയും പഴിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, മുശ്‌രിക്കുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ടുപഴിക്കുവാൻ ഇടയാകുമാറ് നമസ്കാരത്തെ ഉറക്കെയാക്കരുതെന്നും, സ്വഹാബികൾക്ക് കേട്ടുപഠിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമാറ് പതുക്കെയാക്കരുതെന്നും, രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മാർഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറഞ്ഞു. ഇബ്നു സീരിനിൽ (റ) നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഇങ്ങിനെയും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: അബൂബക്‌ർ (റ) നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം താഴ്ത്തുമായിരുന്നു. ഉമർ (റ) നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താങ്കൾ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അബൂബക്‌ർ (റ) നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എന്റെ റബ്ബുമായി സ്വകാര്യഭാഷണം (അഥവാ കൂടിക്കാഴ്ച) നടത്തുകയാണ്, എന്റെ ആവശ്യം അവന്നറിയാം.'അത് നല്ലത് എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ഉമർ (റ) നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ പിശാചിനെ ആട്ടുകയും, ഉറങ്ങിത്തൂങ്ങുന്നവരെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ്.' അത് നല്ലത് എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ...وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ(നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ ഉറക്കെയാക്കരുത്.....) എന്നുള്ള വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്‌ർ (റ) നോട് (ശബ്ദം) അൽപം ഉയർത്തണമെന്നും, ഉമർ (റ) നോട് അൽപം താഴ്ത്തണമെന്നും പറയപ്പെട്ടു.

മേൽകണ്ട ഉദ്ധരണികളിൽനിന്ന് ഈ വചനത്തിലെ രണ്ട് കൽപനകളും അവതരിച്ച ചുറ്റുപാടുകൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത്

(1) മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറയുക പതിവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നബിﷺ 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നബി ﷺക്കെതിരായി ആക്ഷേപത്തിനും ദുഷ്പ്രചാരണത്തിനും അവർ അതൊരു ആയുധമാക്കിയ ചുറ്റുപാടിലായിരുന്നു നിങ്ങൾ അല്ലാഹു എന്നോ, റഹ്മാൻ എന്നോ വിളിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന കൽപനയുണ്ടായതും അല്ലെങ്കിൽ 'അല്ലാഹു'എന്ന നാമത്തിന്റെ അത്ര തന്നെ റഹ്മാൻ എന്ന നാമത്തെ നബിﷺ പ്രാർഥനയിലും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി യഹൂദികൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചുറ്റുപാടിലായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ഈ രണ്ടും ഒരേ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

(2) നമസ്കാരത്തിലെ ക്വുർആൻ പാരായണം ഉച്ചത്തിലും പതുക്കെയും നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ രണ്ടിലും ചില നന്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഓരോന്നും ചില ദോഷത്തിന് കാരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരം ഉറക്കെയും പതുക്കെയും ആക്കാതെ ഒരു മധ്യനില കൈക്കൊള്ളണമെന്ന കൽപനയുണ്ടായത്.

നിങ്ങൾ ഏത് തന്നെ വിളിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ നാമങ്ങൾ ഉണ്ട് (أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ(എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് 'അല്ലാഹു' 'റഹ്മാൻ' എന്നുമല്ലാത്ത ഏത് നാമങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കാമെന്നും, എന്നാൽ ആ നാമങ്ങൾ അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. സൂറഃ അഅ്റാഫിൽ പറയുന്നു: ....وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا(അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റം നല്ല

ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളുണ്ട്. അവകൊണ്ട് അവനെ വിളിക്കുവിൻ, അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ക്രമക്കേട് കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. (അഅ്റാഫ്: 180) അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധതക്കും മഹത്വത്തിനും യോജിക്കുന്നതല്ലാത്ത നാമങ്ങളോ വിശേഷണങ്ങളോ അവനെക്കുറിച്ച് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിവരം അഅ്റാഫിൽ പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും, സൂറത്തുൽഹശ്ർ അവസാനത്തെ വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും കാണാം. നമസ്കാരത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, നമസ്കാരത്തിന് പുറത്തും തന്നെ എല്ലാ ദിക്റുകളിലും പൊതുവെ ശബ്ദം അധികം ഉയർത്താതെയും, അധികം താഴ്ത്താതെയും മിതമായ ഒരു നില കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്ന് പല മഹാന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുമ്പ് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ 'അല്ലാഹു' എന്ന തിരുനാമം കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും സ്ഥാനം ക്വുർആനിൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 'റഹ്മാൻ' (പരമകാരുണികൻ) എന്ന നാമത്തിനാകുന്നു. മറ്റൊരു വിശേഷണവും കൂടാതെ പലപ്പോഴും ആ നാമം സ്വതന്ത്രമായി അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ക്വുർആൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. الرَّحْمَٰنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ، عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ، وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തും വിശാലവുമായ കാരുണ്യത്തെയാണല്ലോ അത് കുറിക്കുന്നത്. ഈ നാമം വേദക്കാർക്കിടയിൽ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെങ്കിലും, അറബി മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അത് ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് -സൂ: ഫുർക്വാൻ: 60-ൽ കാണുന്നതുപോലെ, 'റഹ്മാനിന്ന് സുജൂദ് ചെയ്വിൻ' എന്ന് പറയപ്പെട്ടാൽ 'റഹ്മാൻ എന്താണ് '? (وما الرحمن) എന്ന് അവർ ചോദിച്ചിരുന്നതും ഹുദൈബിയാ സന്ധിപത്രത്തിൽ بسم الله الرحمن الرحيم (ബിസ്മില്ലാഹിർറഹ്മാനിർറഹീം) എന്ന് എഴുതുവാൻ നബി ﷺ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ 'ഞങ്ങൾക്ക് റഹ്മാനും, റഹീമും അറിയുകയില്ല എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതും, അവരുടെ പതിവ് പ്രകാരം بسمك اللهم (ബിസ്മികല്ലാഹുമ്മ) ***(*)*** എന്നെഴുതണമെന്ന് അവർ ശഠിച്ചതും.

കരുണയില്ലാത്ത ഒരു ക്രൂരനായി മാത്രമേ പൗരാണിക മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് കരുതിയിരുന്നുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന 'റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ എതിർത്തതെന്നും ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാറുണ്ട്. പൗരാണിക ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ വല്ലവർക്കും അങ്ങിനെ ഒരന്ധവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, ക്വുർആന്റെ അവതരണകാലത്തുള്ളവരിൽ അങ്ങിനെ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണവർ ' റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ എതിർത്തതെന്നുമുള്ളതിന് തെളിവൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്ക് ആ നാമം മുമ്പേ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്ന് ക്വുർആനിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ഉദാഹരണമായി: ഹാറൂൻ നബി (അ) ഇസ്റാഈല്യരോട് وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് റഹ്മാനാകുന്നു ; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുകയും എന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ.) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. (ത്വാഹാ: 90) സുലൈമാൻ നബി(അ) ബിൽക്വീസിനയച്ച കത്തിൽ

(*) അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ എന്നർത്ഥം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ (ബിസ്മി.....) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (നംല്: 30) إِنِّي نَذَرۡتُ لِلرَّحۡمَٰنِ صَوۡمًا (ഞാൻ റഹ്മാനിന്ന് നോമ്പ് നോറ്റിരിക്കുന്നു) എന്ന് മർയം ബീവി(അ)യും പറയുകയുണ്ടായി. (മർയം: 26) തൗറാത്തിൽ റഹ്മാൻ എന്ന് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പറയുന്നുണ്ടെന്നും, താങ്കൾ ആ പേര് പറയൽ കുറവാണെന്നും വേദക്കാർ നബിﷺയോട് പറഞ്ഞതായി ളഹ്ഹാക് (റ) ൽ നിന്നുള്ള ഒരു രിവായത്ത് നാം അൽപം മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വേദക്കാർക്കിടയിൽ ആ പേര് സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു സ്നേഹവും കൃപയുമുള്ളവനാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല വാക്യങ്ങളും നിലവിലുള്ള ബൈബ്ളിലും കാണാം.

അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'റഹ്മാൻ' എന്നും 'റഹീം' എന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ അവർക്ക് എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയുന്നില്ല. ആ നാമം അവർക്കിടയിൽ പരക്കെ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും അത് അവർക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ലെന്ന് സൂ: സുഖ്റുഫ്: 20-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മുശ്രിക്കുകൾ മലക്കുകളെ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി لَوۡ شَآءَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مَا عَبَدۡنَٰهُم (റഹ്മാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.) എന്ന് പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, വേദക്കാരിൽനിന്ന് ആ പേര് അവർ കേട്ടുപരിചയിക്കുവാൻ തികച്ചും സാധ്യതയുമുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അറബികൾക്കിടയിൽ ആ വാക്ക് അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലാത്തതും, കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം നബി ﷺയെ എതിർക്കുന്നതിനും ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വെമ്പലും നിമിത്തമായിരുന്നു അവർ 'റഹ്മാൻ' എന്ന പ്രയോഗത്തെ ആക്ഷേപിച്ചത് എന്ന് പറയുവാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ.

ഒരു വസ്തുത കൂടി ഇവിടെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, ഓരോ മതക്കാർക്കും, സമുദായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവർ ഉപയോഗിച്ചുവരാറുള്ള ചില പ്രത്യേക നാമവിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി: 'അല്ലാഹു, പടച്ചവൻ, കാരുണ്യവാൻ' പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും, 'ഈശ്വരൻ, കരുണാകരൻ' പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിലും, 'കർത്താവ്' എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലുമാണ് അധികം ഉപയോഗം. ആ വാക്കുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിപ്പില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ഒരുകൂട്ടർ പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ വൈമനസ്യമുണ്ടായിരിക്കും. അന്യോന്യം വെറുപ്പിലും വിദ്വേഷത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും വെറുപ്പ് തോന്നുക സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

وَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَمۡ يَتَّخِذۡ وَلَدًا وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِي ٱلۡمُلۡكِ

﴾111﴿ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: 'യാതൊരു അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)! അവൻ ഒരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; രാജാധികാരത്തിൽ അവന് ഒരു പങ്കാളിയും ഇല്ല; എളിമ [ദൗർബ്ബല്യം] നിമിത്തം അവന് ഒരു ബന്ധുവും

وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ وَلِيٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّۖ وَكَبِّرۡهُ تَكۡبِيرَۢا ﴿١١١﴾

ഇല്ല. (അങ്ങിനെയുള്ള അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി) അവനെ നീ ഒരു (പരിപൂർണമായ) മഹത്വപ്പെടുത്തൽ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക! [അവന്റെ മഹത്വത്തെ പരിപൂർണമായി കീർത്തനം ചെയ്കയും ചെയ്യുക]

﴾111﴿ وَقُلِ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക ٱلْحَمْدُ സ്തുതി (മുഴുവൻ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു ٱلَّذِي യാതൊരുവനായ لَمْ يَتَّخِذْ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല) وَلَدًا സന്താനം وَلَمْ يَكُن ഇല്ലതാനും لَّهُۥ അവന് شَرِيكٌ ഒരു പങ്കാളി, കൂറുകാരൻ فِي ٱلْمُلْكِ രാജത്വ (രാജാധികാര) ത്തിൽ وَلَمْ يَكُن ഇല്ലതാനും لَّهُۥ അവന് وَلِيٌّ ഒരു മിത്ര (ബന്ധു-കൈകാര്യകർത്താ)വും مِّنَ ٱلذُّلِّ നിന്ദ്യത (എളിമ-ദുർബ്ബലത) നിമിത്തം وَكَبِّرْهُ അവനെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തുക (മഹത്വ കീർത്തനം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക تَكْبِيرًا ഒരു മഹത്വപ്പെടുത്തൽ (മഹത്വകീർത്തനം)

'തസ്ബീഹ്' (സ്തോത്ര കീർത്തനം) കൊണ്ട് ആരംഭിച്ച ഈ സൂറത്ത് 'ഹംദും' (സ്തുതി കീർത്തനവും) 'തക്ബീറും' (മഹത്വ കീർത്തനവും) കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടിനുമിടയിലായി, തൗഹീദിന്റെ മർമപ്രധാനവും, അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധിക്കും നിദാനവുമായിരിക്കുന്ന മൂന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(1) അവൻ ഒരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്. അഥവാ യഥാർത്ഥ മക്കളോ പോറ്റുമക്കളോ, ദത്തുമക്കളോ അവനില്ല. യഹൂദികൾ ഉസൈർ (അ) നെയും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാ (അ) നെയും, മുശ്രിക്കുകൾ മലക്കുകളെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്താനങ്ങളാക്കുന്നു. മറ്റു ചില മതക്കാർ വേറെ ചിലരെയും അവന്റെ സന്താനങ്ങളായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം സന്താന വാദങ്ങളിൽനിന്നും അവൻ പരിശുദ്ധനത്രെ.

(2) രാജാധികാരത്തിൽ അവന് യാതൊരു പങ്കാളികളുമില്ലെന്ന്. അതെ, അവന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, കൈകാര്യ നടത്തിപ്പിലും നാമമാത്രമായ ഒരു പങ്ക് പോലും ആർക്കുമില്ല.

(3) എളിമ നികത്തുവാൻ അവന് ഒരു ബന്ധുവുമില്ലെന്ന്; അതായത്, അവന്റെ ഏതെങ്കിലും ദൗർബല്യമോ, പോരായ്മയോ കാരണത്താൽ അവന് ബന്ധുമിത്രാദികളോ, സഖികളോ, സഹായികളോ ആയി ആരുമില്ല. അതെ, هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ അവൻ ഏകനായ അല്ലാഹുവാണ്; അവൻ സർവ്വാശ്രയനായ യജമാനനാണ്; അവന് സന്താനം ജനിച്ചിട്ടില്ല; അവൻ ജനിച്ചുണ്ടായവനുമല്ലെന്ന്; അവന് തുല്യനായി ഒരാളും ഇല്ല.)

﴿يقول افقر الورى الى عفوالله ورحمته محمد بن حسن الامانى : فرغت من تسويد هذه النسخة من

تفسير القرآنالكريم من سورة الفاتحة الى آخر سورة الاسراء ليلة الثلثاء الرابعة عشرة من شوال سنة ١٣٩٧ هـ الموافق ٧٧/٩/٢٧ م بعد ان كان الشروع فيه ضحى يوم الاحد الثامن من رمضان سنة ١٣٩٥ هـ الموافق ٧٥/٩/١٤ م. وقد كان الفراغ من تبييضه ليلة الاحد الثامنة رجبالحرام سنة ١٣٩٩ هـ الموافق ١٩٧٩/٦/٢م ـ ولله الحمد أولا وآخرا